

NA TAHU JSOU SRDCE

Alena Schillerová

NA TAHU JSOU SRDCE

Alena Schillerová

Obsah

Úvod	3
Jak si tu žijeme	5
Mít co do úst	5
Nebát se mluvit	9
Mít střechu nad hlavou	15
Tomu před smrtí se říká život	25
Zbyněk	37
Petr	53
Vítek	71
Ivan	79
Ti neviditelní	89
Vlastimil	89
Martin	90
Mikuláš	91
Demokraté nelžou	95
Slovo na závěr	119

Úvod

Vážení přátelé, hrajeme s kartami, které nám rozdají. Někdy dostaneme trumfy a esa, jindy nám v ruce přistane taková mizérie, že bychom to nejradši rovnou položili, zaplatili korunu a nechali zamíchat znova. V mariáši se to tak dá udělat, v politice ne. Musíte podstoupit celou tu čtyřletou hru, i když prohráváte s každým tahem. Poslední hra s Fialovou vládou nás všechny Čechy stála nějakého půl bilionu korun. O tolik se během ní snížila výkonnost české ekonomiky.

Přitom ještě před několika lety nebyly karty rozdané špatně. V životní úrovni jsme předběhli Itálii a Španělsko. Hodnota mezd, tedy to, co si za ně můžeme koupit, stoupla jen za vlády ANO o 14 procent. Sestřičky, lékaři, hasiči, učitelé, senioři i pracující rodiče, ti všichni pocítili, že se mají lépe než kdykoli předtím. Ekonomika šlapala, daně se vybíraly, podvody potíraly a ocenily nás za to i mezinárodní agentury.

Vím, nevyhráli jsme úplně všechno. V posledních dvou tazích přebily naše karty odporní žolíci covidu, které v balíku nikdo nečekal. I tak bylo těch osm let našeho hnutí ve vládě vítěznou hrou pro Česko. Po ní se zamíchalo znova. Možná si ještě teď pamatujete ten pocit, když jste odkrývali kartu po kartě a zjistili, že máte samé kule, žaludy, pár listů a ani jediné srdce. Už po roce bylo jasné, že tahle země nevyhraje jediný tah. Největší nárůst cen energií a největší propad životní úrovně na celém světě.

Letos na podzim mícháme karty znova. Nenechte se odradit armádou kibiců, kteří Vám budou chtít nutit svou vlastní hru. Už si nemůžeme dovolit další kule a žaludy. Na tahu jsou srdce.

Alena Schillerová

Jak si tu žijeme

Druhou nejcennější věcí v životě člověka je svoboda slova, tou úplně nejcennější je mít co do úst a na třetím místě je střecha nad hlavou. Víte, kdo to řekl? Legendární Rowan Atkinson, představitel Pana Beana. Se svou úžasnou britskou noblesou shrnul, na čem stojí důstojnost člověka. Zároveň je v tom velká porce realismu. K čemu je svoboda slova hladovému? K čemu je střecha nad hlavou, když se bojíte, jestli vám nepřijdou zabouchat na dveře za vaše názory?

Kéž by i naši vládní politici měli něco z téhle noblesy. Pak by se neodvážili lidem kázat, aby si vzali dva svetry, když nemají na zaplacení plynu, jako to udělala paní Pekarová. Ani by nepřesvědčovali důchodce, že se mají spokojit spoklesem reálného důchodu, jako se vyznamenal pan Jurečka. Ani by nenadávali každému, kdo přijde vyjádřit nespokojenost s vládou, do ruských švábů jako pan Rakušan. Neosekávali by životní úroveň studentů, seniorů, rodičů, živnostníků, postižených jen proto, aby si vylepšili hospodaření jako pan Stanjura. Nevyřizovali by rodičům dětí trpících v horečkách, ať si obvolají sto lékáren, jako pan Válek. Nevymlouvali by se už čtvrtým rokem na všechno a všechny okolo sebe jako pan Fiala.

Mít co do úst. Nebát se mluvit. Mít střechu nad hlavou. To jsou pilíře lidské důstojnosti a podle nich poznáte, jakou máte vládu. Pojd'me se teď podívat na každý z nich hezky zblízka a vlastníma očima, ne přes kukátko vládní propagandy.

Mít co do úst

Schválně si otevřete nějaký starší nákupní leták. Je to nejlepší lekce z moderní historie. Kdo by to byl řekl, že stačí nevyhodit reklamní papíry, které vám cpe poslíček do schránky, a najednou máte doma nesmírně cenný archeologický nález. Ten můj je z 1. března 2022. Padlo mi na něj oko, když jsem nad ním okrajovala brambory. Mezi slupkami na mě vykoul nápis:

„Granko 400 gramů. Předtím 94,90 Kč, nyní 49,90 Kč!”

Pamatuji se, že jsem jako malá dostala od maminky kakao, kdykoli jsem o něj

požádala. Teď po půl století zase s láskou vzpomínám, jak jsem ho dělala svým dětem a jak byly spokojené, když s ním mohly usednout v pyžamu k pohádce.

Stačily čtyři roky Fialovy vlády. Pod tímhle jednoduchým lidským štěstím jménem Granko svítí cenovka 199 korun. Určitě na něj narazíte i v akci za polovic, ale to musíte být ochotní ho sobě i svým dětem odpírat pár měsíců.

„Pojďme všichni nakupovat jen v akcích, a tím přimějeme obchodníky, aby cena šla dolů,“ prohlásil v roce 2023 lidovecký ministr zemědělství Nekula. Za tenhle výrok i mnoho dalších dostal od svého stranického šéfa Jurečky padáka. Ne že by byl neschopnější než ostatní ministři Fialovy vlády. Prostě to na něm bylo v televizi až příliš vidět. Třeba takový Fialův poradce Křeček, který nám radil, abychom nakupovali za hranicemi, padáka nikdy nedostal.

Vyklepávám bramborové slupky do koše a otáčím leták: „Chléb 670 gramů v akci 16,90 Kč.“ Dneska ten stejný chleba, když na radu bývalého ministra několik dní nejíte a čekáte na akci, stojí kolem třiceti korun. Nemusím dál číst, příběh se opakuje na každé straně. Okurky, které před dvěma roky stály 44,90, jsou teď za 85,90. Pomazánkové máslo místo 26,90 stojí 60 korun.

Když se vezme inflace za celou dobu Fialovy vlády, započítáme do ní nejen ty šílené skoky v letech 2022 a 2023, ale i pomalejší zdražování v letech 2024 a 2025, z kterého je Fiala tak nadšený, tak jsme na tom skoro o 40 procent hůř, než když hnutí ANO předávalo vládu.

Premiér Fiala dluží vysvětlení všem lidem v tomto státě. Proč se normálně vydělávající člověk musí dvakrát rozmýšlet, jestli udělá dětem kakao, nebo jestli by neměl oželet okurky jako přílohu k obědu?

Vysvětlení je úplně prosté a logické. Nejbližší Fialovi poradci jsou zároveň lobbisté energetických gigantů, kvůli kterým je vyrábět jídlo a skladovat ho nesmírně drahé. Mezi jeho poradci jsou i lobbisté obchodních řetězců, kteří mají úžasné marže.

Každý, kdo hodil hlas vládním stranám, by měl nahlédnout do reklamních letáků, které jsou jen pár let staré. Měl by si je vylepit nad televizi a mít je tak na očích, až v ní bude opět pan Fiala rozkládat rukama a opakovat naučené fráze.

V červnu minulého roku jsem během nakupování narazila na sklenici okurek za 91 korun. Hned jsem si tu sklenici vyfotila a dala na Facebook. Byla jsem prostě naštvaná, nepočítala jsem s tím, jakou bouří to vyvolá. Snad na všech sociálních sítích i v celostátních médiích od Primy CNN přes Hospodářské noviny až po Stream nebo Super vypukla vřava. Některé skalní příznivce vládní koalice to

vytočilo doběla. Jak jsem si prý mohla dovolit koupit tak drahé okurky? Proč jsem si nesehnala levnější na internetu? Znělo to úplně, jako když manžel peskuje manželku při pohledu na účet za nákup, aby ho poté na posezení spořádal. Někteří dokonce začali spekulovat, jestli jsem si cenovku 91 korun nevymyslela, protože u nich stojí „jen 75 korun“.

Tak zaprvé, už jen z principu bych nikdy nekoupila okurky za 91 korun. Ale jako důkazní materiál brutální Fialovy inflace posloužily dokonale. Mám k tomu i fotku s cenovkou v regálu. A u té fotky mi telefon ukazuje datum 9. června 10:43. Značku uvádět nechci, abych nepoškodila výrobce. Zemědělci, na rozdíl od obchodních řetězců, jsou někdy rádi, že vůbec přežijí. Zato obchodním řetězcům se za Fialovy vlády daří výborně.

Víte, ono není až tak podstatné, jestli sklenice okurek stojí 75, nebo 91 korun. Obojí je totiž ostuda. A pokud se někdo chce vysmívat „pláči nad okurkami“, tak ať se koukne na libovolnou cenovku a vzpomene si, kolik to všechno stálo ještě před dvěma lety.

Těch 91 korun za sklenici kyselých okurek je symbol. Už jen to, že se nějaký obchodní řetězec odváží takovou cenovku vyvěsit, je důkaz proti Fialově vládě. Je to připomínka, kam jsme to za čtyři roky dopracovali. A právě tohle tak strašně nakrklo příznivce pětikoalice, včetně některých politických komentátorů. Ukázalo se, že jsme měli už v roce 2022 pravdu, když jsme bez ustání žádali vládu, aby začala jednat, dokud je čas.

Kdybychom tehdy zůstali ve vládě, tak jsme v roce 2022 zastropovali ceny energií u výrobců. Jenže Fialova vláda jen líně přihlížela. Ceny energií se urvaly ze řetězu a podepsaly se úplně na všem. Vyrobit, sklídit, přemístit, uskladnit, osvětlit, ohřát i ochladit. To všechno je mnohem, mnohem dražší. Představte si jaké chcete zboží. Jeho cena skáče nahoru s každým krokem, kterým se blíží k nám. Každý si připočte svoje zbytečně vysoké náklady a nakonec si součet toho všeho až do dna vypije zákazník.

Téhle vládě jsou ukradení zákazníci, ale i poctiví obchodníci. Od chvíle, co vláda zrušila elektronickou evidenci tržeb, přestal každý čtvrtý obchodník přijímat karty. To neříkám já, ale agentury pro výzkum trhu. Věta „Na fakturu nebo bez“ už se zase dostala do běžného slovníku. Našemu státu kvůli tomu utíká nějakých 25 miliard korun na dani z přidané hodnoty ročně. A co na to Fialova vláda? Přiznat chybu? Ani omylem. Už tři roky se neúspěšně snaží vykrývat své manko zvyšováním daní, ochuzováním seniorů a mladých rodin.

Ráda bych připomněla, že za nás životní úroveň stoupala. Dokonce jsme předběhli Itálii a Španělsko. Dnes se akorát můžeme ptát, kde ty časy jsou. Po čtyřech letech Fialovy vlády závidíme Polákům. Za Fialovy vlády začalo být výhodnější nakupovat nejen v Polsku, ale i v Německu a Rakousku. Co bylo ještě před pár roky naprosto nemyslitelné, se stalo skutkem. Pro Čechy začalo být výhodnější v Polsku i pracovat. Jejich průměrná mzda totiž za Fialy předešla tu českou.

V Česku je tak draho, že si toho všímají i ve světě. Kanál Euronews, který vysílá v 17 jazycích do celého světa, vydal nedávno zprávu: „Češi budou za své milované pivo v barech platit 21 procent DPH.“ Jak vidno, stále jsme pro zbytek planety ze všeho nejvíc zemí piva. Jestliže česká vláda zdražuje vlastním lidem i to, musí být situace opravdu vážná, řekli si redaktoři v zahraničí. K tomu ještě skromně dodali, že zvyšovat se bude i daň na léky. Mohli s klidem napsat „daň na všechno“. Ministr financí Stanjura totiž v roce 2022 přišel s vynálezem „snížená daň“, která je ale o pětinu vyšší než ta, která platila za hnutí ANO. Předpokládám, že tenhle podfuk už je mimo chápání zahraničních novinářů, takže to v jejich zprávách nenajdete.

Pobavilo mě, jaké kampaně rozjela Fialova vláda na záchranu své image. Například, že vypustíme do vesmíru českého kosmonauta. Prý se tahle sranda za 1,5 miliardy našemu státu bohatě vrátí. Nevíme ovšem jak, leda by do kosmu odletěl sám pan premiér.

U jiné kampaně to zase vypadalo, že premiér naopak přiletěl k nám z kosmu. Všichni si pamatujete jeho video z Německa. Stojí na parkovišti obchodáku u českých hranic a diví se, jak je na Západě všechno levnější a lepší. Jeho poradci mu do vozíku naskládali všechno, o čem si mysleli, že je typická snídaně české rodiny. Dvoulitrovou petflašku coly, sklenici nutelly, kečup a další „nezbytnosti“.

Fialově nutelle se tehdy vysmáli komplet všichni, ale mě jako bývalou ministryni financí zaujala ještě jiná věc. Už jen tím, že pan premiér koupil nutellu v Německu, připravil českou státní pokladnu o nějakých 22 korun na dani z přidané hodnoty. A teď si představte, že nemáte ve vozíku propagační nutellu a kečup, ale proviant pro celou rodinu na měsíc dopředu. Tam už ztrácí naše státní kasa přes 500 korun na každý takový nákup. Jsou to peníze, které odtékají nikoli do kasy Zbyňka Stanjury, ale Jörga Kukiese, ministra financí Spolkové republiky Německo. Miliardy od českých rodin vylepšují skóre taky Andrzej

Domaňskému v Polsku a Gunterovi Mayrovi v Rakousku. U nás v Česku se mezitím propadl výběr DPH o desítky miliard oproti plánu.

Nesahám tím do svědomí všem, kteří se rozhodli pro levnější nákupy v zahraničí. Jak bych vůbec mohla? Vždyť k výpravám za hranice loni povzbuzoval lidi sám Fialův poradce Křeček. Moc dobře ví, že lidi nebudou platit těžce vydělané peníze obchodním řetězcům jen proto, aby část skončila v české pokladně.

Aby člověk chtěl odvádět daně do státní kasy, musí mít nejdřív dojem, že ta kasa patří i jemu. Že i pro něj je tam místo. Že i na něj alespoň trochu myslí ministr financí, když sestavuje státní rozpočet. My jsme investovali a pomáhali, jenže teď je opět u moci ODS. A stejně jako za jejích předchozích vlád už mají lidé znovu dojem, že státní pokladna není pro ně, ale pro někoho úplně jiného.

Když potřeboval Zbyněk Stanjura stlačit svoje manko za rok 2023 pod psychologickou hranici 300 miliard, víte, jak to udělal? Myslíte že lepším výběrem daní? Nebo tlakem na ostatní ministry, aby lépe čerpali peníze z Evropské unie?

Ne. Udělal to tak, že upřel seniorům právně zaručenou valorizaci důchodů, bokem si půjčil miliardy od Evropské investiční banky a do dna vysosal veškerý zisk polostátního ČEZu. Ten zisk jsou mimochodem vaše peníze, které jste zbytečně zaplatili navíc za drahou elektřinu. Kdyby je tam Stanjura alespoň nechal, mohl mít základ pro výstavbu nových jaderných bloků. On si ale prostě vzal 99,5 procenta zisku polostátní firmy, aby zaplácl díru svého mizerného hospodaření. Jak na nás všech šetřil i v dalších letech, víte sami. Už žádné školkovné, žádná sleva na partnera, nižší mzdy a vyšší daně.

Nebát se mluvit

Pojďme se teď podívat, jak je to s druhým pilířem lidské důstojnosti, o kterém jsem psala hned na začátku. Jak je to se svobodou slova? Tak zaprvé, kdokoli v Česku poukáže na neschopnost Fialovy vlády, je označen za dezoláta. A to ne jen tak někým, ale samotným vládním „koordinátorem strategické komunikace“ plukovníkem Otakarem Foltýnem. Kdokoli si dovolí vyslovit pravdu, že drtivá většina neúspěchů Fialovy vlády nijak nesouvisí s válkou na Ukrajině, dostane okamžitě nálepku proruského švába.

Umenšení svobody slova je cítit i ve Sněmovně. Kdo chce debatovat o vládních

nařízeních, které porušují zájmy naší země, je mu v sále vypnut mikrofon. Poslancům opozice řádně přihlášeným do debaty se upírá právo mluvit a každý odpor proti svévoli vládní přesily označují poslanci čtyřkoalice jako obstrukci.

Svoboda slova v Česku znamená plamenně hovořit o lásce a demokracii, zatímco mizí státní majetek pod rukama a přestávají fungovat služby pro občany. V ODS to takhle brali už od založení strany a spousta dalších se k nim ochotně přidala. „Z Billa na Nováka změním si svůj jméno a až tu malou zemi celou rozkradem, tak se vrátím ve svůj rodný Colorado, o té zlaté žíle řeknu doma všem.“ Tenhle song bychom si měli pouštět na plné pecky doma, v dílnách, skladech i kancelářích. Měl by se linout z aut, která se pomalu sunou v kolonách po pražském nábřeží, ať to hezky slyší z oken Úřadu vlády, ministerstva financí i ministerstva průmyslu a obchodu.

Je to song, který vznikl pět let po Sametové revoluci. Celý národ tehdy jen bezmocně sledoval, jak mizí banky, rafinérie, hutě a cementárny z českých rukou do zahraničí a jak se lukrativních i strategických podniků zmocňují zájmové skupiny z Rakouska, Německa, Francie, Holandska, dokonce i Polska a Maďarska. Většině z nás došlo, co tehdy ODS s ČSSD způsobily, až po letech. Zmizela ekonomická základna v hodnotě 2000 miliard korun.

„Musím si pohnout, dokavaď tam rozdávaj,“ končí druhá sloka. Po nechtěné pauze osmi let, kdy vládlo ANO, se znovu vrátila k moci ODS a přišla rychlá inventura, co ještě se dá z naší země urvat. Z devadesátých let toho moc nezbylo. Jen jedna věc zůstala. Ta úplně nejvzácnější. Je to lidská práce.

Kde je poctivá práce, tam jsou i nějaké peníze. Za naší vlády lidem na spořicích účtech a městům a krajům v kasách přibývalo rekordní množství peněz. Neříkám že moc. Za to, jak my Češi makáme, dostáváme ve srovnání s Němci opravdu málo. Ale když se sečetly všechny ty částky na účtech rodin a firem, byla to slušná suma. Ovoce naší práce. Poslední zlatá žíla, kterou jsme my Češi měli.

A Fialova vláda? Dokázala napíchnout i tuto poslední zlatou žílu českého národa. Dostat 300 miliard těžce vydělaných a našetřených korun z účtů rodin a firem na účty energetických gigantů jen za roky 2022 a 2023, to je opravdu něco, pane Stanjuro, Síkelo a Fialo. Dalších 73 miliard jste vytáhli z našich kapes v roce 2024 na vyšších daních. A dalších 51,5 miliardy na energetických poplatcích.

Tím se dostávám ke třetí sloce: „Tam kradou všichni, co blízko vokolo bydlej.“ Obyčejní lidé a podnikatelé v Česku pracují každý den, aby mohly vyrůst další vily kolem Curyšského jezera a jachtařské loděnice po Evropě dostaly další

zakázky. Všichni okolo moc dobře zaznamenali, že Fialova vláda je jejich poslední šance urvat z Česka poslední kořist, a že na konci roku 2025 se toto okno nadobro zavře. Proto se třeba takoví Lichtenštejnové pokoušeli ze všech sil získat Lednici, do té doby nezpochybnitelný majetek našeho státu. Do dražby se dostal zámek Štířín, nejhezčí památka svého druhu a poslední palác blízko Prahy. A to ještě není vůbec nic ve srovnání s nemovitostmi, o které Rakušan připravil Českou poštu včetně nejlepších a nejlukrativnějších budov v centru Prahy. Paní Pekarová se zase snažila o privatizaci Budějovického Budvaru. „Nevím, proč by stát měl mít pivovar,“ řekla k tomu.

Když si dovolíte cokoli z toho kritizovat, hned se najde někdo, kdo Vás začne podezíravým okem zkoumat a vyptávat se, jestli nehodláte podkopávat demokracii. Stejného vyšetřování se vám dostane, když si dovolíte kritizovat fungování Evropské unie. To už jste rovnou označen za „provýchodního“ a za militantního zastánce odchodu z Evropské Unie.

Přitom my v hnutí ANO říkáme jedinou věc. Evropa je skvělá a je to snad nejlepší místo pro život na celém světě. Pojdme bojovat za to, co ji posiluje, a proti tomu, co ji oslabuje. Začít můžete třeba u toho, jak se v Evropské unii nakládá s penězi daňových poplatníků.

Představte si, že by Vás nějaký džin postavil před horu peněz a řekl Vám, že je smíte použít na zlepšení tohoto světa. Záleželo by jen na Vás, jak s nimi naložíte. Džin by ještě prozradil, že ta hora má hodnotu 88.000.000.000.000 korun neboli 88 bilionů, tedy 88 tisíc miliard. Je to stejná částka, kterou my všichni v Evropě zaplatíme za „Green Deal“, jak spočítal Evropský účetní dvůr.

Napadá Vás, co byste s těmi penězi udělali? Já vím rovnou. Toto by byly moje příkazy džinovi. Zaprvé. Rozdej je všem vědcům, kteří hledají lék proti rakovině, roztroušené skleróze a dalším zákeřným nemocem, které lidstvo trápí. Nakup jim všechno, co potřebují a nešetři na nich. Zadruhé. Odstraň chudobu a zaříd', aby už žádné dítě nemělo nikdy hlad.

Jsem přesvědčená, že i po splnění těchto úkolů, které by zlepšily svět o tisíce procent, by džinovi ještě nějaké biliony zbyly. Jenže ti, kteří teď řídí Evropu, chtějí po džinovi něco úplně jiného. Chtějí, ať vytáhne z kapes řadových daňových poplatníků 1,5 bilionu euro a z firem 2 biliony euro, aby Evropa produkovala méně emisí. Ta Evropa, která jich už teď vyrábí jen 8 procent.

Zdá se mi, jako by až sem doléhal smích Číňanů, kteří staví uhelné elektrárny tempem dvě za týden a vyrábí třetinu všech skleníkových plynů světa. Mimo jiné

i proto, aby obsloužili nás Evropany, kteří už nesmíme vyrábět věci na vlastním území, a tak je kupujeme od nich. Už před mnoha lety napsal Eurostat, že největší emise má na svědomí zboží, které k nám dovážíme.

Proč to musí takhle být? No protože poměr lidí a mimozemšťanů v Evropském parlamentu nehraje ve prospěch lidí, i když po loňských volbách jsme tomu zase o krůček blíž. Liberálové a zelení si bohužel stále udrželi moc a během předsednictví Petra Fialy prosadili ještě mnohem, mnohem víc, než v co původně doufali.

„Děkuji ti Petře, pod tvým předsednictvím bylo schváleno impozantní množství návrhů z projektu Fit for 55,“ říká Ursula von der Leyen našemu premiérovi, který se neovládne a tetelí se štěstím z její pochvaly.

Dovolte mi vysvětlit, co tato pochvala Fialovi znamená pro Evropu a pro Česko. Fialova vláda totiž doufá, že lidi stále ještě nepochopili, co se na ně chystá a že termíny „Green Deal“ a „Fit for 55“ pro ně budou moc složité a nebudou jim věnovat pozornost. Omyl, je to celkem snadné a stačí na to dva odstavce.

To, čemu se říká Green Deal, schválily evropské vlády včetně vlády ANO. Bylo to obecné svolání, že chceme zachovat planetu pro naše děti a další generace. My jsme se ale už při projednávání toho dokumentu postarali, aby respektoval naše národní zvláštnosti. Zvlášť to, že jsme průmyslová země, nemáme vhodné podmínky pro obnovitelné zdroje a Evropská komise toto musí respektovat. Dokonce se nám podařilo vybojovat 500 miliard korun do takzvaného modernizačního fondu, který má kompenzovat lidem a firmám přechod na ekologičtější výrobu, bydlení a provoz.

Pak přišel druhý dokument. Evropská komise ho nazvala **Fit for 55**. Pod záminkou, že naplňuje cíle původního Green Dealu, jsme se v něm dočetli o naprosto šílených plánech, které by znamenaly obrovské zchudnutí evropské populace a zlikvidovaly průmysl i zemědělství. Když jsme ten dokument v polovině roku 2021 viděli, okamžitě jsme proti němu vystoupili. Pokuty za kravské pšouky? Zákaz spalovacích motorů? Andrej Babiš proti tomu výslovně protestoval na konferenci OSN v Glasgow a bez obalu řekl, že tohle je sebevražda, kterou nikdy nepodepíšeme. Ještě ten rok na podzim jsme návrh odmítli.

Co bylo pak, víte. Přišla Fialova vláda a nesmysl s názvem Fit for 55, tohle šílenství naroubované na dobré záměry Green Dealu, převzala. A co čert nechtěl, ještě k tomu Fialova vláda rovnou vyfasovala předsednictví Evropské unie.

Co jsme my odmítli, Fialova vláda nadšeně přijala. Petr Fiala celý blažený zplácání po zádech od spřízněných mimozemských bytostí dokonce nechal odsouhlasit ještě mnohem víc, než v co původně zelení fanatici doufali. Nechal na Česko uvalit ještě přísnější podmínky, nechal rozšířit emisní povolenky na obyčejné domácnosti pod šifrou ETS2. Ještě víc zdraží benzín, nafta, plyn, bydlení i jídlo. Novináři to vědí. I ti, kteří nemají rádi ANO, celkem nedávno napsali: „Fialova vláda se bojí přiznat pravdu o Green Dealu. Největší zásah do života odsouhlasila ona, ne Babiš.“

Údajný český premiér Petr Fiala raději prodlévá ve společnosti mimozemšťanů než mezi vlastními lidmi. Cítí se mezi nimi jako mezi svými. Když ho pochválil **Franciscus Cornelis Gerardus Maria Timmermans**, znamenalo to pro něj víc než splněný slib voličům. Stal se bezvládnou loutkou člověka, který ve vlastní zemi zavedl pokutu za kravský pšouk 100 euro. Novinář Karl Mathiesen, který provázel Timmermanse po celou jeho kariéru v Bruselu, o něm nedávno napsal: „Zanechal ve mně dva hlavní pocity. Zaprvé, že má hluboký pocit poslání, a zadruhé, že je křehoučký a odmítavý vůči jakékoli kritice.“ A jsme doma, alespoň z půlky to je vaše krevní skupina, pane premiére Fialo.

V zahraničí se pan Fiala chová jako skleněný kývací čáp. Když má ale pomoci lidem u sebe doma, tehdy pokaždé ztuhne. Pamatujete ještě záplavy loni v září? Určitě ano, pokud jste Vy nebo někdo z Vašich známých byli zasaženi. Marketingová oddělení vládních stran jela na plné obrátky, aby nás zásobila statusy a videíčky, jak jejich politici létají ve vrtulnících nad zaplavenými městy, obhlíží je a vyjadřují účast. Jenže já jsem ještě nikdy v životě nečetla status na Facebooku, který by vysušil sklep. Ani jsem neslyšela slovo podpory, kterým by šlo zaplatit zboží ve stavebninách.

Voda opadla do týdne a lidé čekali, jak jim vláda pomůže. Co tehdy udělal Petr Fiala? Založil „pracovní skupinu“. Slovo „pracovní“ ovšem neznamenal, že by někomu pomohl osekát zdivo. Bylo to spíš takové „bude se, udělá se, výhledově.“ Určitě jste se s podobnými pracanty už potkali. Pamatuji se, že jsem tři týdny po záplavách Fialu urgovala, co je s tou pomocí. Vždyť za naší vlády jste mohli čerpat podporu pět dní po přírodní katastrofě. Hned jak se Jižní Moravou prohnalo tornádo, udělali jsme programy pro lidi a firmy, uvolnili peníze a šlo se bourat, opravovat, stavět.

Když ale pracovní skupinu zakládá **Prof. PhDr. Petr Fiala, Ph.D., LL.M.** a jako jejího předáka dosadí Ing. Zbyňka Stanjuru, víte, že tuhle partu u sebe na dvoře

čekat nemůžete. A i kdyby Vám náhodou s rekonstrukcí chtěli pomoci, nedovolil by jim to PhDr. Ivan Bartoš, Ph.D., který už tehdy zablokoval stavební řízení. Lidé kvůli tomu ani nemohli začít s bouráním, natož se stavěním.

Jen pár dní po povodních jsme pana premiéra upozorňovali, že polská i rakouská vláda už svým lidem pomáhají. Ptali jsme se ho, co ještě vymýšlí, když má od nás všechny ty programy připravené. On mezi tím v tichosti dumal, jak lidem vysvětlit, že to nezvládá.

Předák pracovní skupiny Zbyněk už dávno před povodněmi rozprášil celou rozpočtovou rezervu státu. Taky se provalilo, že z Evropy nepříjde na pomoc po záplavách ani koruna. Pamatujete ještě, jak Fiala den před volbami slavnostně vytruboval, že pro Českou republiku vyjednal v Evropské unii 50 miliard na obnovu? Byla to lež. A třešničku na tenhle nechutný dortíček položil Eurostat, tedy statistický úřad Evropské unie. Zveřejnil výsledky Stanjurova hospodaření ještě předtím, než záplavy udeřily. Ukázalo se, že Stanjura ten rok udělal větší dluh než naše vláda v nejhorší covidové krizi.

Vysvětlím to posledním zbývajícím příznivcům koalice: Fialova vláda nás před záplavami zadlužila, jako kdyby už jedny záplavy byly. Neschopnost Fialovy vlády má sílu staleté vody.

Nejenže Fialova vláda utratila veškeré peníze, které pak chyběly na obnovu po záplavách, ona i srazila peníze na opatření proti povodním. A já nevím o jediném jejich politikovi, který by se ozval. Bez známky studu tehdy ministr financí Stanjura označil zadržování vody v krajině za „dotační byznys“, aby na ně mohl škrtnout peníze. Za dotační byznys označil i peníze pro dobrovolné hasiče a pro integrovaný záchranný systém. Opět. Neslyšela jsem jediného politika koalice, že by v tu chvíli alespoň tiše zakuňkal.

Když pak udeřila hodina nejhorší, hasiči a záchranáři ukázali, jaký je jejich pravý byznys. Je to záchrana lidských životů, zdraví a majetku. A odměnou jim za to je velmi málo nebo nic. Přitom mezi 13. a 18. zářím 2024 zachránili víc životů, než kolik videí si nahrál Vít Rakušan na Facebook a X.

Mít střechu nad hlavou

Všechny ty vytopené domácnosti z loňského podzimu nám připomněly, co pro člověka znamená mít střechu nad hlavou. Je to třetí pilíř lidské důstojnosti, o kterém hovořil Rowan Atkinson. Jak jsme na tom s bydlením my Češi?

Nedávno jsem si pustila v autě rádio a právě ohlašovali, že lidé zaplatili za hypotéky o 10 procent víc než loni. Co myslíte, je to tím, že mají víc peněz? Ne, všechno je prostě dražší. Rok předtím se počet schválených hypoték propadl o 64 procent. To je ukrutná bída. Lidé v naší zemi prostě nemají peníze na vlastní bydlení a ti, kteří ve vlastním bydlí, platí nehorázné účty za energie. Co je to za potěšení ze střechy nad hlavou, když je Vám pod ní zima?

Máme už čtvrtý rok po sobě nejdražší energie v přepočtu na kupní sílu v Evropě. Neříkám, že se růst cen nedotkl celého světa. Ale byla to právě Česká republika, výrobce a vývozce elektřiny, jehož vláda dopustila největší energetickou inflaci na celém světě. Bez přehánění. Když jsem se podívala v prosinci 2023, jak jsou na tom nejen evropské, ale úplně všechny země světa, zjistila jsem, že nikomu nenaskákaly ceny energií tak jako nám. Představte si, že druhá nejhorší byla Kolumbie, kde energie zdražily o 20 procent. Víte, o kolik tehdy vyskočily nám? O 35 procent. A teď si vezměte, že v Kolumbii přes zimu noční teploty neklesnou pod 14 stupňů. Čili Kolumbijcům by dva svetry paní Pekarové opravdu stačily.

Kdyby se Kolumbijci nadávající na svou vládu za vysoké účty za energie dozvěděli, že existuje národ, který platí ještě mnohem víc, a ještě k tomu musí topit 8 měsíců v roce a teploty v zimě padají i na mínus 10 stupňů, myslím, že by se zmohli jen na „¡Dios mío!“ Jen si to představte. Jsme na tom v energetické inflaci daleko hůř než země, kterou sužují války guerill a drogových kartelů a jejíž hospodářství je drasticky zasaženo klimatickou změnou. Ve svém neštěstí má však Kolumbie přeci jen jedno štěstí. Nevládne jí Petr Fiala, ale svou „vysoce hodnotovou“ politikou trápí úplně jiný národ daleko za oceánem.

Tehdy, když v Evropské unii ceny energií průměrně klesaly o 9 procent, nám vyskočily o 35 procent. Musím to napsat znova. Česká republika i se svými Dukovany a Temelínem zdražila vlastním lidem energie o 35 procent. Někdo se tady pořádně napakoval a cpe si kapsy i právě teď, co čtete tuhle knížku. Bude to tak pokračovat, dokud neskončí neschopná Fialova vláda.

Jako by nestačilo, že jsme se v cenách energií stali nejhorší zemí na světě,

rozhodla se Fialova vláda v roce 2023 ještě naložit lidem a firmám poplatky za obnovitelné zdroje. Lhala přitom, že se to v koncových cenách nijak zvlášť neprojeví. Vy sami moc dobře víte, kolik platíte.

Dům je třeba vytopit, ale ještě dřív je nutné ho postavit. Kdybychom přirovnali Českou republiku k velké společné bytovce patřící nám všem, odkud podle Vás pochází všechny ty cihly a trámy, z nichž ji budujeme? Samozřejmě, že z daní. A víte, kdo byl v jejich výběru nejlepší? Hnutí ANO. No a víte, kdo opakovaně ukázal, že po jeho nástupu do vlády se vybírat daně nedaří? Tušíte správně, Občanská demokratická strana. Ona totiž na spravedlivém výběru daní zájem nemá, pouze je zvyšuje těm, kteří nejsou dost „chytrí“, aby jejich placení obcházeli.

„Když je u moci ODS, tak se krade“ je věta stejně pravdivá jako „obsah čtverce sestrojeného nad přeponou trojúhelníku je roven součtu obsahů čtverců nad odvěsnami.“ Obě poučky jsou odzkoušené a dokázané. Zatímco však Pythagorovu větu potřebují v běžném životě jen stavaři a konstruktéři, Větu o Modrém ptáku by si měli zapamatovat všichni voliči.

Než přišlo na scénu naše hnutí, zažili jsme tři dlouhé vlády ODS. Jestli se někomu povedlo shrnout jejich výsledek opravdu trefně, byl to Mezinárodní měnový fond. Ten spočítal, že v Česku každý rok nenávratně mizí 15 procent státního bohatství. Říká se tomu šedá ekonomika. Podvody na daních, nepřiznané tržby, „pouze hotovost“, „chcete to na fakturu nebo bez?“ Kolikrát už jsme to zažili?

Tohle číslo, 15 procent, zveřejnil Mezinárodní měnový fond ve chvíli, kdy se dostalo do vlády naše hnutí ANO a přebírali jsme ministerstvo financí. Stačily nám čtyři roky, aby šedá ekonomika klesla na 9 procent. Nejde jen o to, že jsme zavedli všechny ty nástroje na výběr daní. Ty přinesly desítky miliard. To hlavní ale je, že jsme morálně podpořili poctivé podnikatele a živnostníky. A právě tahle změna nálady ve společnosti se už nepočítala na desítky, ale stovky miliard.

Kdo nám vládne teď? Opět ODS. Jaká je šedá ekonomika podle Mezinárodního měnového fondu? Dámy a pánové, je to 14 procent. Těm lidem opravdu stačily dva roky u vesla, aby udělali do státního rozpočtu stejnou díru, jakou měli předtím.

Řekněme si to v korunách. Rozdíl mezi 14 procenty, co má ODS, a 9 procenty, které mělo hnutí ANO, je astronomických 400 miliard. Vidíte správně. Jsme všichni chudší skoro o půl bilionu, protože ODS nadržuje podvodníkům a egoistům.

Někde těch 400 miliard chybí. Stačí si dát pod sebe výsledky státního rozpočtu ministra financí za ODS Zbyňka Stanjura a praští Vás to do očí:

2022: -360 miliard

2023: -288 miliard

2024: -271 miliard

Rok 2024 byl samozřejmě mnohem horší, ale to vám pan Stanjura neřekl. Místo toho schoval svoje dluhy do půjček u zahraničních bank a všechny tyhle dluhy přehazuje na příští vládu. Ve skutečnosti skončil v mínusu 333 miliard korun.

Druhá Věta o Modrém ptáku zní: „Když je u moci ODS, tak se škrtí.“ Jak by se mohli mít lidé dobře pod takovou vládou? Pamatujete na všechny ty roky, než jsme přišli? Jak seniorům zvyšovali důchody o 40 korun? Jak učitelům, hasičům a policistům platy nejenže nezvýšili, ale dokonce snižovali? Jak si vojáci museli kupovat ponožky ze svého a někteří dokonce i neprůstřelné vesty? Jak se děti nemohly dostat do sportovních kroužků, protože nějaký pan Fiala, velký fanoušek Liverpoolu, srazil výdaje na sport?

Tenhle pan Fiala už není jen ministr školství a tělovýchovy, ale rovnou premiér. Nechal zrušit nejlepší pomocný nástroj na výběr daní, jaký jsme tu kdy měli, a pak ty daně zvýšil všem. Alespoň nám, pan profesor, dokázal, že První i Druhá Věta o Modrém ptáku, je platná vždy a všude.

Kdyby tak pan Fiala pochopil, jak funguje ekonomika. Alespoň by si z těch čtyř let ve vrcholné politice něco odnesl. Víte, jak bych mu to vysvětlila já? Vzala bych ho pod paži a dovedla k oknu Strakovy akademie s výhledem na Vltavu: „Podívej, Petře, na tu ohromnou masu vody. Míří na sever, aby se v Mělníku připojila k Labi a pokračovala přes Drážďany až k Hamburku, kde se rozplyne v Severním moři. Ty dešťové kapky, které se sbíhají do mohutných toků, jsou jako daně. Nikdy nevíš, která z nich zaprší zpátky. A všechna ta voda, která od nás uniká pryč do světových moří? Je jako dividendy. Čisté zisky zahraničních firem, kterým tvoje ODS kdysi rozprodala naše podniky, banky a strategické sítě, takže výsledky práce našich lidí zavlažují planetu jinde.“

Když jsme přišli do vlády, koryta řek, kterými měla připlouvat vláha, byla rozbahněná. To je těch 15 procent hrubého domácího produktu, který mizel v podzemí neboli v šedé ekonomice. Na 9 procent jsme to srazili díky elektronické evidenci tržeb, kontrolnímu hlášení a Daňové kobře. Zachránili

jsme tím stovky miliard korun. Ale pozor, zároveň jsme se starali, aby se vláha vracela zpátky, odkud pochází. Aby fungoval zdravý koloběh. Hospodám a restauracím, které EET ovlivnila nejvíc, jsme daně zásadně snížili. Snížili jsme je i pracujícím rodinám, zvýšili rodičák a průměrný důchod. Platy učitelů se dostaly na 45 tisíc korun, otevřeli jsme 200 kilometrů dálnic, silnic 1. třídy a obchvatů. Investovali jsme do škol a školek, do lékařských fakult, prostě spousta kapek za naší vlády dopadla zpět do půdy, z níž předtím vzešla.

Co s vodou, která odtéká za hranice? Těžko zahradíme Labe, Moravu nebo Odru. To prostě nejde. Ale můžeme bojovat za to, aby vláha přitékala i směrem k nám z Evropské unie. Za to jsme bojovali od první chvíle, kdy jsme usedli ve vládě. Hned první rok jsme zachránili 13 miliard, které kvůli neschopnosti předchozí vlády byly těště před propadnutím. Dokonce jsme byli v čerpání peněz pro Českou republiku tak výkonní, že i díky tomu jsme měli v roce 2016 přebytek 61,8 miliardy korun. V roce 2020 přišel největší triumf, když se nám podařilo pro naši zemi vyjednat 950 miliard z evropského fondu obnovy.

Jak to má se zavlažováním Česka Fialova vláda? Stačí si otevřít noviny. Hned první rok nezvládli vyčerpat 54 miliard. Neuvěřitelných 54 miliard, které chybí ve státním rozpočtu.

Toky dividend do zahraničí se samozřejmě nezastaví, to jen na naše území přestává pršet. Břehy řek jsou opět rozbahněné, protože Fialova vláda zrušila EET a tím do podzemí uniká dalších 13 miliard ročně. Když sečtete tuhle částku spolu s nedočerpanými evropskými penězi, zjistíte, že je to zhruba tolik, o kolik nám všem Fialova vláda zvýšila daně.

Do státní kasy se už třetí rok hrne záplava inflačních peněz, zatímco místa, odkud vláha přitéká, se mění v poušť. Lidé, firmy, obce, kraje, ti všichni se ptají, kdy na ně konečně zaprší, když jim už teď odtéká o třetinu víc na drahém jídle, energiích a veškerém zboží.

Zbytek světa jde úplně naopak než Fialova vláda. A tím nemyslím jen Západ. I na Balkáně mají lepší ekonomické vedení než my. V létě 2023 mi volal kamarád z ostrova Hvar, aby se podělil o zážitky. Spíš než o Chorvatech to byla výpověď o nás samých, tak Vám to převyprávím.

Kamarád přijel s manželkou do Splitu autem. Kdo máte Chorvatsko proježděné včetně ostrovů, tak víte, jak to chodí. Na molu přístavu se zařadíte do fronty a skrz obří rozšklebený lodní čumák zaparkujete do útroby trajektu, jednoho z těch obrů, kteří neustále pendlují mezi pevninou a ostrovy už mnoho desetiletí. A že je to na

nich vidět. Zašlá okna, tlusté nánosy barvy proti korozi a mořské soli. To jsou ale detaily, které člověka nezajímají, když usedne do křesla na klimatizované palubě a může se kochat azurovou hladinou Jaderského moře.

Pokud Vás tenhle popis naladil, připravte se na okamžik, kdy se náš cestovatel zvedne a zamíří k lodnímu baru. Chce oslavit, že šťastně dojel, že všechno stihl a že ho čeká zasloužený odpočinek. Těší se, že za pětieurovku, kterou plácne o lodní bar, dostane vychlazenou třetinku piva. Než ale zvedne ruku s bankovkou, usměje se na něj barman, který tady slouží snad už od doby, kdy loď spustili na hladinu: „Card?“

„Cože? Kartou? Tak to je příjemné, můžu si schovat keš na ostrov, kde ho budu potřebovat mnohem víc než tady,“ pomyslí si Čech a hbitě přiloží mobil ke čtečce. Dvě hodiny nato vyjíždí autem z útrob trajektu a míří rovnou do supermarketu Plodine pro zásoby. I tam samozřejmě zaplatí kartou, hotovost je potřeba šetřit. Je už skoro tma, když přijede do ubytování, rychle vyhází věci do bytu a skočí do moře. Jaká slast! Je potřeba ji oslavit na baru. „Card or cash?“ ptá se mladá servírka a v jejím hlase není ani náznak toho, že by byla za nějakou možnost radši. Je jí to totiž úplně jedno. „Card or cash?“ ptá se další den odpoledne hostinský v konobě a ještě s omluvou vybíhá s terminálem na ulici. Uvnitř je totiž špatný signál, ale vlastně to neznamená žádný problém. Platba zaregistrována. „Mějte hezký den!“

Bary, restaurace, bistra, historické a vodní atrakce, dokonce i zmrzlinářský stánek, kde si náš cestovatel dopřál jen jeden kopeček zmrzliny. Tam všude s úsměvem vytáhli terminál. Kamarád, který mi tohle vyprávěl, nakonec platil v keši jen proto, aby ho utratil. A to strávil celé dopoledne v Praze hledáním směnárny s nejlepším kurzem. Tohle byla jeho první dovolená, kdy měl dokonalý přehled o svých výdajích. Stačilo mu podívat se do elektronického bankovníctví. Stejný přehled mají všichni chorvatští podnikatelé a přehled má i finanční úřad.

My jsme tam už taky byli, přátelé. Nejenže naše EET přinášela státu každý rok 13 miliard, ale chyběl už jen nájezd poslední vlny, aby se zvýšily příjmy na víc než 20 miliard. Akorát lháři to zpochybňují. Před třemi roky bohužel ODS odstrčila naši zemi zpátky do devadesátek. Viděli jste ty fotky hned první léto po zrušení evidence tržeb? Jak Češi stojí ve frontách na bankomat? Tehdy to byl hit internetu. Kempy, přehrady, dokonce i stánky s občerstvením na filmových a hudebních festivalech, tam všude se objevily cedule „Cash only“ hned poté, co populistická ODS zařizla EET. Novinář Jan Stránský tehdy napsal: „Starej se,

hejle. Jinak si nekoupíš ani lízátko. Takto arogantní přístup by mohl aspirovat na zápis do seznamu světového dědictví UNESCO.“ Přesně tak, starých, devadesátkových, ODSáckých tradic, které se obnovily.

Necítím ale úplnou marnost. Za těch 6 let, co díky nám EET fungovala, si spousta lidí zvykla, že platit kartou a přiznávat všechny tržby je normální. Hospodští, stánkaři a další podnikatelé zjistili, že fér podmínky pro všechny jsou fajn. Zjistili to i zákazníci, proto se taky tak hlasitě ozvali, když podnikaví vykukové až příliš nápadně a nadšeně vytasili cedule „cash only“ okamžitě poté, co jim ODSka požehnala. Hřeje mne, že za těch 6 let jsme přispěli k vyšší podnikatelské kultuře a že lidé začali citlivěji vnímat poctivost a spravedlnost. Věřím, že se na tu cestu opět vrátíme a bude to už letos.

Následek zrušení EET dohnal Fialovu vládu hned první rok, když se podívala na dno státní pokladny. Výběr daní se katastrofálně propadl, a tak ho začali nahánět jinde. Rušení benefitů pro rodiny, zpomalení růstu důchodů, růst daní a zvyšování snad všech poplatků, které v životě člověka existují. Od poplatku za výběr peněz na poště až po dálniční známku.

Právě ta dálniční známka je krásný příklad pokrytectví Fialovy vlády. Jak dobře víme, od ledna tohoto roku stojí sprostých 2440 korun. Když jsme za naší vlády rozjeli stavbu 253 kilometrů nových dálnic, netušili jsme, že to o pár let později ODS otočí proti Vám, řidičům. Víte totiž, čím se oháněl ministr dopravy Kupka, když obhajoval tuhle nemravnou sumu? Prý je to daň za „luxusní“ rozvoj dálniční sítě v naší zemi. Takže pane ministře, my jsme dálnice nestavěli proto, abyste vy na nich lidi sdírali z kůže.

Model ODS je průhledný jako sklo. Zaprvé, počkat, až ANO odmaká projekt a rozjede stavbu. Zadruhé, nechat stavbu doběhnout a přestříhnout na ní pásku. Zatřetí, vybrat peníze od řidičů.

Kontrolní otázka, přátelé. Víte, kdy je potřeba politik ke stavbě dálnice? No přece tehdy, když se rozhoduje o projektu, shání se na něj peníze, vyjednává se s majiteli pozemků a s Evropskou unií. A naopak. Víte, kdy NENÍ potřeba politik ke stavbě dálnice? Když už jezdí nákladáky, bagry a asfaltovačky. Tehdy je politik užitečný jako Kupka v reflexní vestě.

Ten pan ministr, který Vám astronomicky zdražil dálniční známku, neudělal za tři roky ve funkci žádné odvážné rozhodnutí, jen celou tu dobu přihlížel stavbám, které už běžely. Naším stavbám.

Nová cena dálniční známky je tak sprostá, že se jí dokonce i úředníci lekli

a neřekli nahlas. Schválně se koukněte na web ministerstva dopravy. Najdete tam článek z 30. září 2024, který zní: „Dálniční síť se rozroste o sto kilometrů, cena dálniční známky se od příštího roku změní.“ Vidíte to? Prý „změní se“ A proč? No, protože máme nových sto kilometrů. Kdo se tehdy chtěl dozvědět, jaká přesně bude cena roční dálniční známky 2025, dočetl se to na šestém řádku této oficiální zprávy. Tak moc se styděli.

Pojďme si to říct znova. Dva tisíce čtyři sta čtyřicet korun, abyste mohli najet na kousek dálnice. Za nás to bylo tisíc pět set. Těch 2440 korun ale není konečná cena. Kupka zavedl, že poroste každý rok o inflaci. Čtete dobře, o tu inflaci, kterou jeho vláda způsobila.

ODS od nás všech řidičů začala de facto vybírat mytné. Protože jet k příbuzným na návštěvu nebo k doktorovi je podle nich tvrdý byznys a měl by se zdanit. Stejně tak je podle nich byznys mít děti, tak proč by měli mít pracující rodiče nárok na školkovné, že?

Nedávno jsem projížděla jedním malým městem na Vysočině podél řeky Sázavy. Zaujalo mne, kolik obecních nástěnek je polepených oslavnými plakáty ODS. Na každém z nich se chlubil už trochu deštěm pokroucený pan Fiala, že otevře 207 kilometrů našich dálnic. Co ale lidem v tomto malém městečku neprozradil, že na opravu jejich okresních silnic nedá ani korunu. Fialova vláda totiž do státního rozpočtu na rok 2025 napsala nulu korun na opravy silnic druhých a třetích tříd. Takže si vyberte, milí řidiči, dáte radši peníze za nemravně drahou dálniční známku, nebo za nové tlumiče?

Další krásný příklad toho, jak Fialova vláda tahá z lidí peníze při každé myslitelné příležitosti, jsou roční poplatky za veřejnoprávní televizi a rádio. Pohádali jsme se skoro do krve v parlamentu, když ještě na konci roku 2024 tlačili vládní poslanci zásadní zvýšení koncesionářských poplatků i pro ty, kteří televizi ani rádio nevlastní, ale mají jen chytrý telefon.

Ve Sněmovně jsem se pana Fialy přímo zeptala, jestli mu to přijde normální. Ať si představí čerstvě osamostatněnou slečnu nebo mladíka, který se na Českou televizi nedívá a Český rozhlas neposlouchá, a ve své pronajaté garsonce dokonce ani nemá televizi. I takoví lidé jsou povinni platit 2460 korun? A co naopak velké firmy? Podle vlády měla každá z nich zaplatit **čtvrt milionu** ročně za to, že má zaměstnance s očima a ušima. Co kdyby se některý z nich podíval na Českou televizi místo práce? Co kdyby si náhodou nějaký skladník pustil Český rozhlas, aby se mu lépe rovnaly krabice? Já osobně myslím, že pokud si něco naladí,

Český rozhlas to nebude. Ještě minulý rok se nám podařilo tenhle nesmysl s koncesionářskými poplatky zarazit.

Něco o daních vím. Velkou část své kariéry jsem měla na starosti jejich výběr. A mohu upřímně prohlásit, že to, co ODS provádí lidem a firmám v této zemi, je skryté a falešné zdaňování. Přejde mi to skoro jako mafiánská mentalita „líznout si“ ze všeho, co existuje, co funguje, čemu se daří.

Tomu před smrtí se říká život

V jakém věku jsou děti nejroztomilejší? Já bych řekla tak od jednoho roku do pěti let. Mají v sobě pořád tu miminkovskou roztomilost, ale zároveň už to začínají být osobnosti, které vymýšlí kulišárny. A jejich rodiče? Pro ně je tohle období ze všech nejtěžší, a tak i krátké pohlídání od babičky a dědečka bývá spásou z nebe.

Jenže i podzim života dokázala Fialova vláda lidem zkazit a zvýšila věk odchodu do důchodu na 67 let. Takhle oni si představují zemi budoucnosti. V ní si babičky a dědečkové nehrají se svými vnoučaty po obědě pexeso, protože jsou v práci. Neukládají vnoučata ke spánku, aby si rodiče mohli občas večer vyrazit, ale sami ulehají smrtelně unavení do postele. Nechodí ani s vnoučaty o víkendů na výlety, protože se snaží dát dohromady, než se zas v pondělí roztočí pracovní týden. V zemi budoucnosti podle ODS se nestihnete potěšit ani s prvním, ani s druhým vnoučetem. Stochou štěstí byste mohli stihnout to třetí, ale vážně pochybuju, že se Vaše vlastní děti k němu odhodlají.

Představte si, že Fialova vláda nechtěla jen zvýšit věk odchodu do důchodu, ale ještě ho zvyšovat každý rok podle tabulky, s kterou přišli Stanjura s Jurečkou. Pojmenovali to „důchodová reforma“. Slavnostně ji položili na stůl před prezidenta a pak drze tvrdili, že jsme s tímhle paskvilem souhlasili. Když jsem viděla tu jejich tabulku, okamžitě mě napadlo: „Odfláknutý domácí úkol.“ Oni se totiž vůbec nezamysleli, jak posílit důchodový systém a jak pro něj zajistit dostatečné příjmy. Jen prostě zadali do počítače, jak se bude zvyšovat průměrná doba dožití, pak od toho odečetli 21,5 let a bum. Měli hotovo. Počítač jim řekl, že člověk, kterému je dnes 40 let, se dožije 86,72 let. Tak práskli do tabulky odchod do důchodu 65,22 let. U třicátníka jim to ukázalo 87,63 let, a tak dali odchod do důchodu 66,13 let.

Rozumíte, co tím myslím? Kdyby jim počítač ukázal, že se budeme dožívat 150 let, dají odchod do důchodu ve 130 letech. Takhle hloupě oni uvažují. Tedy vlastně neuvažují. Stejně jako ten stroj. Nezajímá je, jaké jsou limity člověka, a nepřemýšlí, jak vůbec lidský život vypadá.

Člověk nestárne plynule. Prostě najednou není mladý. I vědecké výzkumy potvrdily to, co vídáme kolem sebe. Díváme se na své rodiče, známé i sami na sebe a říkáme si: „Kdy se to stalo?“ Podle jedné studie, která zkoumala proteiny

v lidském těle, jsou dva takové zlomy. Ve 34 a 60 letech. Kolik lidí si kolem Vás stěžuje, že je už od čtyřiceti něco bolí? Kolik z nás se cítí unavených ještě dávno předtím, než máme nárok na důchod? To je prostě biologický fakt, žádné kňourání.

Pokud je druhý zdravotní zlom v 60 letech, znamená to, že všichni ti, kteří odchází do řádného důchodu, o několik let přesluhují. Fialova vláda už teď dvacátníkům předpovídá 8 let navíc, a ještě absurdnější je to, že nedává žádný horní strop. Tak já bych ti, drahá vládo, teď ocitovala evolučního biologa a anatoma, profesora Laitmana, který na tohle téma nedávno natočil video: „Naše orgány nejsou stavěné na to, abychom se dožívali sedmdesátky či osmdesátky. Už ve čtyřiceti nebo nejpozději v padesáti přichází problémy.“ Jemu samotnému je mimochodem 72 let, takže to sám na sobě určitě cítí.

Chtít po lidech, aby šli do důchodu v 67 letech a víc, je odporné. Politici pětikoalice se u toho zaříkají zodpovědností za budoucnost národa, ale jsou to právě oni, kdo je tady nezodpovědný. Nepřišli s ničím, co by nám skutečně pomohlo. Vytáhli z počítače lacinou tabulku, která nefunguje v reálném životě. Připravili naši zemi o desítky miliard zrušením EET a o stovky miliard nezvládnutými cenami energií. To jsou právě ty peníze, které budou chybět na důchody. Na rozdíl od Fialovy vlády jsme my peníze na důchody zajistit dokázali a dokážeme to znovu. Člověk má totiž na stará kolena chodit za vnoučaty, ne do továrny nebo za kasu.

Já vím, že někteří z Vás jsou schopní, a dokonce i ochotní zatnout zuby a makat i ve vysokém věku. Víam, že lidé mohou mít neobyčejně tuhý kořínek. Ale nezlobte se na mě, v 65 letech je člověk prostě senior, i kdyby mu Fialova vláda tvrdila, že má do důchodu dalších 150 let. A senior si zaslouží své.

Myslíte, že si vládní poslanci alespoň jedinkrát představili sebe nebo svoje rodiče, jak ještě po pětadesátce stojí za pultem s bolavými zády, s bolavýma očima od umělého osvětlení a bolavým nosem od klimatizace? Tohle jsou totiž věci, na které si běžně stěžují už třicátníci. Podle mě je to vládním poslancům prostě jedno. Dokonce si myslím, že jsou naprosto smíření s tím, co jsme jim oznámili. Tedy že až se dostaneme do vlády, nesmyslně vysoký důchodový věk opět snížíme.

Proč tedy vůbec zvedali ruku, ptáte se? Prostě si chtěli pojistit místa na kandidátkách v následujících volbách. Poslanec koalice, který nezvedne ruku na rozkaz vedení, totiž nemůže počítat s tím, že by se i příště ocitl na volitelném místě.

My starší už jsme zvyklí na leccos. Umíme sklonit hlavu a táhnout. Ale co ti mladší z nás? Fialova vláda jako kdyby nechápala, že důchodový věk je budoucností nás všech. I podle něj plánujeme své životy, rozvrhujeme své síly.

Zkusme teď něco, co Fiala, Stanjura, Jurečka a jim podobní nedokážou. Představit si skutečného, živého člověka. Ne toho před důchodem, ale úplně mladého. Dvacet něco. Právě skončil školu, možná ještě studuje výšku, ale už se rozhlíží, co mu život nabízí. Co vidí? Že bydlení je u nás nejhůř dostupné z celé Evropy. Že kvůli inflaci mu v kapse z výplaty skoro nic nezůstane. Že pokud bude mít děti, ani to školkovné od státu zpátky nedostane, protože ho Stanjura zrušil v „daňovém balíčku“. A teď ještě k tomu postřehne, že bude muset pracovat do 67 let. Rozhodne se takový člověk mít vůbec děti? Bude ochotný ještě ke vší té dřině obětovat svůj čas, energii a spánek pro dva, tři potomky? Nebo se uchýlí do malého pronajatého bytu a bude šetřit energii? Stále víc mladých Čechů volí variantu číslo dvě. Podle posledního průzkumu máme za Fialy nejhorší porodnost za posledních 100 let.

Důchod je budoucnost nás všech, i když na něj spousta lidí raději nemyslí. To ale neznamená, že myšlenku na něj někde vzadu v hlavě nemáme. A někde tam zezadu našeho vědomí nám může přinášet naději nebo nás naopak deptat. Může to být hřejivé světýlko naděje na příjemně strávený podzim života nebo naopak děs z bolavého těla, které ještě na stará kolena mačká budík a vydává se do tmy a zimy za oknem.

Ve Sněmovně jsem řekla vládním poslancům, že nutit lidi do práce po 65. roku života je nemorální, a navíc to je i ekonomická chyba. Peníze, které si mysleli, že ušetří na důchodech, bude stát vydávat na důchody invalidní a na podporu v nezaměstnanosti. Protože, ruku na srdce, jaká je konkurenceschopnost pětadesátáctníka na trhu práce? Co s ním bude, když mu práci nikdo nedá a právo na důchod mu Fialova vláda vzala?

Není to žádná reforma, jen příkaz lidem pracovat o dva roky déle. Vláda nepřinesla do důchodového systému jedinou korunu navíc a nic nevymyslela.

Víte, kolik útoků na důchodce podnikla Fialova vláda za dobu svého vládnutí? Teď nemyslím „drobnosti“, jako zrušení naší 75procentní slevy na jízdném. Myslím naprosto zásadní zhoršení kvality podzimu života. Takové útoky byly minimálně čtyři. Vedle zvýšení věku pro odchod do důchodu na 67 let to bylo zrušení mimořádné valorizace penzí, snížení výpočtu valorizace penzí a zrušení předčasného důchodu pro náročné profese. Pojd'me si to připomenout jedno po druhém.

Velká loupež se odehrála v úterý 28. února 2023, přesně měsíc po zvolení Petra Pavla prezidentem. Vláda odhlasovala, že 2,7 milionu seniorů přijde o tisíc korun měsíčně, které měla podle platného zákona dostat. Říká se tomu mimořádná valorizace. Smyslem tohoto zákona vždy bylo, aby nejzranitelnější skupina obyvatel byla chráněná před extrémním růstem cen. Poskočily mimořádně ceny? Poskočí i důchody. Fialova vláda udělala něco do té doby nemyslitelného. Dopustila extrémní inflaci, ale na důchodce se nejenže vykašlala, ale porušila i platný zákon, aby jim peníze nemusela vyplatit. Místo toho zákon o mimořádné valorizaci zpětně změnila.

Každý prvák na studiu práv by jim řekl, že tohle je největší popření právního řádu. Představte si fotbalistu, který uprostřed zápasu začne s balónem driblovat místo kopání a trvá na tom, aby se pravidlo na místě změnilo. Nebo boxera, který dál rozdává rány po gongu, protože se rozhodl, že kolo netrvá tři minuty, ale pět. Takhle drzá Fialova koalice je.

Osahávali si už nějaký čas, co všechno si můžou dovolit. Když zjistili, jak jsou někteří novináři k jejich překrucování práva a řádu shovívaví, a taky poté, co skončily prezidentské volby, které pro ně byly důležité, rozhodli se do toho jít naplno.

Ano, loupež je velké slovo. Ale je na místě. Zástupci koalice mají plná ústa řečí o demokracii, ale když jde o to okrást seniory, tak překroutí a pomačkají všechny demokratické principy. Aby dokázali narychlo protlačit snížení mimořádné valorizace důchodů Sněmovnou, vyhlásila její předsedkyně Markéta Pekarová Adamová stav „legislativní nouze“.

Schválně se zkuste podívat na to, k čemu slouží stav legislativní nouze. Je to hned první odkaz na Wikipedii. Najdete tam, za jakých okolností ho může paní Pekarová vyhlásit. Jedním takovým důvodem je, že by naší zemi hrozila „značná hospodářská škoda.“ A víte, co si myslím? Že paní Pekarová, podle které by „stát neměl občanům pomáhat“ skutečně bere naše seniory jako hospodářskou škodu. Značnou. Proč jim vlastně něco dávat, když už svoje odpracovali, že? V tom se dokonale chápá s ministrem financí Zbyňkem Stanjурou.

Vyznamenal se i jejich parták Marian Jurečka. Ještě před kauzou s důchody na sebe upozornil hlavně tím, že totálně nezvládl organizaci úřadů práce, dostatečně se nepostaral o lidi zasažené drahými energiemi, odmítl v době energetické krize alespoň malinko zabojoval za matky samoživitelky nebo rodiče postižených dětí. Pak se dokonce ukázalo, že klidně sníží výchovné a nemá vůbec nic proti snížení

valorizace důchodů. No a aby odklonil negativní pozornost od sebe, snažil se v médiích rozpoutat válku mezi mladými a starými. Prý, když dostanou důchodci peníze, které jim ze zákona náleží, můžou mladé rodiny zapomenout na vyšší rodičák. Takhle sprostě se snažil pohnat lidi proti sobě, aby snad zapomněli na něj a ostatní členy Fialovy vlády, kteří jejich problémy způsobili obrovskou inflací.

Chování Fialovy vlády vůči důchodcům mi připomíná takové ty chytráky na internetu, kteří obírají lidi o stovky a tisícovky. Doufají, že když každého ošidí trochu, můžou to udělat mockrát. Stejnou povahu má současná vládní parta. Ti nikdy nepůjdou do konfliktu s velkými výrobci energií ani s obchodními řetězci. Nebudou řešit uměle vysoké ceny elektřiny, plynu ani potravin. Na to nemají kuráž ani schopnosti. Ale vzít každému z 2,7 milionu důchodců v této zemi tisícovku měsíčně, na to si troufli. Stejně tak si troufli sáhnout na stavební spoření 3,1 milionu lidí.

Já chápu, že politikům, kteří berou čtvrt milionu měsíčně, inflace nevádí. V parlamentní restauraci zaplatí za pивní rohlík místo koruny, korunu padesát. Strašně mě ale štve, že jim nedochází, jak funguje inflace v reálném světě mimo pětikoaliční bublinu. Důchodce s příjmem 15 až 20 tisíc si o půlku dražší jídlo prostě nekoupí. A čtyřikrát dražším plynem si prostě nezatopí. A za této situace pan Stanjura brutálně seškrtil valorizaci důchodů. Vzal našim seniorům tu poslední ochranu před katastrofální inflací. Ano, tou inflací, kterou dopustil svou neschopností a nezájmem a z níž mu přiteklo do státní kasy 137 miliard navíc.

Strašně mě vytáčí ještě jiná věc. Že totiž toto všechno ministr Stanjura věděl, ale bylo mu to úplně, ale úplně jedno.

Pamatujete, co jsme říkali už před parlamentními volbami v roce 2021? Varovali jsme, že pětikoalice je asociální. Na začátku roku 2022 jsme varovali, že až bude po prezidentských volbách, utrhne se ze řetězu úplně. A stalo se to.

Už tady zase vládne model Nečas-Kalousek, který si bolestně pamatují všichni. Dnes to je Fiala-Stanjura, a jsou jako přes kopírák. Nulová podpora těch, kteří mají přinášet peníze do státní kasy a terorizování těch, kteří jsou na státních penězích nejvíce závislí. Rodiče, senioři, postižení. Každou výtku, co jsme proti tomu kdy ve Sněmovně měli, hned vláda označila za obstruování. A víte co? Já jsem se k obstruování začala hrdě hlásit. Dokonce jsem řekla, že se klidně k řečnickému pultíku připoutám. Je to zákonný nástroj opozice, jak bojovat se ctí proti zvlí, která je v přesile.

Mimochodem, pamatujete si ještě na obstrukce, které proti nám použila tehdejší

opozice, dnes čtyřkoalice? Pamatujete, kvůli čemu to bylo? Přeci kvůli elektronické evidenci tržeb, kterou jsme chtěli narovnat podnikatelské prostředí a přinést víc peněz do rozpočtu. Vzpomínám, jak nás tehdy odborníci a zástupci hoteliérů a restaurátorů otevřeně podporovali. Tehdejší opozice obstruovala proti něčemu, co přineslo spravedlnost. Dnes jsme opozice my a obstruujeme proti sprosté nespravedlnosti. V tom je ten rozdíl mezi námi a čtyřkoalicí.

Ke druhé loupeži na seniorech došlo 28. července 2023. Poté, co vláda zrušila mimořádnou valorizaci důchodů, přišlo na řadu zpomalování řádné valorizace, aby seniorům nerostl běžný důchod „tak rychle“. Znamenalo to, že chtěli prosadit další snižování reálné hodnoty důchodů. Pobouřil mě nejen tenhle samotný záměr, ale i způsob, jak ho protlačili ve Sněmovně.

Ten den jsme přišli do Sněmovny připravení a vyzbrojení argumenty. Chtěli jsme, aby je slyšeli nejen poslanci, ale i celá republika. Pro nás to byl den, kdy se bojuje o budoucnost téměř 3 milionů spoluobčanů. Pro poslance koalice to byl den, kdy je potřeba se zabalit na dovolenou. „Honzo, ať jsi ve dvě doma!“ Možná nějak tak zněly instrukce pro šéfa Poslaneckého klubu TOP 09 Jana Jakoba. Byl to on, kdo navrhl, aby se začalo napevno hlasovat ve 12:30. V té chvíli bylo 34 poslanců opozice přihlášených do debaty, jak je jejich nezadatelným právem dle jednacího řádu Sněmovny. Jenže nejen Honza, ale i všichni ostatní poslanci koalice si už v hlavách procházeli, jestli mají dost opalovacího krému a sbalené pasy. Výsledek znáte z médií.

Věřím, že si ono léto 2023 dámy a pánové z vládních stran dovolenou užili. Návrh na zmrazení svých platů odmítli, zato seniorům jediným zmáčknutím tlačítka peníze vzali.

Aby každý důchodce pochopil, o kolik ho Fialova vláda připravila peněz, nechali jsme naprogramovat důchodovou kalkulačku. Najdete ji na webu anobudelip.cz/kalkulacka. Je to opravdu šikovná věc. Okamžitě spočítá, jak byli naši důchodci podvedeni. I školáci díky ní zjistí, jak vypadá nespravedlnost v reálném životě.

Proč píšu o školácích, když tady řešíme vládní obírání důchodců? No právě školáci si můžou představit, že nejde o důchody, ale třeba o peníze z jejich prvního zaměstnání. Když člověk hned po škole nastupuje do práce, většinou nebere moc. Každá tisícovka znamená velkou změnu, skok nebo propad v životním stylu. Mladí i staří si v tom můžou podat ruku. Byla bych hrozně ráda, kdyby si víc lidí uvědomilo, že senioři jsou na jedné lodi se všemi, kteří se teprve

seniory stanou. A že spravedlnost je tady od toho, aby držela celou naši společnost pohromadě.

Jen si to představte. Berete ve své první práci 20 tisíc a máte podepsané drobné zvýšení každý rok. Není to moc a otáčíte každou korunu. Plánujete dovolenou, nákup sedačky, první auto na splátky. A do toho se dozvíte, že vám šéf odebírá 8 tisíc korun a do konce dalšího roku přijdete dokonce o 20 tisíc korun. Tedy o celou jednu měsíční výplatu. Tohle snad musí být vtip, říkáte si, vždyť jste podepsali jasnou smlouvu. A víte, co vám na to řekne šéf? Že tu smlouvu už přepsal a sám ji i podepsal. Z takové firmy byste asi odešli, předpokládám. Jenže naši důchodci nemají kam odejít. Podvedl je jejich vlastní stát pod vedením koalice. Proto jsme udělali naši Kalkulačku, aby si každý uvědomil, jak moc byla spravedlnost od koalice pošlapána.

Celý jeden rok ministr financí a s ním i celá vláda přihlížela, jak brutálně roste inflace. Nechali závratně vystřelit ceny energií i potravin. Pokaždé, když inflace jen trochu zpomalila, oslavovali, jak ji zvládají. Jenže inflace nikdy růst nepřestala. Od roku 2022, kdy se pětikoalice ujala moci, do roku 2023 poskočila drahota o ďábelských 25 procent. Dnes už je to 40 procent, podotýkám. To je ta skutečná hospodářská škoda, pánové Fialo, Stanjuro a paní Pekarová. Tou škodou nejsou vyšší důchody, jak jste si dovolili drze tvrdit. Měli jste je seniorům přiznat podle zákona a měli jste si vypít až do dna výsledky své nečinnosti.

Vzpomínám si na jednu velmi směšnou věc z doby, kdy vláda ořezávala důchody. Jedna poslankyně za ODS se pokusila vylepšit vládní image falešnou kampaní na síti X. Stáhla si z internetu fotku seniora a předstírala, že jí píše, jak je rád za zpomalení růstu svého důchodu. Pojmenovala ho jako „Václava P. z Vysočiny.“

Zlí jazykové začali hned pochybovat, jestli ten pán vůbec existuje, a vyhledali si jeho obličej na Googlu. No a představte si, že tvář „pana Václava“ si může stáhnout kdokoli z fotobanky. Našli ji na billboardech v brazilském městě Anápolis, kde pan Václav propaguje vyšetření moči se slevou. Dále ho našli v americkém St. Louis, kde Václav šíří osvětu o prevenci rakoviny plic, a také v Německu, kde Václava během kampaně na linku tísňového volání přejmenovali na Gerda.

My jsme tehle chabý propagandistický pokus paní poslankyně přešli s úsměvem. Dostala „naloženo“ od lidí na internetu dostatečně. Svoje síly jsme tehdy věnovali boji, aby se vládě seniory okrást nepodařilo. Použili jsme všechny

Eva Decroix
1 d · 🌐

Důchodci z Vysočiny

EVA DX

„Vidím to stejně jako ministr financí. Důchodci se nemají špatně, já jsem spokojený. Chci, aby i moje děti a vnuci měli důchody. V mém okolí většina penzistů se snížením souhlasí.“
Václav P.

Albert 68 ans
A 68 ans, je plus facile d'accepter un change ment spontané et de continuer d'accepter l'âge.
Trustpilot ★★★★★

Die do Apo sen lo

el better rowing u've taken **ACTIVE** LE in your eatment.
Cancer Connection

Vorbehalte gegen Notrufsysteme und wie sie diese empfinden.

„So ein Sicherheitsbegleiter ist doch teuer“

myslitelné zbraně. Čtyři dny a čtyři noci jsme de facto kempovali ve Sněmovně a nakonec museli použít i hradbu vlastních těl, když nás chtěla pětikoalice dostat násilně od mikrofonu. Za celou tu dobu jsme od Fialových ministrů nedostali jedinou odpověď, jediné obhajitelné vysvětlení, proč chtějí důchodcům takto škodit. Prostě tenhle zločin potřebovali prohnat co nejrychleji Sněmovnou a zaříznout každou debatu, ať z toho veřejnost co nejmíň slyší. Ať nevidí, jak tato vláda jedná.

Vybavuje se mi legendární věta z Pelíšků: „Jen tě prosím tiše a rychle.“ Tím se řídila Markéta Pekarová Adamová, když jako předsedkyně Sněmovny zakázala našim poslancům vystoupit. To se v dějinách české demokracie ještě nestalo. Prostě jen tak vyhrkla do mikrofonu: „Je vás příliš mnoho.“ A sál zaduněl smíchy.

Ano, je nás příliš mnoho, paní Pekarová. V takovém počtu nás totiž zvolili lidé této země a právě teď máme 11x větší preference než vaše nevolitelná strana. Proto budeme vždy hájit zájmy lidí proti asociálům, jako jste vy.

Tehdejší převaha 108 vládních poslanců nás přetlačila, ale jak už řekl Mistr Jan Hus: „Lépe jest býti přemožen pravdu mluvě než vítěziti lha.“ A tak jsme neodcházeli domů s hlavou sklopenou. Ještě ten den jsme Vám všem slíbili, že podáme ústavní stížnost, protože vláda ve své aroganci pošlapala práva obyvatel této země. I když proti nám stála zdánlivě neporazitelná přesila poslanců, senátorů, a nakonec i prezident, my jsme věděli, že máme pravdu, a to nám celou dobu dodávalo sílu.

Když už něco od pětikoalice na plénu zaznělo, tak jen dokola omílaný nesmysl, že důchody rostou příliš rychle a náš rozpočet si nemůže dovolit, aby úměrně tomu rostly důchody. Možná jste slyšeli, co jsem jim na to okamžitě řekla: „Z každé tisícovky, kterou důchodce kvůli inflaci utratí v potravinách navíc, získá státní kasa minimálně 150 korun.“

Fialova vláda ve dvou kolech obrala naše důchodce o velké peníze a my jsme na ni za to 5. května 2023 podali stížnost u Ústavního soudu. V 10 dopoledne vkročil námi zmocněný advokát David Rašovský na Ústavní soud v Brně a odevzdal náš návrh na zrušení části zákona o snížení valorizace penzí.

Náš návrh jsme pilovali do posledního písmenka s právníky i celým týmem analytiků. Vedle pana Rašovského se na tvorbě podílel i předseda Ústavně právního výboru Poslanecké sněmovny Radek Vondráček a také známý expert pan docent Jan Kudrna, který ústavní právo přednáší na Karlově univerzitě a je členem Legislativní rady vlády. Poté návrh stvrdil svým podpisem každý ze

71 poslanců hnutí ANO. Cíl jsme měli jediný. Aby vláda každému seniorovi vrátila v průměru 7000 korun, o které ho ten rok okradla. Byla to žaloba na největší nespravedlnost, kterou koalice vymyslela a zároveň lživými záminkami zastřela.

Když vláda prohlásila, že vyplatit seniorům důchod znamená hospodářskou škodu. Neprávem jim sebrala 14 miliard, zatímco sama do té chvíle udělala v rozpočtu kvůli své totální neschopnosti díru 629 miliard.

Vláda dopředu věděla, že svým jednáním poruší zákon. Odmítla vyplatit seniorům to, na co jim už dávno vznikl zákonný nárok. Zneužila stav legislativní nouze. Porušila jednacím řád Poslanecké sněmovny a ústavní pořádek. To je právní rozměr jejich činu. To je skutková podstata, kterou měli ústavní soudci nahlédnout v plné nahotě bez mediálních šumů, zkratk a překrucování.

Jak si určitě pamatujete, většina ústavních soudců se nakonec postavila za Fialovu vládu. Ale já měla v tu chvíli pocit, že jsme vyhráli. Teď nemyslím ten viditelný boj, který všichni sledují přes novinové titulky. Jasně, v nich se dočtete, že ANO bylo poraženo u Ústavního soudu. Političtí komentátoři, kteří nás už dlouho nesnášeli, namočili pera do extra jedovatého kalamáře. Hlavy koalice nasadily samolibé úsměvy. Přitom ale nepochopili, že tady došlo k něčemu ještě mnohem hlubšímu, než je oficiální rozhodnutí soudu.

Spoustě lidí se ve středu 24. ledna 2024 otevřely oči. Pochopili, že oficiální verdikt a skutečná spravedlnost jsou dvě rozdílné věci. Že nemorální věc se nezmění na morální rozhodnutím soudu. A tohle otevření očí je daleko důležitější než papír s razítkem.

Dvanáct ústavních soudců převálcovalo své tři kolegy, kteří jasně argumentovali, že koalice si svou neschopnost neprávem zahojila na seniorech. „Prvních deset minut, jak mluvil ten soudce Šimíček, jsem myslel, že mluví Stanjura,“ napsal mi na Facebook jeden pán, který sledoval závěrečnou řeč na Ústavním soudu. I já jsem ve studiu České televize řekla, že pan soudce-zpravodaj udělal práci za ministra financí. Můj skromný názor.

Den poté, co Ústavní soud zamítl naši snahu chránit seniory, vysvětloval pan soudce Šimíček své rozhodnutí v televizi. Použil i tuhle větu, která je úžasná: „Je legitimním právem opozice bránit vládě, aby prosadila to, s čím bytostně nesouhlasí“ s tím, že jsme podle něj obstruovali až moc. Strašně bych chtěla vědět, jestli by tu stejnou větu slovo od slova řekl do očí Petru Fialovi v roce 2016, když se chlubil v novinách, že bude proti nám obstruovat až do konce volebního období a že k tomu využije každou kličku v jednacím řádu.

Pokud je „bytosťný nesouhlas“, jak o něm mluvil pan soudce, důvodem k obstrukcím proti vládě, pak to znamená, že tehdy Fialova ODS a jejich spojenci „bytosťně nesouhlasili“ s tím, aby se v naší zemi férově platily daně. Obstruovali totiž proti zavedení elektronické evidence tržeb. My zase bytosťně nesouhlasíme s ožebračováním důchodců, jimž klesne životní úroveň pokaždé, když se dostane ODS k moci.

Ještě jednu krásnou větu řekl pan soudce Šimíček: „Jde o to, aby vládní většina nebyla blokována v programu, který slíbila svým voličům.“ Trefa do černého, pane soudce. Tleskám Vám a souhlasím. To, co se my ve Sněmovně snažíme blokovat, je totiž porušování slibů, které koalice dala svým voličům. Slibovali odbornost, přinesli neschopnost a krátkozrakost. Česko pod nimi zchudlo nejvíc z celého světa.

Pamatujete, jak jsme vás na začátku roku 2022 varovali, že pětikoalice nesmí dostat do rukou veškerou moc? Že hned po prezidentských volbách naplno ukáže, co je zač? Vyplnilo se to do puntíku. Okamžitě srazili valorizaci důchodů, nechali domácnosti i firmy se vykoupat bez pomoci v drahých energiích, zrušili úlevy pro mladé rodiny a všem zvýšili daně.

Zbyněk

Zahrádka, bábovka, kafičko. U stolu se dvěma potenciálními voliči nezávazně debatuje muž blahobytného vzezření a jen tak mimochodem utrousí: „Nejsem ekonom.“ Bylo léto roku 2021 a pár měsíců později se pan Stanjura stává ministrem financí. To video jste možná už viděli. Koluje na sítích hlavně proto, že v něm pan Stanjura kritizuje Piráty za jejich choutky zvedat daň z nemovitostí. Řekl tehdy slovo od slova: „Zprvė to jsou drobné v tom rozpočtu a zadruhé to je trest za úspěch.“ Ten stejný člověk navrhl po vstupu do vlády zvednout daň na dvojnásobek.

Stanjura jede. Tak se jmenovalo turné, na které se vydal pan budoucí ministr financí před volbami jakoby po vzoru Andreje Babiše. Sice těch lidí potkal zhruba tisíckrát méně než já nebo náš předseda, ale vznikla z toho série videí. Celkem zábavná podívaná, stačí dát „Stanjura jede“ do Google. ODS to má i na svém webu. Pan Stanjura se tam třeba baví s majitelem hospody v Klecanech, který chválí Babišovu vládu za covidové programy, díky nimž nemusel nikoho propustit, ale dodává, že by potřeboval těch peněz od státu ještě víc. Pan Stanjura účastně kýve hlavou. O půl roku později v parlamentu už jako ministr financí hřímá, že jsme podnikatelům těch peněz dali moc a tím jsme roztočili inflaci.

Video, o kterém jsem se Vám zmínila na začátku, má ještě pokračování. Pan Stanjura se prochází s manželským párem po vinohradu a káže, jak jsou zemědělské dotace nespravedlivé. Stačily dva měsíce vlády pětikoalice s panem Stanjurou, aby do ulic vyšli zemědělci s transparenty: „**PIRSTAN A SPOLU – HROBAŘI ČESKÉHO ZEMĚDĚLSTVÍ.**“ Možná si na ty demonstrace po celé zemi a před Úřadem vlády ještě pamatujete. A možná si ještě pamatujete, že Fialovi ministři včetně pana Stanjury nezvládli za rok 2022 vyčerpat 54 miliard z evropských fondů. Pan Stanjura by se tedy měl přiznat, že dotace nesnáší hlavně proto, že jim nerozumí.

Pan Stanjura nerozumí ekonomice celkově. Ale my si nemůžeme dovolit na něj útočit. Ani za jeho sekery státního rozpočtu, ani za katastrofální inflaci. Vždyť on sám tehdy na zahrádce u bábovky varoval, že není ekonom. Ani jeho šéf Fiala. Celé vládě nezbyvá než dokola protáčet obecné pravičácké mantry o utahování opasků, a přitom se slepě spoléhat na stále se zvětšující armádu poradců.

Zvyšování daní, zvýšení věku odchodu do důchodu a zároveň zpomalení růstu

důchodů, zkrácení rodičáku, zrušení školkovného a desítky dalších trapností, které akorát znepríjemnily život rodičům, seniorům nebo třeba i živnostníkům, které dopadly na lidi už tak bojující o přežití a v důsledku našemu národu jediné uškodily, za tyto nesmysly, dámy a pánové, zaplatila Fialova vláda svým poradcům z našich daní a jednu po druhé je protlačila svou 108ičkou a později už jen svou 104kou v parlamentu a pak přes senát a prezidenta.

„Nejsem ekonom.“ To by si mohl dát pan Stanjura na dveře, když nemá ani ponětí, jak funguje hospodářství a život celkově. Třeba, že dřív, než se začne péct první rohlík v pekárně, než se otočí první kolo stroje v továrně, než se rozsvítí žárovka v koupelně, musí se zapnout proud. A od ceny proudu a ceny plynu se pak odvíjí cena úplně všeho, co se v této zemi vyrobí a vypěstuje. Takže pánové, ministři Fialovy vlády. Nechali jste astronomicky vyrůst ceny energií, abyste na ně pak dali čtyřikrát vyšší strop, než bylo nutné. Jste přímo zodpovědní za brutální inflaci v této zemi.

Nechali jste nejdražší DPH na potraviny ve střední Evropě. Jste přímo zodpovědní za to, že každý, kdo může, jezdí nakupovat za hranice a tím náš stát přichází o další miliardy na daních. Totálně jste nezvládli zajistit státní kase zdravý příjem a snažíte se tu díru zalepit z kapes nejslabších. Znevýhodnili jste naše firmy oproti jejich konkurentům ze zahraničí a tím jste naši ekonomiku zchromili na mnoho let dopředu.

Slabá a ignorantská vláda se hodí těm, kteří se vyznají. Lobbistům energetických firem a dalších ohromných zájmových skupin s jejich nevyčerpatelnými zdroji. Ti vydělávají díky neschopnosti Fialovy vlády stovky miliard na úkor našich lidí a firem, zatímco pomalu kolabuje české zdravotnictví, školství a průmysl.

Čeština má jedno krásné slovo, které není sprosté, ale člověk si jím může trochu ulevit. Jelito. Tak nějak samo se mi dostalo na mysl, když jsem přemýšlela nad prací ministra financí Stanjury. Nejdřív jsem si vybavila, jak 8 let v opozici tvrdil, že by všechno dělal lépe a že celá jeho ODS je připravená převzít vládu. Osm let. To je strašně velký kus v životě člověka. V roce 2021 přišla jeho vytoužená chvíle a mohl začít úřadovat. Hned první rok udělal brutální sekeru, zfixloval rozpočet na následující rok způsobem, který nikdo v této zemi nepamatuje, a kvůli kterému se musel nejdůležitější zákon předělávat už po pár měsících. K tomu zmrazil ekonomiku naší země a zvýšil nezaměstnanost „ozdravným balíčkem“, který experti, novináři i úředníci označili za naprosto nesmyslný. Ani po všech těchto

důkazech vlastní nekompetence neskončil, ale ohlašoval další a další nepromyšlené a nepodložené zásahy do života naší země.

Čeština má ještě další zajímavé slovo. Utrínos. To se hodí na všechny ministry Fialovy vlády, kteří jen koukají, jak jim ministr financí škrtá miliardy tam, kde ani škrtnout nejdou, a pokud jdou, tak strašlivým způsobem mrzačí to, o co se mají ministři starat a pečovat.

Od čeho je ministr, než aby celým svým nasazením bojoval za rozkvět toho, co mu bylo svěřeno? Ministr financí bojuje za státní kasu, to je jasné. Pamatuju, jak jsem při nástřelu státního rozpočtu utahovala opasky všem ministrům, protože jsem věděla, že si to nenechají líbit a budeme vyjednávat. Měsíc před tím, než jsem šla s rozpočtem do Sněmovny, byl nejbrutálnější. Objednával se ke mně jeden ministr za druhým a byly to tvrdé přestřelky. Karel Havlíček chtěl víc peněz na dálnice, obchvaty, vědu, Adam Vojtěch zase na nemocnice nebo rozvoj psychiatrické péče, Klára Dostálová na chodníky, na školy, památky... Mohla bych pokračovat. Každý jeden náš ministr za svůj resort tvrdě bojoval a když si něco obhájil jako naprosto klíčové, tak ty peníze dostal. Naše země se rozvíjela a zároveň jsme měli po celou dobu vlády ANO víceméně vyrovnané rozpočty nebo dokonce přebytkové, než přišel covid.

Teď se podívejte na Fialovy ministry. Jak za Vás bojují? Místo, aby Jurečka bránil svoje důchodce před Stanjurovými škrti, stal se z něj tank, který protlačil Sněmovnou nezákonné snížení valorizace penzí. Neslyšeli jsme ani ministra Kupku, že by mlátil do stolu, když Stanjura nařídil vzít 30 miliard na opravy a stavby silnic, dálnic a železnic, aby si je Státní fond pro dopravní infrastrukturu pak musel půjčovat od bank. Neslyšeli jsme ministra Bartoše protestovat, když byly jeho školky, chodníky a veřejné budovy označeny Stanjurou za „dotační byznys“ a škrtnuty z rozpočtu, ani ministra Beka, když se jeho školy a univerzity rozhodl Stanjura vyhladovět. A co takový ministr Válek, když se ukázalo, že Stanjura chce šetřit i na zdravotnictví? Jasně, pojďme rušit pohotovosti...

V Česku není profese nebo věková skupina, která by měla zastání v osobě ministra před nekompetentním a asociálním ministrem Stanjurou. Musím se Vám přiznat, že já jako ministryně financí bych si člověka, který nebojuje za svůj resort, vážít nedokázala.

Zbyněk Stanjura se stal úplně prvním ministrem financí v dějinách České republiky, který až do poslední chvíle před hlasováním ve Sněmovně skrýval státní rozpočet před veřejností a novináři. Pouze hrstka mužů na tomto světě má

odvahu utajit státní rozpočet před svým národem. Vedle pana Stanjury to takhle praktikuje například afghánský Qari Din Mohamed Haníf či chcete-li دین قاری محمد حنیف, abych to napsala správně v jeho rodné paštštině. Tento mudrc Tálíbánu uměl už v 15 letech nazpaměť Korán a postupně se vypracoval až na ministra financí Afghánského islámského emirátu. Je o trochu starší než Zbyněk Stanjura, narodil se 1342 roku Hidžry, tedy 1955 našeho letopočtu. A právě u něj, jak to vypadá, se inspiroval náš ministr financí. Aby totiž odmítl informovat o rozpočtu na příští rok, to se ve světě skoro nevidí.

Stačí se rozhlédnout. Otevřela jsem si zprávu přední světové organizace, která sleduje vlády po celém světě. Jmenuje se International Budget Partnership a už 25 let kontroluje, jak jsou vlády upřímné vůči svým občanům a jak poctivě hlásí, co dělají s penězi daňových poplatníků. Když v téhle zprávě z roku 2023 přišla řeč na země, kde ministři financí dopředu nezveřejňují státní rozpočet, objevila se pouze dvě jména. Afghánistán a Ukrajina. První země je pod vládou teroristů z Tálíbánu, druhá je uprostřed nejkrvavějšího konfliktu od konce druhé světové války. V roce 2024 se k nim přidala Česká republika pod vládou Petra Fialy. Poprvé v našich dějinách odmítla zveřejnit informace k rozpočtu pro příští rok před hlasováním ve Sněmovně.

Abych byla úplně férová, ta mezinárodní zpráva jmenovala i další provinilce. Severní Makedonii, Pákistán a Senegal. Tam sice vlády nějaké dokumenty poskytly, ale byly těžce odfláknuté. Ted' mi ale řekněte, co je to za společnost, ve které jsme se kvůli Zbyňku Stanjurovi ocitli? A hlavně PROČ?

Odpověď na tuhle otázku dal v létě 2024 už novinář Marek Stoniš: „Tato vláda chystá první rozpočet, ve kterém nejsou mimořádné výdaje za covid ani energie. Přesto ten rozpočet bude hluboce deficitní. To jsou evidentní důvody, proč ho ministerstvo tají. Nemůže to dopadnout dobře, i když to bude zabaleno do mnoha krásných slov o rozpočtové odpovědnosti. Je to zoufalá strategie. Tady už jde jen o to doklepat to.“

I politolog Lukáš Valeš to tehdy řekl přesně: „Poprvé za 35 let, bez ohledu na to, jestli byly vlády levicové nebo pravicové, se sáhlo k něčemu, co silně zavání manýry diktátorských režimů.“ Přesně tak. A tím se vracíme zpátky k Mohamedovi Hanífovi do Afghánistánu. Po jeho bok se Zbyněk Stanjura zařadil svou nehoráznou arogancí vůči občanům platícím daně.

Tálíbánský ministr financí nezveřejňuje informace jednoduše proto, že nemusí. Pan Stanjura nezveřejnil svůj rozpočet jednoduše proto, že se bál. Pravda ale nakonec vyplula na povrch tak jako tak.

Zbyněk Stanjura se udržel ve funkci celé ty dlouhé čtyři roky. Tak to už snad může dělat ministra financí opravdu kdokoli. Představte si, co se mu povedlo hned v roce 2022, když plánoval rozpočet na rok následující. Nasekal tehdy chyby za 160 miliard. A já Vám teď popíšu ty největší z nich. Jsou to tři chyby, které dohromady udělaly mínus 140 miliard a uvažte, jestli Vy nebo kdokoli z Vašich známých by nebyl na postu ministra financí schopnější než pan místopředseda ODS.

Nejdřív malá poznámka. Chápu, že pan Stanjura je už čtvrtým rokem ve stresu. Ještě žádný ministr financí nezadlužil Českou republiku tak jako on. A to navzdory extrémním příjmům do státní pokladny kvůli vysoké inflaci. Pan Stanjura opravdu chtěl, aby to první rok, kdy měl plánování veřejných financí plně ve své režii, vypadalo dobře. A tak si namaloval do vzduchu sekeru „jen“ 295 miliard korun. Asi si představil čísllovku 300 v novinových titulcích a to už se mu zdálo moc.

A teď, jak na to. Nápady? Neválí se někde náhodou 100 miliard, o kterých bychom měli vědět? Aha, jsou na účtech energetických gigantů, kterým jsme dovolili v roce 2022 vycucat účty rodin a firem nemravnými cenami elektřiny a plynu, taky jsou na účtech bank, které vydělaly na vysokých úrocích. Nešlo by si na tyhle peníze, které už odtekly, nějak sáhnout?

Trochu mi to tehdy připomnělo člověka, který se bojí vyrvat lvovi kořist z tlamy, a tak si stoupne s nataženou rukou za něj a doufá, že něco vypadne tam. Askutečně něco vypadlo, kořist to ale věru nebyla. Tedy pokud nejste takový ten brouk, co si válí svou kuličku.

Jak vůbec pana Sanjuru napadlo, že z energetických a bankovních gigantů dostane **zpětně** 100 miliard? Myslel si, že když na podzim 2022 ohlásí, že je dodatečně zdaní, tak budou jen čekat a koukat? Myslel si, že belgičtí, rakouští nebo francouzští majitelé českých bank s vděčností odevzdají jmění do naší národní pokladny? Že se energobaroni vzdají pohádkových zisků, které jim Fialova vláda předtím dopřála?

Odpovědi mu byl novinový titulek „Na válečné dani dáme státu jen pár milionů, vzkazuje šéf největší banky.“ Miliardáři ohlásili přesun byznysu z Česka už na podzim, když o mimořádné dani uslyšeli. Holt velcí hráči v tom na rozdíl od Stanjury umí chodit. Panu ministrovi nezbylo než dosucha vycucat zisky polostátního ČEZu.

Říkáte si, podle čeho Stanjura usuzoval, že vybere 100 miliard? Odpověď je, že

si to přál. Když tehdy na podzim byl už návrh státního rozpočtu ve Sněmovně, prostě tam nechal dopsat přílepek 100 miliard. Bez analýzy, bez předpovědi vývoje trhu a možných dopadů. Skutečná analýza vznikla až později a z ní vyplynulo, že zisk z mimořádné daně může být maximálně 40 miliard. Jen tahle jedna Stanjurova chyba znamenala manko 60 miliard.

Pojďme dál. Po stopách zoufalého Stanjurova rozhlížení, kde jsou schované nějaké peníze. V dáli mu svítily stovky miliard ukryté v takzvaném Modernizačním fondu. Byly to evropské peníze určené hlavně na budování energetické soběstačnosti Česka. Proč si z nich neukrojit 50 miliard na zaplácnutí díry ve státním rozpočtu? Experti varovali, že tenhle divoký přesun peněz nemůže fungovat. Že na to neexistují ani české ani evropské zákony. Stanjura ale donutil své podřízené těch 50 miliard určených na něco úplně jiného přepsat do kolonky příjmů státního rozpočtu. Byl to regulérní účetní podvod, který Evropská unie nedovoluje a pan Stanjura ani nevaroval evropské orgány, že něco takového chystá. Čili dalších 50 miliard dolů.

Ted' už máte obrázek, jakým způsobem pan Stanjura pracuje. Jede prstem po tabulce, kterou mu připravili úředníci, a když uvidí nějakou větší částku, tak si ji prostě přepíše do kolonky příjmů státního rozpočtu bez ohledu na následky a na to, jak věci reálně fungují. Na tomto dalším příkladu to uvidíte ještě lépe. Opravy a stavby silnic, dálnic a železnic stojí obrovské peníze. To chápeme všichni. No a obrovské množství peněz láká koho? Přeci Zbyňka Stanjuru. Jak někde uvidí pohromadě pár miliard, jde po nich a už si je skládá do své tabulky na optické vylepšení státního rozpočtu. Takže vzal tužku a škrtl Státnímu fondu pro dopravní infrastrukturu 30 miliard na opravy a investice a napsal ty peníze k sobě. Aby se nepřestalo stavět a investovat, musel si Státní fond těch 30 miliard půjčit od banky, a to zakdovíjaký úrok. Zbyňkovi Stanjurovi to ale nevadilo, on potřeboval vylepšit svůj rozpočet, ne nějakého státu.

Tak sem jsme došli, přátelé. Hned první rozpočet, který Zbyněk Stanjura připravoval zcela sám a na své triko, obsahoval brutální chyby za celkem 140 miliard a spoustu drobnějších „chybiček“ za dalších 20 miliard korun. Pan ministr tímhle způsobem zfixloval všechny rozpočty od roku 2023 do roku 2025. Při jejich sestavování se nechoval ani jako pravičák, ani jako levičák, ale prostě politik, který se za každou cenu snaží zůstat ve funkci. Nešetří, ani nepodporuje hospodářský růst.

V těžkých časech, a přiznejme si, že po dvou letech covidu to snadné nebylo, má

ministr fungovat jako velitel, který provede svou karavanu přes poušť ekonomické recese. První, co Vás v takové situaci napadne, je mít dost vody, že? Jenže pan Stanjura to udělal přesně naopak. Zahodil hned na začátku všechny lahve s vodou, protože se mu zdály nějaké těžké. Tou vodou myslím peníze do vzdělání, vědy, kultury, mladých rodin, seniorů, dopravy a vůbec všeho, co je potřeba, aby národ sílil a prosperoval. Říká se tomu investice do budoucnosti. To všechno pan ministr zahodil jen proto, aby se mu šlo první hodinu cesty lehčeji. Jak to bude s žíznivou karavanou dál, ho nezajímalo. Ztýraní velbloudi ještě k tomu celou cestu nesou několik zbytečných ministrů navíc a k nim i politické náměstky a další trafikanty, kteří se na hřbety vyšplhali díky kamarádským konexím.

Kdyby se alespoň pan Stanjura dokázal během cesty trefit do malé oázy, a tím myslím evropských fondů připravených pro Českou republiku, z nichž ale Fialova vláda zoufale nezvládla vyčerpat desítky miliard.

Přesně v tomhle spočívá krátkozrakost pana Stanjury a celé vlády. Nechápou rozdíl mezi váhou vody a jejím významem pro tělo. Myslí si, že stojí za to „ušetřit“ pár desítek miliard teď a tady, a přitom zabíjí ekonomický růst a prosperitu, jehož hodnota je o několik řádů vyšší. Spíš bych řekla nevyčíslitelná, protože umenšování potenciálu národa způsobí nepředvídatelné škody v budoucnu.

Napadl mě ještě jeden brutálnější příměr, jak pan Stanjura zachází s českou ekonomikou, a to, když jsem jeden večer před spaním otevřela časopis Epoque. Do oka mi padl článek o smrti anglického vladaře Karla II. Abych to shrnula. Jednoho rána se králi udělá zle a okamžitě „na pomoc“ přispěchají jeho lékaři. První věc? Pustí mu žilou. Jenže králi se líp neudělá, a tak ho nechají krváčet znovu. Panovník je na tom čím dál hůř, tak se doktoři rozhodnou přitvrdit. Nasadí projímadlo z „oranžové infuze z kovů rozdělaných v bílém víně,“ poté vitriol, klystýr a odvar z... Ne nebudu pokračovat, prostě medicína 17. století. Jak si asi domyslíte, král se už nevzpamatoval. Článek to shrnuje slovy: „Karlova odolnost, vystavena jejich péči, slábla.“ Vydržel to tři dny.

Teď si představte, že lékař z roku 1685 a Fialův ministr financí z let 2022-2025 jsou na tom stejně. Jaký je Stanjurův recept na chřadnoucí ekonomiku a stále tragickou inflaci? Zvýšení daní, zrušení evidence tržeb, zaškrcení investic, školství, vědy a zdravotnictví. Jestli Vám to připomíná královský klystýr, vitriol a pouštění žilou, tak se nemýlíte.

On totiž trik královského lékaře není v tom, že o svém řemeslu něco ví, ale v tom, že se tváří zasvěceně a ani mrknutím oka neprozradí, že absolutně netuší, co se stane. Je to vysoká hra. Když pacient díky vlastní síle přežije, dostane se Vám pocty a peněz, když ne, přijdete o hlavu. Nesmíte zaváhat. Čím víc to s vámi vypadá nahnutě, tím sebejistěji se musíte chovat.

Sebevědomí bez schopností jsou prodejní trik pana ministra. Pamatuju, jak v roce 2022 tipoval konečný schodek státního rozpočtu. Vždycky u toho měl ten svůj zasvěcený výraz. Nejdřív řekl 210 miliard, pak 235, nakonec 252, abychom skončili v mínusu 360 miliard. O rok později jsem ho u Moravce jemně upozornila, že mu od nástupu do funkce nevyšel jediný odhad a jen se to snažil zakrývat účetními triky a smyšlenými příjmy. Už ve studiu bylo vidět, že má nervy na pochodu. A to jsem ještě netušila, že to bude mít dohru.

Mužské ego, a tím se nechci nikoho dotknout, bývá pěkně zranitelná věc. Víte, co si Zbyněk Stanjura z naší debaty odnesl? Rozhodně to nebyly moje rady, aby podporoval ekonomiku a pořádně vybíral daně. To mu bylo celkem jedno. Co ho skutečně dostalo, bylo moje konstatování, že je špatný tipař.

Několik dní přemýšlel, jak mi to vrátit, a vida. Zjistil, že Alena Schillerová se jako ministryně taky netrefila! Dokonce 4 roky po sobě. Dohromady o 277 miliard! Touha zhojit si ego byla tak silná, že si ve svém triumfálním příspěvku nevšiml jedné věci. Je to takový malinký detail. Všechny ty miliardy, o které jsem se já netrefila, byly **PLUS**, zatímco jeho miliardy jsou pokaždé **MÍNUS**. Prostě jsem jako ministryně byla každý rok opatrnější, než jaký byl nakonec výsledek. K dobru českého národa.

V roce 2018 jsem odhadla schodek 50 miliard, ale nakonec jsme skončili 2,9 miliardy v plusu. Jak je to možné? Běžela naplno elektronická evidence tržeb, lidi platili daně a nejezdili nakupovat do Polska. Všichni ministři spolupracovali na čerpání evropských dotací a premiér to koordinoval. Zvlášť ministerstvo pro místní rozvoj díky tomu získalo obrovské peníze. Ano, to ministerstvo, které po nás převzal Ivan Bartoš a spolu se Stanjurou ho sedřel na kost.

V roce 2019 byl výsledek státní pokladny lepší o 11,5 miliardy, než jsem čekala. To je prosím nepřesnost v hodnotě 0,8 procenta. Celkem dobrý odhad, co říkáte? Jenže pan Stanjura mi vyčetl i to.

Roky 2020 a 2021 byly peklo nejen pro lidi, ale i pro stát. Však pamatujete. Covid. Nikdo na světě netušil, co se bude dít a jak se zachovat. Na vládě jsme vyhradili balík 500 miliard, abychom udrželi zemi v chodu. Zdravotníci, vojáci,

celníci, technika, léky, podpora firem, aby nevyhazovaly lidi, podpora živnostníků, aby přežili uzávěru, podpora rodičů, kteří zůstali doma s dětmi. Byly to šílené dva roky a šílené výdaje, ale ani zdaleka jsme nevyčerpali celou rezervu. První rok jsme skončili o 133 miliard líp a druhý rok o 81 miliard. I to mi pan Stanjura vyčítá.

V lednu 2022 krize skončila. Premiér Fiala před celým národem slavnostně vyhlásil, že jeho vláda porazila covid. Náš plán, jak pomalu ukrajovat schodek, hodil do koše. Národní ekonomiku, kterou se nám podařilo ty dva roky udržet při životě, nemilosrdně zařízl vysokými stropy na energie a na ní navázanou inflací. Zrušil EET a dostal se ve výběru daní na nejhorší čísla v dějinách. To, co jsme zachránili, Fialova vláda zničila a teď se to snaží zahojit zvýšením daní.

Zatímco obyčejné lidi a firmy Stanjura kasíruje, otevírá náruč bankéřům. Dokonce se bankám vnucuje do přízně tak okatě, až jim samým to musí být nepříjemné. Mít svého člověka ve vládě se samozřejmě hodí. Ale aby za vás pokládal život v přímém přenosu, z toho znervózní i otrlý lobbista: „Zbyňo, neblbni, v roce 2022 jsme měli zisk 104 miliard čistého, nemusíš šlapat lidem na hlavu kvůli pár drobným.“ Tak nějak by mohl znít noční telefonát poté, co se v létě 2023 provalilo, že Stanjura chce lidi pokutovat za předčasné splacení hypotéky.

Pozor. Nemluvíme tu o lidech, kteří přišli zázračně k milionům a mohou si dovolit splatit celou hypotéku naráz. Těch je tak málo, že Stanjuru nezajímají. Jde tu o lidi, kteří najdou lepší podmínky u jiné banky a chtějí k ní přejít ještě před koncem fixace. Těm chtěl Stanjura napálit trest ve výši dvou procent celkové výše hypotéky. Lidem by se tím pádem už nevyplatilo přecházet k jiné bance za lepším úrokem. I kdyby získali o pár tisíc nižší měsíční splátku, trvalo by jim téměř celé období fixace u nové banky, než tato úspora dorovná pokutu od původní banky.

Co by z toho měl stát? Nic.

Co z toho budou mít lidé? Míň než nic.

Co z toho chtěl získat Zbyněk Stanjura?

Já si prostě neumím představit, že Fialův ministr financí dělá tyhle věci jen tak z perverzní radosti. Že tomu věnoval svůj čas, zatímco nechával ladem to, za co je oficiálně placený. Vždyť sám musel vědět, že celá pokuta půjde bankám a stát z ní nedostane jedinou korunu. Jen přitíží pracujícím lidem.

Stanjura od začátku věděl, že to je skandální prasečinka. Proto se ji snažil

schovat jako „přílepek“ do naprosto nesouvisejícího zákona o penzijním připojištění. Tam ji objevil náš poslanec Patrik Nacher a začal bít na poplach.

Vypuklo pozdvižení. Nejen mezi námi v opozici, ale dokonce i mezi koaličními poslanci. „Proč chcete lidi pokutovat za přechod k jiné bance?“ Stanjura nejdříve před novináři utíkal, ale pak už musel něco říct. Prostě si něco na svou obhajobu musel vymyslet, a přišel s touto perlou: „Kdybychom to nechali bez jakéhokoliv poplatku, vedlo by to k tomu, že se zvýší úroky pro všechny.“

A teď se podržte, co odpověděl sám mluvčí České bankovní asociace Radek Šalša, když se ho moderátorka zeptala, jestli přecházení klientů za lepšími nabídkami může opravdu zvýšit ceny pro všechny: „Banky mezi sebou tak soutěží, že je málo pravděpodobné, aby jen z takového důvodu rostly výrazným způsobem úroky.“

Rozumíte tomu? Oficiální zástupce bank je k lidem vstřícnější a férovější než ministr Fialovy vlády, který byl zvolený, aby zájmy lidí zastupoval. Mě z toho plyne, že pan Stanjura už v roce 2022 nebyl myšlenkami v práci ministra financí, ale už tehdy kalkuloval, kde se uchytí, až mu za dva roky voliči vystaví ve volbách účet.

Po našem křiku ve Sněmovně nakonec zamýšlenou pokutu 2 procenta snížila vláda na 1 procento. I tak je to nemravné. Pokutovat lidi za přechod za výhodnějšími podmínkami, když jsou hypotéky už tak drahé, je ostuda. Tohle měla být ta vládní podpora bydlení?

Křesťané říkají, že dobrá vůle je nevyčerpatelná, a vždycky v sobě nějakou vůči druhému najdou. No jo, ale co když je tím druhým člověkem Zbyněk Stanjura? Kolik dobré vůle už jsme na něj vyplývali, aby znovu přišel s nějakou lumpárnou? Slovo lumpárna zdůrazňuji. Na rozdíl od chyby její pachatel vždy moc dobře ví, co dělá a snaží se to maskovat.

Pan Stanjura si rád vybíral začátek prázdnin, když chtěl nějakou lumpárnu prosadit. To je totiž období, kdy se lidem už nechce řešit žádná politika. I novináři radši přemýšlí, kolik jim zbývá místa v autě, než aby se soustředili na přešlapy vlády. A právě v tuhle dobu se objevil jeden malinký, nenápadný paragraf připojený k novele zákona o účetnictví. Přišlo s ním Stanjurovo ministerstvo financí.

Tím paragrafem se Stanjura pokusil obrátit lidi o dalších 13 miliard korun. Doufal, že si toho nikdo nevšimne, ale měl smůlu. Já se totiž dívám úplně na všechno, s čím tento vypečený pán přichází. Už ho znám a vím, že dobrá vůle na

něj neplatí, jen tvrdá reakce, a tak jsem ho okamžitě napálila v diskusním pořadu a pak znovu na tiskovce.

Stanjura zkusil svým nenápadným paragrafem zdanit lidi, kteří prodávají svou nemovitost. Doted', když Vám kromě vlastního bydlení patřil ještě nějaký byt, dům, políčko nebo zahrádka alespoň 10 let, nemuseli jste při jejich prodeji platit daň z příjmu. Stanjura si ale vymyslel záminku, jak se dostat k Vaším penězům. Podle jeho paragrafu by stačilo, abyste za těch 10 let jednou jedinkrát ten byt nebo garáž někomu pronajali a máte smůlu. Velikou smůlu by měli i živnostníci, kteří mají provozovnu napsanou na své trvalé bydliště.

Tohle je ta zvrácená logika ODS. Trestat lidi, kteří zdědili byt po babičce a nechtějí ho nechat ležet ladem, dokud se nerozhodnou, co s ním dál. A skuteční boháči? Ti jsou opět z obliga. Když se totiž někdo živí pronajímáním desítek a stovek bytů, stejně neuvažuje o tom, že by svou zlatou husu prodával.

Panu Stanjurovi jsem dala okamžitě přes prsty a on se stáhl. Prý to byla jen taková chyba a on o novém paragrafu vůbec nic nevěděl. Úžasné vysvětlení, přátelé! Ministr financí nám všem říká, že netuší, co se děje v jeho vlastním baráku na adrese Letenská 15. Jenže to v tom případě znamená, že pana ministra vůbec nepotřebujeme. Anebo nám všem lže. Já osobně se kloním k variantě číslo dvě, protože se v jeho chování stále opakuje stejný vzorec. Onen nenápadný paragraf v hodnotě 13 miliard byl připojený k novele zákona, který zdánlivě řešil jiné věci. Je to jako přes kopírák s pokutami u hypoték. Tehdy jsme odhalili Stanjurův přílepek v novele o důchodovém spoření.

A rok předtím? Tehdy zase lidi z ODS lobbvali za loterijní byznys. Hezky potichoučku přilepili k Stanjurovu daňovému balíčku snížení daně z hazardu z 35 na 23 procent. Tím by připravili státní kasu o 1,4 miliardy korun. Stanjura to hájil zuby nehty. Nakonec jsme je udolali. Ta sprost'árna bila do očí už moc, a oni se lekli. A mimochodem, byli jsme to my, kdo předtím hazardu daně zvýšil a kdo vyhnal blikající bedny z českých restaurací a barů.

Po čtyřech letech Stanjura si musíme znovu připomínat, co že je úkol ministra financí. Nejdřív má zajistit příjem do státní kasy a pak ho moudře rozdělit mezi ministerstva. Ale ne tak, že bude ulevovat bankám a nadnárodním korporacím na jedné straně a sdírat z kůže důchodce, rodiče, živnostníky a firmy. Správný ministr financí pomáhá tomu, aby se všem co nejvíc dařilo, a poté je má spravedlivě a důsledně zdanit. To je jediný možný a logický způsob fungování země. Zbyněk Stanjura, aniž by se jakkoli pokusil oživit českou ekonomiku,

akorát přišel s daňovým balíčkem, který naložil na všechny pracující lidi dodatečnou zátěž 72 miliard korun.

V době, kdy tohle Stanjura páchal, měl v České televizi několik vstupů pan profesor Jan Švejnar, zakládající ředitel Národohospodářského ústavu Akademie věd České republiky a vyučující na Kolumbijské univerzitě v New Yorku, jedné z nejprestižnějších škol na světě. Na ní mimochodem založil Centrum pro globální hospodářskou politiku. Možná jste jeho televizní komentáře viděli. De facto v nich řekl, že Fialova vláda vůbec nepochopila, co znamená státní ekonomika a jak se má řídit.

Pár citátů za všechny: „Státní rozpočet a jeho přebytek nebo deficit, je pouze nástroj, ne cíl. Cíl vlády je zajistit ekonomický rozvoj a zvýšení životního standardu a tam máme obrovský problém. V minulém roce jsme klesali a teď stagnujeme. Rodiny mají problém, jak udržet životní úroveň potom, co reálné mzdy podstatně klesly.“ Přesně tak. Hodnota mezd, která za hnutí ANO rostla, za čtyři roky pod vládou Fialy spadla o třetinu.

Pan profesor Švejnar také prohlásil: „Podívejte se na všechny ostatní státy. Během covidu nalily obrovské množství peněz do ekonomiky. Proč? No protože všichni, kteří se starají o hospodářskou politiku, a profesionální ekonomové pochopili, že v tuto chvíli je nebezpečí hospodářské krize. Němci šli ze 60 na 70 procent zadlužení. Američané z 90 na 100 procent. My jsme byli na 29 procentech a šli jsme na 40. Jsme jedna z nejméně zadlužených zemí. Takže dluh není náš problém. Náš problém je, že lidé opravdu trpí. Stagnujeme, když ostatní země už rostou.“ A následovalo vyvrcholení: „Jestliže hrubý domácí produkt klesá, tak zadlužení stoupá, i kdybychom nezvyšovali dluh. Uvědomme si, že země, které byly velice zadlužené, se z toho dostaly silným růstem hrubého domácího produktu.“

Bohužel pan Stanjura nic z toho nepochopil. Daňový balík přispěl ke snížení růstu hrubého domácího produktu o 238 miliard korun a připravil tím stát o možnost vybrat 50 miliard korun na daních. To neříkám já, ale jsou to čísla samotného ministerstva financí. Tedy jeho zkušených analytiků, ne onoho pána zabarikádovaného v nejvyšším patře budovy. Panu Stanjurovi se „povedlo“ mít nejhorší výběr daní od roku 2009 a tím naprosto pošlapal předvolební dogma o snižování daní. Zadlužil naši zemi čtyřikrát víc, než když jsme bojovali s covidem.

Na téma extrémně špatného výběru daní jsme se dostali i v televizním studiu

v září 2023. Seděla jsem naproti panu Stanjurovi u Rey Korantenga. Bylo až trochu smutné poslouchat tiché sténání pana ministra, když jsem na stůl položila čísla.

Nešlo přitom o žádné revoluční odhalení. Prostě jsem použila slova ředitelky Finanční správy, kterou sám Stanjura na začátku roku jmenoval do funkce. Paní ředitelka dala rozhovor Českému rozhlasu a dovolila si říct pravdu. Naše EET přineslo do české pokladny v první a druhé fázi 12,7 miliardy. „Za našimi výpočty si stojím,“ zdůraznila. Víte, co to znamená? Že kdyby Stanjura EET nezrušil, tak by už v roce 2023 při cenách, jaké tehdy byly, přineslo našemu státu přes 20 miliard. A vlastně ještě víc, protože nebýt Fialovy vlády, v lednu 2023 by naběhla třetí fáze evidence tržeb. Letos by to mohlo být už nějakých 30 miliard.

Byla jsem samozřejmě ráda, že i podřízená pana Stanjury potvrzuje moje slova. Možná ještě větší radost jsem měla z toho, že navzdory vládním lžím existují pořád lidé, kteří si zachovali profesní čest a fakta jsou pro ně důležitá. Paní ředitelka řekla ještě další hrozně důležitou věc. U podnikatelů, kterým jsme EET zavedli, „poměrně nestandardně narostla úroveň mezd.“ Ano, chápete správně, díky nám se přestávalo zaměstnávat načerno. Hlavně kuchaři a číšníci se mohli začít těšit na normální důchod. Pár let jim ta naděje trvala, než přišla pětikoalice.

A ještě jednu věc paní ředitelka přidala. Že naše vláda začala ve velkém bojovat s podvody na DPH. V roce 2016 jsme zavedli kontrolní hlášení a paní ředitelka říká, že fungovalo výborně od prvního dne. Zlepšilo to výběr daní už natrvalo. Bavíme se tu o horních desítkách miliard ročně, dámy a pánové.

Nízké daně, které se důsledně vybírají, aby bylo dost peněz na rozvoj České republiky. Snad se všichni shodneme, že tohle je jediná správná cesta. Proč myslíte, že mezinárodní investorské agentury zvedly naši zemi v roce 2019 hodnocení? Že právě za naší vlády stouplo po dlouhých 17 letech? Protože všichni viděli, že jsme nastavili systém správně. Stanjurovi stačily dva roky, co měl klíče od ministerstva financí, aby ty stejné agentury pohrozily, že nám hodnocení zase sníží.

Toto musí pochopit i ti nejotrlejší milovníci Fialovy koalice. Kdybychom zůstali ve vládě, tak daně nezvyšujeme, ale potřebné peníze důsledně vybereme na daních, které platily dosud. Bohužel se dostali k moci lidé, kteří si chtěli vyzkoušet, jaké je to šlápnout nenáviděnému sokovi na bábovičku. Bylo jim úplně jedno, že sami žádnou neumí postavit.

Chování Zbyňka Stanjury k vlastnímu národu mi připomíná nevďěčného syna,

který bere své rodiče pouze jako kasičku. Sám všechno utratí, ale rodiče peskuje, že by si měli kupovat méně jídla, míň topit a pokud možno prodat rodinné cennosti. Trochu jako nějaký gambler, který při každé návštěvě z rodičů tahá další a další peníze a vždycky se pak vrací s prázdnou kapsou a nataženou rukou.

Když začal tenhle gambler Zbyněk prohrávat peníze, rodiče ještě neměli o ničem tušení. Mysleli, že se jejich syn teprve hledá a snad brzo dostane rozum, a tak mu měsíc co měsíc odevzdávali svoje úspory. Nedokázali předpovědět, že za pouhé dva roky z nich vytáhne 1000 miliard korun. To je částka, která zmizela z účtů lidí a firem kvůli nezastropování cen energií u výrobců a následně dvacetiprocentní inflaci, která kumulativně za další dva roky vyskočila na celkem 40 procent.

Je to tak, přátelé. Když sečtete, kolik nám zmizelo z účtů a o kolik klesla hodnota toho, co na nich zůstalo, dostali jsme se my jakožto český národ na **MÍNUS JEDEN BILION** korun.

Rodičovská láska je téměř nekonečná, ale i tak rodičům gamblera Zbyňka začala docházet trpělivost. Náš smutný hrdina se proto uchýlil ke lhaní. Prý už jim peníze brát nebude, prý už je to tentokrát naposledy. Vždycky si ale našel způsob, jak je ošidit. Tu snížil valorizaci důchodů, tu sebral školkovné, tu zvýšil odvody živnostníkům a daně úplně na všechno, na co si vzpomenete od kojenecké výživy až po nemovitosti. Porušil úplně všechny sliby, které dal rodičům ještě před rokem. Někdy mezi slibem a jeho pravým opakem neuběhl ani měsíc.

Zbyněk svým lhaním zakrýval pravdu, která by jeho rodičům možná způsobila infarkt. Udělal dluh 1190 miliard korun. Víte, co k tomu říkají ekonomové? Že je to nejhorší výsledek v dějinách země. A ještě dodávají: „Naopak nejlepších výsledků v tomto miléniu Česko dosahovalo v letech 2016 až 2020, kdy bylo soustavně čtvrtou nejméně zadluženou zemí Evropské unie.“ Připomenu Vám, že v těch letech vládlo hnutí ANO.

Zbyněk udělal největší dluh v dějinách, ale do svědomí si nesáhl. Místo, aby si sám zajistil nějaké příjmy, stále agresivněji poučuje ostatní, že to oni mají šetřit. Jenže lidi už to začalo otravovat a tak Zbyněk a celá jeho vládní parta přišli s vyhrožováním: „Musíte mi dát další peníze, nebo se o vás na stará kolena nepostarám.“ Přitom to byl ale on, kdo je ožebračil. Za vlády ANO byl důchodový systém v přebytku až 18,6 miliardy korun, protože jsme důsledně vybírali daně a podporovali ekonomiku. I po dvou letech brutální covidové krize jsme důchodový systém odevzdávali víceméně vyrovnaný. Po pouhých dvou letech

vlády pětikoalice a Zbyňkova úřadování už tam byla díra 72,8 miliardy. Šílenství.

Kdo jste někdy v životě měli tu smůlu a narazili jste na notorického lháře, víte, že se vyjadřuje neskutečně sebevědomě a je připraven v každém okamžiku někoho obvinít, aby zakryl vlastní selhání. Takový je i Zbyněk a jeho parta. Najali si PR týmy, aby svou tragickou neschopnost odvyprávěli před celým národem jako zodpovědnost za budoucnost. Tím jen chtějí zakrýt, že naprosto pohnojili přítomnost. Opuštěte mi ten výraz. Jsou s dravčí agresivitou připravení obvinít naprosto každého, kdo poukáže na jejich lhaní, že je kolaborant, populist, dezolát.

Nadávat by si zasloužil spíš Zbyněk Stanjura do gamblerů za to, jak zachází se státním rozpočtem. A možná i do něčeho horšího, protože i takový gambler si alespoň jednou v životě uvědomí svůj problém. Bývá to tehdy, když vyhraje velký obnos peněz a místo toho, aby splatil svoje dluhy, obratem ho celý prohraje. Je to zdrcující zkušenost a u některých právě takhle chvíle vede k nápravě. Zbyněk jeden takový moment měl v letech 2022 a 2023. Kvůli nehorázné inflaci „vyhrál“ do státní kasy desítky miliard na daních, s kterými nikdo nepočítal. Jenže je obratem všechny prohrál. A bohužel, na rozdíl od pár osvědčených gamblerů, se z toho nikdy nepoučil.

Petr

Vědci konečně zjistili, co znamená „Fialova hodnota“. Je to přesná nula. Škoda, že to budoucí premiér nevysvětlil lidem před čtyřmi lety, když všem sliboval tu svoji „hodnotovou politiku“. Nula je počet korun, které Fialova vláda vyjednala pro Českou republiku v Bruselu. Nula je počet korun, které Fialova vláda zařídila u zahraničních investorů na rozvoj naší ekonomiky.

Víte, kolik korun z Evropské unie zařídilo pro Českou republiku hnutí ANO? Tím nemyslím peníze, které by nám tak jako tak přišly z evropských fondů. Mluvím o penězích, o které si musíte v Bruselu říct a tvrdě za ně bojovat. My jsme takhle přinesli naší zemi 42 miliard korun. Když si přečtete titulky novin z let 2017 a 2021, uvidíte, že i novináři, kteří nás nemají v lásce, uznávají naše schopnosti pro Českou republiku něco vyjednat. A taky naši schopnost peníze vybrat doma. Politici pětikoalice mlčí jako hrob o desítkách miliard, které České republice přineslo naše EET a boj proti podvodům na DPH. Mlčí o tom, jak se nám podařilo srazit šedou ekonomiku z 15 na 9 procent. Ještě aby pětikoalice nemlčela, když je za její vlády šedá ekonomika zase tam, kde byla, a na důchodcích, živnostnících a pracujících rodičích si Stanjura vynahrazuje chybějící peníze.

Nulová Fialova hodnota neonově svítí na potměšilém pozadí české ekonomiky, která upadá. Průmysl a stavebnictví jdou dolů. Hodnota našich úspor spadla o třetinu. Státní dluh bude za 4 roky Fialovy vlády o 1190 miliard hlubší. Těch nul a mínusů už je na naší zemi příliš, nemyslíte?

Jsem přesvědčená, že lidé jsou unavení neschopností Fialovy vlády. Spousta z nich už pochopila, že Fialova hodnota je nula nebo rovnou mínus. Takže až někde uslyšíte, že se rozpočet něčí firmy nebo rodiny dostal do Fialových čísel, budete vědět, o čem je řeč.

Petr Fiala mi připomíná vladaře z Půlnočního království. Od chvíle, co ho znám, už se nikdy nebudu moct dívat na pohádku Pyšná princezna stejnýma očima. Prostě vždycky, když přicupitá na scénu Stanislav Neumann zabalený do hermelínu, s žezlem a pozlaceným jablíčkem, vždycky v něm vidím čekého premiéra. Vždyť považte sami, co se píše v doprovodném letáku k filmu: „V Půlnočním království jsou poddaní sužováni velkými daněmi a jejich slabého krále ovládají nepoctiví rádcové.“

Rádcové v čele se skvostným Milošem Kopeckým kují pikle. Pan král je odkázaný na jejich vyprávění, když se chce dozvědět, co se v jeho vlastní zemi děje, a na oplátku jim na všechno kýve. Zvýšit daně, o kterých odjakživa tvrdil, že se zvyšovat nesmí. Mlčky souhlasit s migračním paktem. Krčit rameny, když jeho nejbližší chystají přechod na euro. Na oko je král, ale běda, kdyby se vzepřel.

Petr Fiala má nejhorší výsledky ze všech premiérů v dějinách České republiky. Obyvatelé jeho království zchudli nejvíc ze všech měřených národů, dokonce si 800 tisíc lidí dneska nemůže koupit maso ani zatopit, jak by potřebovali. Petr Fiala to ale neví, protože mu to jeho rádcové neřeknou. Tají před panem králem i to, že je nejméně oblíbený panovník na celém světě, což potvrdily hned tři mezinárodní agentury. Abych byla fér, v jednu chvíli se Fiala dostal na předposlední místo, ale už je zase na dně. Dokonce i ten Emmanuel Macron, kterému hořela Paříž kvůli důchodové reformě, má u svého národa o 35 procent vyšší důvěru než náš pan král.

Jaký je důvod, že rádcové udržují slaboučkého krále v blahé nevědomosti? Úplně prostý. Výměnou za pocit, že je všechno v pořádku, si mohou dělat co chtějí. A ruku na srdce. Ani kdyby se pan král vzchopil, stejně na řešení problémů naší země nepřijde.

„Našli, rádcové moji? Našli, našli?“ hledá Stanislav Neumann dceru Krasomilu se stejnou efektivitou, jako Petr Fiala pátrá po receptu na prosperitu. Nezbyvá mu než žezlem ukazovat na jednoho poradce po druhém: „Nenašli, nenašli, nenašli.“ Ti jen krčí rameny a řeší si svoje osobní zájmy.

„Ví vůbec někdo, co si myslí P. Fiala? A myslí si vůbec něco?“ napsal nedávno na síť X bývalý předseda TOP 09. Fiala stačil za pár let znechutit vlastní národ a teď před volbami svou neschopností děsí koaliční partnery. Billboardová fasáda moudrého profesora spadla a na postu premiéra vidíme bezmocného dědečka v hermelínu.

Nedávno jsem zaznamenala konverzaci dvou novinářů, kteří viděli Fialu na summitu Evropské unie. Když od něj chtěli krátké vyjádření, odpálkoval je jeho poradce, že pan Fiala musí jít do postele, protože potřebuje spát alespoň osm hodin denně. Bylo přesně 21:30. „Čeští úředníci nad tím kroutí hlavou, že takovou lenost ještě v životě nezažili. Jestli chce někdo spát osm hodin denně, tak nemá být premiér,“ komentuje to jeden z novinářů.

Panu Fialovi je 60 let a už teď je České republice platný jako staříčkový král svému Půlnočnímu království. Vlastně daleko míň, protože on alespoň na konci pohádky snížil daně a zrušil zákaz zpívat.

„Umíte jen šermovat idealismem, abyste odklonil pozornost od své absolutní manažerské neschopnosti,“ vzkázala jsem nedávno panu premiérovi a podle reakcí to vypadalo, že se mnou hodně lidí souhlasí. Jeden novinář prohlásil něco podobného, pod co bych se okamžitě podepsala: „Tihle lidi si hrají na světovou politiku, jako si děti hrají na doktory.“ Jméno novináře tady nemůžu napsat, protože by mu to kolegové z branže dali strašlivě sežrat: „Vidíš, co jsi způsobil? Padne kvůli tobě vláda!“ Jenže slova toho člověka si prostě citovat zaslouží. Tady ještě kousek: „Vidím snahu vlády zaujímat silná stanoviska ve válkách nebo v konfliktech, o kterých si ve svém nejniternějším duchu myslí, že se nás nedotknou čili že tam můžeme pózovat. A naprosté selhávání ve věcech, které se nás týkají bezprostředně.“

Selhání. V roce 2022 jsem si tohle slovo spojovala s neovládnutou energetickou krizí, kvůli které ceny energií vystřelily několikanásobně a inflace se dostala ke 20 procentům. Myslela jsem, že takhle si budeme pamatovat začátek Fialovy vlády. Jenže slovo selhání už bude navždy spojené s lety 2022-2025 sakumprásk.

Bouřící se zemědělci, učitelé, odboráři, krachující firmy, zaseknutá ekonomika, utíkající investoři ze zahraničí, chybějící léky, neřešená epidemie černého kašle, nejhorší inflace v dějinách, největší pokles životní úrovně na světě. To nejsou dějiny 30 let úpadku nějaké země zmítané občanskou válkou, ale poslední 4 roky České republiky pod Fialou.

„Petr Fiala vytváří dojem, že v Americe odšpuntoval pomoc Ukrajině. Jindy ministr Lipavský jede řešit situaci v Tichém oceánu,“ líčí se surovou pravdivostí novinář, o kterém jsem Vám psala před chvílí.

Takže mě napadá ještě další velice přiléhavé slovo pro Fialovu vládu a tím je útěk. Petr Fiala totiž nejedí za hranice, protože by tam vyjednal cokoli pozitivního pro naši zemi, ale protože se z naší země snaží co nejčastěji utéct. Prostě si neví od samého začátku rady v práci, do které byl jmenován, a tak předstírá zaměstnání jinde.

A tím se dostáváme ke třetímu slovu. Předstírání. Myslím, že teď už je charakteristika Fialovy vlády kompletní. Selhání, útěk a předstírání byly u kořene všech jejích průšvihů včetně schválení migračního paktu, který bude mít dopad na životy nás a hlavně našich potomků.

Právě tenhle šílený migrační pakt otevřel mnoha lidem oči, jak katastrofální je Fialova vláda. Před hněvem celého národa už jí zbývá jenom lhaní a cenzura. Nám jako opozici zakázali debatu ve Sněmovně. Na sociálních sítích zase bdí ostříži, aby si někdo nedovolil říct, jak věci doopravdy jsou.

Když jsem napsala, že migrační pakt přináší povinné kvóty, okamžitě mediální obránci Fialovy vlády vyrazili do útoku. Prý je to „zavádějící“. Prý migranty přijímat nemusíme, ale můžeme si vybrat „jiný způsob, jak se do systému tzv. povinné solidarity zapojíme.“ Ano, ten způsob známe, 500 tisíc ročně za jednoho migranta. Při první větší migrační vlně by to pro Česko znamenalo nějakých 40 miliard korun ročně. To je krásná, svobodná a demokratická volba, že? Kdybychom se chtěli vyplatit ze všech migrantů, stálo by nás to víc než celý roční rozpočet Ministerstva zdravotnictví s Ministerstvem pro místní rozvoj dohromady.

Ve Sněmovně nás umlčeli, abychom se na to nemohli Fialovy vlády ptát. Jak jsem ale při jiné příležitosti řekla všem politikům pětikoalice, „zodpovídat se občanům České republiky musíte a budete.“

Přes to všechno tvrdí pan Fiala, že nemáme právo na blbou náladu. Vzkazuje to na sítích, omílá v televizích. Já si ale nemůžu pomoci. Když premiér vyčítá 81 procentům národa, že nemají na svoje pocity nárok, zní mi to trochu jako staré známé „všichni jste blázni, jenom já letadlo“. Není to fér. Když už nás pan premiér dostal do blbé nálady svou neschopností, měl by lidem alespoň poradit, jak z ní ven. Je od pana Fialy hezké, že nám četbu úctenek za elektřinu zpřijemňuje citáty Václava Havla. Ale při vši úctě, nestačí to.

Já bych pro pana premiéra měla tip, jak Čechům alespoň trochu zlepšit náladu. Co kdyby si před nás čupnul, uvolnil paže a předvedl nám bobří smích podle MUDr. Karla Nešpora z Psychiatrické nemocnice Bohnice? Pak by ukázal třeba šnečí smích, lišácký smích a každých pár dní by vypustil jedno takové video. Pan doktor Nešpor má různých smíchů v zásobě celkem 238, takže by vám to vystačilo téměř na celý rok.

Možná by bobří smích pana Fialy rozesmál i skláře z Květné, která po 230 letech tradice kvůli němu zavřela. A možná by ho mohla Česká televize dát jako úvodní znělku večerních zpráv a tím by léčila blbou náladu plošně.

Pan premiér se nejenže na něco neustále vymlouvá, ale také nás emočně vydírá. No a kdo vydírá, ten něco zakrývá. A tak se ptejme, co zakrývá Petr Fiala pod svým emočním vydíráním s „podporou Ukrajiny“. Už tři roky nám pan premiér promlouvá do duše, že bychom se měli všichni uskromnit a spokojit se s poklesem životní úrovně, protože jsme solidární s ukrajinskými uprchlíky. A že to není pokles ledajaký. Čechům spadla životní úroveň ze všech sledovaných zemí na světě úplně nejvíc.

Ted' Vám ukážu čísla, která beze vší pochyby dokážou, že nám Petr Fiala už od začátku své vlády lhal a jenom nás všechny emočně vydíral. Opakoval slovo „solidarita“ tak často, aby nám bylo hloupé tu jeho podporu zkoumat do detailu. Ještě by se mohl někdo nedej bože zeptat, jestli vůbec existuje nějaká souvislost mezi podporou válečných uprchlíků a poklesem naší životní úrovně. Bohužel pro pana Fialu, ten někdo se našel. Čísla, která Vám chci představit, jsem si dohledala na webu Jurečkova ministerstva práce a sociálních věcí. Každý je tam uvidíte, jen Vám usnadňuji práci. Než se však do nich pustíme, co kdybychom panu premiérovi položili úplně jednoduchou otázku, která napadne každého člověka se selským rozumem?

Proč, pane premiére, my Češi s našimi 340 tisíci Ukrajinci stagnujeme, naše ekonomika se zadřela na nula celá něco procentu a hodnota našich platů se vrátila o šest let nazpátek? Proč Poláci se svým 2,5 milionem Ukrajinců rostou třikrát rychleji než my a jejich platy za pouhé dva roky předběhly ty naše? Mají snad jiné Ukrajince? Nikoli. Mají jinou vládu.

Už minimálně od jara 2023 píšou média: „Ukrajinci se vyplácejí.“ Většina z nich si totiž našla práci a peníze, které odvádí na pojištění a daních převyšují peníze, které od státu dostávají. Člověk v tísní dokonce píše, že humanitární dávku pro uprchlíky pobírá třikrát méně lidí než na začátku války.

Tak moment, to přece nesedí. Když se totiž podíváte na web ministerstva práce a sociálních věcí, uvidíte, že částka pro lidi v nouzi vůbec neklesá. A to je přitom humanitární dávka její součástí.

Vysvětlím Vám to od začátku. To, jak se lidem daří nebo nedaří, poznáte celkem spolehlivě podle toho, kolik si jich chodí pro dávky. V roce 2019 vyplácel stát na „Dávce pomoci v hmotné nouzi“ nějakých 367 milionů měsíčně. Pak přišlo víte co. Covid-19. Plíživě se k nám začal šířit z Itálie už v prosinci, pak to ale šlo ráz na ráz. Samozřejmě, že pandemie ovlivnila spoustu lidí i ekonomicky. V tom roce jsme vypláceli průměrně 399 milionů měsíčně a další rok 436 milionů. Na přelomu roku 2021 a 2022 nastoupila Fialova vláda. Covid už řešit nemusela, ale v únoru propukla válka na Ukrajině. Během krátké chvíle k nám přijely statisíce Ukrajinců. Fialova vláda pro ně v březnu 2022 zavedla „humanitární dávku“, a zařadila ji pod „Dávku pomoci v hmotné nouzi“. Z měsíce na měsíc tak stát začal vyplácet místo nějakých 400 milionů rovnou miliardu, až to vyšplhalo v květnu dokonce na 1,8 miliardy.

A teď pozor, přátelé. Když se podíváte na web ministerstva práce a sociálních

věcí, zjistíte, že i po dvou a půl letech, poté, co si většina Ukrajinců našla práci a přestali si pro humanitární dávku chodit, i poté, vyplácí stát na „Dávce pomoci v hmotné nouzi“, pořád přes miliardu měsíčně. Ani náznakem se nevracíme do stavu, kdy vládlo hnutí ANO. Lidé tak zchudli, že i když odečteme podporu ukrajinských uprchlíků, musí stát vyplácet na dávkách 2x tolik než za naší vlády.

Už teď je vidět, že Fialova vláda byla horší než covid. Lidé jsou na tom ekonomicky hůř, než když zuřila epidemie. A co na to Fiala? Je na to pyšný, stejně jako na každý svůj neúspěch. Dokonce si pochvaloval na sociálních sítích, kolik lidí si chodí pro dávky.

Čeká snad, že mu lidé políbí ruku? Nikdo normální přece nechce být na dávkách, ale chce žít a prosperovat. Jenže normálně žít je pod Fialou čím dál těžší. „Pomoc Ukrajině“, byl celou tu dobu jen fíkový list, který zakrýval nejcitlivější partie Petra Fialy. Teď už ale definitivně uschnul a rozdrobil se. Národ vidí, co se ukrývalo pod ním. Jeden velikánský kus manažerské neschopnosti.

V únoru minulého roku si Fiala napsal na Facebook, že „to nejhorší je za námi.“ Myslela jsem, že celému národu oznamuje svou rezignaci. Jak vidět, ani po všech těch letech v politice se ze mě nevytratil optimismus. Video jsem schválně dokoukala, bohužel žádná rezignace se nekonala. Leda tak rezignace na pravdu a soudnost. Stejně řeči o tom, jak se má náš národ skvěle, stejná gesta, která tak nádherně paroduje jeden z našich nejznámějších imitátorů.

Z pana premiéra sršelo nadšení, protože inflace v Česku byla v tu chvíli na 3 procentech. Podle něj měli lidé skákat radostí, že poté, co kvůli jeho vládě všechno zdražilo o 25 procent, se bude zdražovat dál, ale jenom o 3 procenta. Vlastně se radoval, že sestup pod hladinu pokračuje, jen pomalejším tempem.

Rok 2024 měl být rokem naděje. No a šup, hned první měsíc onoho nadějného roku stouply ceny elektřiny o dalších 12,1 procenta. Fiala je tak odpojený od reality, že ve svém slavnostním videu, jak se podařilo srazit inflaci, odkazoval na Eurostat. Kdyby si ale jeho výsledky přečetl, zjistil by, že ceny v České republice stouply nejvíc z celé Evropské unie.

Ve stejnou chvíli provedla agentura STEM průzkum mezi Čechy a ptala se jich, jakou známku by dali panu premiérovi za jeho práci. Stejně jako ve škole. Rovných 50 procent odpovědělo, že pětku.

Nedostatečná se dává žákům, kteří absolutně nechápou látku. To by panu Fialovi odpovídalo. Ve svém videu tvrdil, že tříprocentní inflace „znamená konec zdražování potravin a energií.“ Za naprosté ignorování reálného života si tu pětku

opravdu zasloužil. Mohl se poučit alespoň o jedné věci. Není dobré se hlásit, když nemáte o probírané látce ani tušení. Tohle ví už žáci na základní škole.

Prodavače prázdných slibů pana Fialu si celkem dobře dokážu představit s koženým kufříkem u dveří, jak nabízí smlouvu na předraženou elektřinu. Svým dobrotivým výrazem a profesorským projevem by klienty konejšil, aby nečetli poznámky pod čarou. Minulý rok si třeba na Facebook vylepil titulek novin: „Dobrá zpráva od dodavatelů energií: Peníze by mohli vracet více než milionu domácností.“ A k tomu samozřejmě připojil, jak je jeho vláda skvělá a že tohle je důkaz.

Jenže! A tady přichází to jenže. Pan premiér si dal na Facebook jenom fotku z novin, na skutečný článek se od něj dostat nešlo. Jako vždy doufal, že si lidé původní informaci na internetu nevyhledají, stejně jako energošmejda doufá, že si nepřečtete poznámku pod čarou. Co byste se tam vlastně dočetli? Že všude ve světě energie zlevňují, jen u nás ne. Jsou pořád pekelně drahé, jak to dopustila Fialova vláda, když je zastropovala 4x výš, než bylo morální, a k tomu ještě ten strop přišel pozdě a platil pro obchodníky a ne výrobce.

A ta úžasná zpráva v článku? Elektřina pro domácnosti by neměla zdražovat, dokonce se budou vracet přeplatky a snižovat zálohy. Právě na tom stojí ona sláva pana premiéra. Víte ale, o kolik se bude snižovat? „Jedná se zhruba o 40 korun,“ ozřejmil mluvčí skupiny PRE. Doslovná citace.

Takže pane premiére, představte si člověka z masa a kostí, člověka s mozkiem, nikoli robota, který vám vytváří ty vaše příspěvky. Představte si, že tenhle člověk platí třeba 3500 korun místo původních 1600 korun za elektřinu. Myslíte, že je pro něj výhra, že to bude platit i dál? Že vám má být vděčný, že to nebude ještě víc? Jste opravdu tak zoufalý nebo mimo realitu, že těch 40 korun prezentujete jako vybojovanou bitvu pro české občany? Vždyť vy se smějete lidem do očí spolu s dodavatelem energií.

Na konci svého příspěvku ještě pan premiér napsal: „Prosím, šířme tyto dobré zprávy.“ Já ho ale poprosila, že když už sám vyrábí dezinformace, ať nenavádí k jejich šíření ostatní.

Je tady ještě stále někdo, kdo miluje ODS? Podle mě už jen ti, kdo nosí bankovky v igelitkách. Kolik vtipů už museli mezi sebou mafiáni vymyslet poté, co se provalilo, že si Fiala „zapomněl“ 950 tisíc korun v pražské kampeličce? „Devět set padesát tisíc? Co to je? To mají být životní úspory našeho předsedy?“ Není to nic oproti 14 milionům eur, které ze stejné kampeličky kdosi vynesl

v taškách, nebo proti 53 milionům korun, které jiný odborník vnesl dovnitř.

Chudák Petr Fiala. Se svými životními úsporami udělal prostě to stejné, co s financemi celého státu. Poslal je tam, kam mu řekli velcí kluci kolem něj, a to bez odmlouvání.

Je úplně jedno, kdo dělá tvář ODS. Pamatujete ještě, jak v roce 2008 vtrhli fotografové Blesku do garáží hotelu Clarion, kde parkovaly limuzíny kmotrů? Tehdy ukázali celému národu, co se to sjelo na kongres „občanských demokratů“. Samé nuly, jedničky, osmičky na SPZkách z krajů, kde se dojily státní zakázky a evropské fondy ve velkém. V roce 2012 tenhle kousek Blesk zopakoval se stejným výsledkem. Tehdejší předseda ODS jen krčil rameny: „Slovo kmotr zásadně nepoužívám, nemohu zakazovat straníkům, aby jezdili v autech s náhonem na všechny čtyři.“

V roce 2014 se stal předsedou Petr Fiala a byl to geniální tah. I díky němu skončila elektronická evidence tržeb, jak si přáli všichni igelitkoví milionáři.

Jen si to představte. Předseda ODS vkládá své životní úspory do kampeličky, kterou pak zrušila Česká národní banka za porušování pravidel proti praní špinavých peněz, a kterou vyšetřoval Finančně analytický úřad. Řekla bych, že je to roztomilá symbolika, ale slovo „roztomilá“ se nehodí. Ten, kdo ho k tomu navedl, ho totiž navedl ještě k mnohem horším věcech. A tam už rozhodně nešlo o soukromé peníze rodiny Fialů.

Kauza „malé družstevní záložny v Praze“ ukázala na to, jak funguje moc uvnitř ODS. Kmotry to zřejmě vyděsilo. A tak někdo napsal pod Fialovým účtem dva dlouhatánské omluvné statusy. Já osobně jsem je ani nepotřebovala. Věřím, že pan premiér neměl žádné špatné úmysly. Prostě se jako vždy zeptal velkých kluků, co má dělat. Tak jako to praktikuje celé čtyři roky ve vládě, kde hraje slušňáka z plakátu.

„Stopy peněz nelžou, proto je sledujeme.“ Tohle je heslo jedné investigativní party novinářů z Nizozemska a Belgie. Říkají si „Follow the money“ neboli „Sleduj peníze“ a dokonale popsali, jak Fialův známý z kampeličky protácel peníze mezi Prahou a Brusel. Potom se ukázalo, že peníze odešly z Bruselu do Česka a skončily v „Institutu Petra Fialy“. Náš pan premiér si z nich zaplatil kampaň. Pamatujete si ještě ty jeho billboardy? „Děláme, co je třeba.“

Takže se dobře usad'te. Představím Vám, co vypátrali novináři u nás i v zahraničí, ale co doteď nikdo nesložil do celkového obrazu. Uvidíte, jak se „Čistý“ pan Fiala roky pohyboval mezi hříšnými lidmi města pražského. Možná se Vám při čtení vybaví popěvek od Věry Nerušilové:

**Šáhla jsem mu na zoubek,
polekal se, holoubek.
„Ty máš náky černý, divný voči!“
Třese se mi žaloudek.**

Informace přinesl nizozemský novinář sídlící v Bruselu Jesse Pinster. Všiml si, že neznámému bruselskému think-tanku New Direction přišly v jediný den tři stejné částky od tří různých společností z České republiky. Když se podíváte do obchodního rejstříku, zjistíte, že za všemi těmito společnostmi stojí jistý Kamil Bahbouh. Tento člověk podle Pinstera použil celkem šest firem, aby obešel limit na dary pro politické instituce, který jasně stanovila Evropská unie.

Opravdu zajímavá osobnost, pan Bahbouh. Udělal si jméno tak, že dodával obrazy politickým prominentům v devadesátých letech. Přitom čelil obviněním, že desítky uměleckých děl ukradl, píše Jesse Pinster. A teď se podržte. Jeden z těch, kteří Bahbouha z krádeží obvinili, měl být v roce 2012 zavražděn. Jenže místo něj Bahbouhův bodyguard popravil jiného člověka, otce dvou malých dětí. Bahbouh se od akce distancoval, bodyguard dostal 16 let natvrdo. Napsaly Seznam Zprávy 7. února 2024.

Jedeme dál. Firmy spojené s Bahbouhem prý vysály stovky milionů z tajných služeb na projektu kybernetické ochrany, píše iRozhlas. V čem Bahbouh uviděl příležitost, to rozjel. Umění, software, recyklace. Prostě cokoli, co se hodí, když chcete dělat kšefty se státem. Podívejte se do rejstříku, kde všude dělal Bahbouh jednatele, prezidenta nebo člena státní rady, a vyjedou na Vás desítky položek.

Šest z těchto společností roky posílalo peníze neznámému think-tanku v Bruselu napojenému na ODS a jejich evropskou konzervativní frakci, takže se dal obejít limit 18 tisíc euro ročně, píše novinář Jesse Pinster.

A teď přichází na scénu Petr Fiala. Pan Čistý mezi hříšnými lidmi města pražského. Dává téměř milion ze svých rodinných úspor do Podnikatelské družstevní záložny, kde podle jeho vlastních slov dělal Bahbouh manažera. Prý mu to poradil jeho dobrý přítel Miloš Růžička, zakladatel agentury Bison & Rose. Dejte si ji do obchodního rejstříku a zjistíte, že i tam působil Bahbouh.

Pan Fiala vystřídal různá vysvětlení, proč to udělal. Prý chtěl „rozložit rizika“ uložením peněz v různých institucích. Fakt gól dát peníze tam, kde padají pokuty od České národní banky za porušování pravidel proti praní špinavých peněz a kde se popravuje. Taky si představte, že Fiala poslal do kampeličky přesně 950 tisíc

korun. Kdyby poslal ještě o 50 tisíc víc, měl by nárok na úroky a mohl něco vydělat. Jenže on to neudělal.

Jakou to má logiku? Kdo chce odpověď, ať se řídí legendární větou „sleduj peníze“. Jsem přesvědčená, že pan Fiala si za svůj necelý milion koupil vstupenku. A bojím se, že to byla vstupenka do pekla.

Novinář Jesse Pinster odhalil, že firmy, kde figuruje Kamil Bahbouh, od roku 2017 poslaly bruselskému New Direction 208 tisíc euro, tedy 5,2 milionu. A z tohoto New Direction od roku 2018 začaly chodit peníze do Fialova institutu Pravý břeh. Celkem 280 tisíc euro, tedy 7,1 milionu korun, píše Seznam Zprávy. Petr Fiala si za část peněz zaplatil kampaň Restart Česka, která běžela loni na podzim. Zástupci institutu tvrdili, že kampaň stála stovky tisíc korun, ale lidem z oboru bylo jasné, že to je směšné lhaní. Nakonec se ukázalo, že to byly skoro 2 miliony. I politologové kroutili hlavami, jak malá neziskovka utáhne takový náklad a že by to měl premiér vysvětlit, píše Parlamentní listy.

My jsme pana Fialu vyzvali usnesením, které jsem přečetla v Poslanecké sněmovně, aby přiznal barvu. Celou tu dobu mlčí. Tak dobře, pane Fialo. Rozpleteme to i bez vás.

Petr Fiala utíká, když má vysvětlit praní peněz a vazby na mafii. Ale nebylo to poprvé. Utek l i v prosinci 2023, když v Praze protestovali zemědělci proti vládě. Místo aby s nimi na rovinu jednal, odjel 200 kilometrů daleko na farmu Jurečkova bratra, aby tam zíral na krávy.

Znáte komedii Muži, co zírají na kozy? Skupina amerických vojáků se pokouší zabít kozu intenzivním pohledem, a dokázat tak, že telepatie se dá použít pro válečné účely. Český pan premiér to má naopak. Zatímco mu pod okny úřadu pochodovaly davy s vlajkami a řehtačkami, on od problémů zrak odvrátil, aby ho ponořil do hlubokých, moudrých kravských očí. Samozřejmě až poté, co si obalil kožené polobotky igelitem, kdyby náhodou šlápl do bio nutelly.

Jedno je jisté. Telepat George Clooney dřív zabije kozu pohledem, než premiér Petr Fiala vyřeší ekonomické problémy tím, že od nich pohled odvrátí. „Nebudu jednat pod tlakem,“ vyřídil odborářům, zaměstnancům a učitelům člověk, jehož popis práce je být pod tlakem celé veřejnosti a zájmových skupin. Potřeboval ujet 200 kilometrů, které dělí Malostranské náměstí v Praze od kravína Pooslaví v Nové Vsi, aby si od tlaku lidí ulevil.

On vůbec pan premiér nechce a neumí jednat pod tlakem. Proto naše země neměla v letech 2022-2025 skutečného premiéra. Maximum tlaku, který pan Fiala ustojí, je přátelský rozhovor s novinářem v Kramářově vile.

Když pana Fialu před lety šedé eminence ODS vybíraly jako novou tvář strany, měly ho varovat, že křeslo premiéra je tím úplně nejnamáhanějším v celé demokratické konstrukci. Že právě do onoho místa se všechny tlaky sbíhají. Naše země má od roku 2022 naprostou raritu. Na místě s největší námahou je nejslabší součástka, člověk, který otevřeně říká, že nemá rád tlak. Proto také ani nechodí mezi lidi, ale jen mezi speciálně vybraný komparz z řad spolustraníků vystupujících jako „veřejnost“.

České republice premiér strašně chybí. Lidé jsou vystaveni napospas mocným a nesmírně agresivním hráčům bez jakéhokoli zastání od vládnoucích politiků.

Zemědělci byli z Fialovy vlády tak frustrovaní, že vysypali před Úřad vlády hromadu hnoje. A tenhle hnůj tehdy zasáhl Fialu až do nitra jeho panovnického srdce.

Před demonstranty se dá utéct, před traktory schovat, ale hnojůvka zůstává. Od oka bych tipla, že to mohly být nějaké tři tuny materiálu, který traktorista zkušeně navršil podél vládní budovy. Bylo vidět, že to má v ruce. Tím jeho jednání nijak neobhájí. Hnůj na koleje a chodník prostě nepatří.

Co mi ale přijde naprosto směšné, byl způsob, jak na to zareagoval pan premiér. Chvilí jsem myslela, že mluví Ludvík XIV., kterému vesničané pokydali zámek ve Versailles. Okamžitě se odebral do své twitterové komnaty a z ní vyřídil všem českým zemědělcům, že jim možná příští rok zruší dvě miliardy korun. „Vláda musí přemýšlet nad tím, že jsou i jiné oblasti, kde by tyto peníze byly dobře využity,“ pokochal se svým královským majestátem pan Fiala. Pak si ještě zkusil v televizi tvrdší polohu císaře Napoleona: „Kdo se mnou bude jednat pod tlakem, nedopadne dobře.“

Dokážete si vybavit jedinou takovou diktátorskou větu vůči občanům od politika hnutí ANO? Chtěla bych se zeptat všech, kteří před lety demonstrovali proti Andreji Babišovi jako „ohrožení demokracie“, jestli teď tleskají Fialovi.

Ještě jednu věc řekl ve studiu Petr Fiala. Každého poctivého člověka z ní muselo zamrazit: „Slabé zájmové skupiny, které protestují, ničeho nedosáhnou. Silné zájmové skupiny se domluvit dokáží a dosáhnou, čeho chtějí, to je politologická pravda.“ Tak moment. Víte, kdo je považovaný za zakladatele politologie, kterou Petr Fiala tak miluje? No přeci Niccolò Machiavelli a ta Fialova slova zněla, jako by je od něj doslova opsal.

Takže tady máte vysvětlení Petra Fialy, proč umožnil energetickým gigantům přilepšit si o stovky miliard na náš úkor. Dokázali se totiž domluvit, chápete?

Zemědělci se tak dobře domluvit nedokážou, takže mají se svými požadavky smůlu. Politologická pravda Petra Fialy, přátelé drazí.

Co vlastně odstartovalo tuhle spršku panovnických prohlášení? Byla to jedna prostá hromada hnoje. Absolutně nevěřím Fialovým řečem o „narušení plynulosti dopravy“, když začal zemědělcům vyhrožovat stopnutím dvou miliard. Tyhle silné řeči jsou typické pro uražený, ješitný majestát. Petr Fiala se naprosto ztotožnil s představou vznešeného vladaře, který musí být na svoje poddané přísný.

Nikdo nebude jeho výsost špinit hnojůvkou. A to ani symbolicky! Já bych ale chtěla pana Fialu upozornit na jednu věc. To díky českým zemědělcům má i on co jíst v kantýně na Úřadu vlády. Samozřejmě pokud neobědvá německou nutellu s kečupem a nezapíjí to colou, jak nám předváděl v legendárním videu. Pan Fiala by se neměl štítit hnoje, naopak měl tehdy vyjít před Úřad vlády a čichnout si k němu. Zjistil by, že je daleko poctivější než mnoho jeho vlastních produktů, které vypustil do médií.

Petr Fiala se naučil za pár let vlády tak lhát, že se v tom stal téměř profesionálem. Pamatuji se na červen 2023, jako by to bylo včera. Naproti sobě sedí přísná moderátorka Primy Terezie Tománková a pan premiér. Moderátorka se podívá premiérovi zpřímá do očí a položí otázku: „Není na čase přiznat, že jsou v rozpočtu hrubé chyby? Že nebyl sestaven pravdivě?“ Petr Fiala se lehce nadechne a řekne to, co předtím dlouze trénoval: „To určitě přiznat nemůžeme, protože to tak není. Nebudeme přiznávat něco, co není pravda.“ Má to natrénované skoro dokonale. Drží takzvaně „fázónu“. Když si ale dáte pozor na jeho výraz, zjistíte přesně ten moment, ve kterém se narodila lež.

Dovolte mi to vysvětlit. Lhát úplně natvrdo bez mrknutí oka a bez jakýchkoli rušivých myšlenek umí jen psychopat. Proč? Protože když lže, nic necítí. Psychicky zdravý člověk lež cítí. I kdyby se rozhodl hodit za hlavu všechny zábrany a podstoupil perfektní mediální trénink ve lhaní jako premiér Fiala, bude mu lež nepříjemná. A to proto, že lež zraňuje. Nejen toho, kdo je obelhávaný, ale i toho, kdo lež vyslovil. Sami si vzpomeňte, co děláte, když Vás něco bolí. Před pícháním v zádech uhýbáte, před odřenou patou pokulháváte. Někdy ale přijde chvíle, kdy se té bolesti vyhnout nemůžete a celou vahou na odřenou patu došlápnete. Stejně je to i ve lhaní, jak ukázal Petr Fiala.

Část první: „To určitě přiznat nemůžeme.“ Premiér to vyslovuje s vážnou pevností a bez zaváhání. Aby taky ne. Přiznat národu, jak katastrofálně ODS řídí

veřejné finance, prostě nelze. Takže v pořádku. Výrok není ani pravdivý ani nepravdivý. Je prostě logický. I když jde jen o logiku moci. Odřená pata v botě je odlehčená.

Část druhá, a v ní přichází bolestivé došlápnutí: „Protože to tak není.“ Pevný výraz v tváři povoluje. Premiér se v tento kratičký moment zašklebí. Je to úsměv provinilého žáka, který se vnitřně rozhodl, že bude zapírat, ať už mu paní učitelka vyčte cokoli.

Část třetí: „Nebudeme přiznávat něco, co není pravda.“ Premiér opět získává jistotu a pevnost ve výrazu, dokonce můžeme sledovat jisté uvolnění, že se ocitl na půdě, na níž má opět jistotu. Tedy v rétorice. Odřená pata je odlehčena. Premiér se může pustit do třiceti minut slovní omáčky.

Lhaní nikdy neskončilo. Na podzim stejného roku předstoupil Petr Fiala před národ a představil nám „70 úspěchů“ své vlády. Myslím, že ten jeho úplně největší úspěch spočívá v tom, že my Češi nejsme jako Francouzi. To by totiž důchodci v jednom šiku s mladými maminkami a živnostníky přišli jasně říct svůj názor před Úřad vlády. Zemědělci by s traktory zablokovali Nuselák a oranžové vesty by zaplnily Václavák i Letnou zároveň. Jenže jsme Češi a překousneme spoustu věcí. Snad je to naše skromnost a mírnost.

Petr Fiala moc nechodí mezi obyčejné lidi. Když se ale odvážil do svého rodného Brna na Strojírenský veletrh, pořádně to schytil i od našich průmyslníků. Přímo na pódiu hned vedle něj zástupce Svazu průmyslu a dopravy natvrdo řekl, že vláda netuší, co se děje. „Nespravedlnost, neznalost, nepochopení.“ Tohle byla slova, která pro pana premiéra měli špičkoví podnikatelé, zatímco on se koukal do mobilu a nervózně se tahal za kravatu.

Ani ne o týden později už byl zase v bezpečí. Hezky za řečnickým pultíkem ve Sněmovně. Tam je ve svém živlu. Tam k němu nedoléhají hlasy lidí z praxe a lidí, kteří každý den bojují o chleba. Tam se může obklopit jen svými vyvolenými, pro které nechal vytvořit nová pracovní místa. A tak si stoupl za pultík a začal nám vyprávět o 70 úspěších za první dva roky své vlády.

Kontrolní otázka pro Vás, kdo jste to neviděli. Uhodnete, co následovalo za slovy „Jako první chci zmínit?“ Myslím, že neuhodnete, protože je to něco tak nehorázného, že to slušného člověka prostě nenapadne. Pan premiér ze všech těch 70 věcí, které mu poradci předložili, jako první vybral silnice, dálnice a obchvaty, které postavila naše vláda a které se za nás vyprojektovaly. Dokonce si dovolil jmenovat naše konkrétní stavby a počet kilometrů, které jsme rozestavěli a jeho

vládě připravili. „Je to rekordní číslo,“ řekl pan Fiala. A měl pravdu. Opravdu jsme rekordně rozjeli stavby. Fialův ministr dopravy se má kde fotit a přestřihávat pásy.

Nevím, kolik novinářů si tohle uvědomuje, respektive chce si přiznat. Když měl premiér pětikoalice říct tu nejlepší věc, tu největší pecku na začátek, vybral si projekty ANO.

O něco dál se zase pochlubil tím, že jiné projekty ANO zničil: „Zrušili jsme EET.“ To je opravdu skvělé. Znamená to, že pan premiér Fiala je schopný označit za úspěch i roční únik na daních 22 miliard.

Každého napadne slovo sprostěrna. Co bychom ale čekali od člověka, který s lehkým úsměvem tvrdí v televizi, že daňový balíček bude mít na průměrnou českou rodinu dopad „několik stovek korun“, zatímco mu moderátor jasně ukazuje, že to budou desítky tisíc.

Petr Fiala. Premiér, kterému stačí k spokojenosti, že má 104 poslanců ve Sněmovně, i když za jejími dveřmi mu věří jen 2 procenta národa.

Znáte dětskou hru „To bys neudělal?“ Hecují se tak spolužáci ve škole, když k něčemu sbírají odvalu. Nevím, jestli si Petr Fiala ve škole s někým hrál, protože to vypadá, že tuhle hru vůbec nechápe. „Co byste vzkázal voličům, kteří od vás odchází?“ zeptal se ho novinář během loňských voleb do Evropského parlamentu. „K odchodu nemůže docházet. Copak voliči, kteří volili koalici Spolu, by přecházeli?“ odpověděl s nechápavým výrazem pan premiér. Použil tím na vlastního voliče princip „To bys neudělal.“ Podle mě tím lidi, kteří to před čtyřmi roky hodili SPOLU, vydráždil ještě víc. Varovali jsme je v roce 2021, že to bude špatné. Těžko jim ale můžeme vyčítat, že si nedokázali představit, jak katastrofální vláda je čeká. Nejzchudlejší populace na světě a zadřená ekonomika. Pětikoalici na to stačilo jen pár let a teď ještě její premiér hecuje vlastní voliče, že nemají odvahu odejít.

Jeden příklad za všechny přišel od bývalého skalního voliče pětikoalice: „Blíží se volby a já to asi hodím ANO. Chci kopnout koalici Spolu do CENZUROVÁNO. Tohle voliče už CENZUROVÁNO svou arogancí na max!“ Víte, co mu na to odpověděl jeden člen ODS? „Všechno nám zase odpustíš.“ Je možné, že ti dva jsou dobří známi a měl to být surový, cynický vtip. Jenže, přátelé, úplně to stejné vzkázal na tiskovce sám předseda ODS všem svým voličům.

Koho nepřesvědčily čtyři katastrofální roky o tom, že volit pětikoalici byla

chyba, měl by se podívat na kongres ODS z minulého roku. Schválně, vy všichni nerozhodnutí, pusťte si ze záznamu tu prázdnotu. Užijete si hodiny a hodiny frází o „hodnotové politice“. Taký si užijete dosyta Andreje Babiše, kterým řečníci ODS strašili, jako se ve středověku strašily malé děti vodníkem, aby nesešly z vyšlapané cestičky. Uslyšíte taky hodně o „extremistech“ a „populistech“, což je novodobé označení nevěřících a heretiků. Pětikoalici totiž zachvátilo v posledních letech nábožné šílení ze sebe sama.

Co vůbec znamená být věřící ve Fialovu vládu? Základ je popírat zjevná fakta. Ať už s nimi přichází evropský statistický úřad, mezinárodní agentury, nebo je prostě čtete na cenovkách pod zbožím v obchodech. Fialova vláda čím dál víc vyžaduje od vlastních voličů fanatismus. Aby kývali hlavou nad tím, že země je placatá a obíhá kolem ní Slunce. „Vládu si rozvracet nedáme!“ křičela nedávno kandidátka Spolu do europarlamentu, když necítila dostatek nadšení od lidových mas. „Žádní migranti tady nejsou!“ prohlašovala zase ve volebním studiu kandidátka Stanu, jejíž předseda dojednal šílený migrační pakt.

Tohle, přátelé, je skutečný fanatismus. Usmívat se s prázdným pohledem upřeným nikam, že migrační pakt není katastrofa. Že zavírání evropského průmyslu a škrcení vlastních zemědělců není katastrofa. Jako voliči ale máme právo fanatiky nevolit.

Petr Fiala má nulové ekonomické povědomí a odmítá přijímat jakékoli názory zvenčí. Nedochází mu, proč prohrává volby. A tak jsem se mu to pokusila vysvětlit na malé kyselé okurce. Vytáhla jsem ji z obyčejné sklenice s cenovkou 91 korun. Přesně tak, 91 korun za hromádku kyselých okurek, která naráz zmizí během rodinného oběda. Už jen za tohle by měla padnout vláda. Nemyslím to jako vtip, mluvím ze mě zkušenost ministryně financí.

Aby úplně obyčejné věci stály dvakrát víc než před pár lety, musela vláda něco naprosto kardinálně pohnojit. To říká selský rozum, a spousta voličů už v krajských a evropských volbách ukázala, že ten selský rozum má. Jediný, kdo stále nechápe, co se děje, je Petr Fiala. On nejenže nepochopil, proč prohrál, ale nechápe ani, že prohrál.

Celý trojslepenec SPOLU získal loni méně europoslanců než naše jediné hnutí ANO. „Byly tyto volby referendem o vládě?“ zeptal se moderátor pana Fialy. „Nebyly,“ odpověděl mu premiér s falešností, kterou stále víc normálních lidí už nedokáže snést. Už moc dobře známe ten tón Fialova hlasu, když říká, že prohrané volby nejsou prohrané. Že brutální inflace není inflace. Že zadřená ekonomika není zadřená. Tahle faleš už hraničí s šílenstvím.

Bez legrace. Na jednom mítinku se na Fialu rozkřičel podnikatel, že kvůli katastrofální ekonomické politice téhle vlády jeho firma krachuje a on musí mít druhou práci, aby přežil. A že mu teď ještě přišel nedoplatek za energie 70 tisíc. „Vy nekrachujete,“ odpověděl mu Fiala. To už pánovi mohl klidně říct: „Vy neexistujete.“ Vyšlo by to na stejno.

Hned po volbách, které prohrál, si dal Fiala na síť dlouhatánský status, aby to nevypadalo, že prohrál. Jeho metoda? Podestlal tuhle obří lež spoustou menších. Kdyby se na to podíval psycholog, viděl by drama muže, který dělá všechno proto, aby utekl před skutečností.

Zatímco česká ekonomika jako jediná na světě je na tom hůř než před covidem, napíše Fiala: „Ukázali jsme, že umíme věci měnit k lepšímu.“ Zatímco jeho vláda udělala za čtyři roky vyšší dluh než předchozí vlády za dvanáct let včetně dvou let covidu, Fiala píše: „Snížili jsme deficit státního rozpočtu.“ Zatímco zaměstnanci na stavebních úřadech panikaří a dávají výpovědi, protože pětikoalice rozložila stavební zákon, Fiala píše: „Digitalizujeme státní správu.“ Zatímco inflace dál roste a v součtu se přiblížila 40 procentům, píše Fiala: „Zkrotili jsme inflaci.“ Zatímco ředitelé škol po celé zemi propouští kuchařky, asistenty a školníky, píše Fiala: „Měníme vzdělávání.“ Tohle jediné není přímá lež, jelikož sebrat peníze školám je skutečně změna oproti ANO. Ke konci svého statusu se Fiala ještě pochlubí stavbou silnic a dálnic, z nichž naprosto všechny jsme mu rozestavěli my.

Pane Fialo, novináři se vás už stále častěji ptají na vaše chyby. Zkuste alespoň jednou jedinkrát nějakou přiznat. Doteď jste nepřiznal ani Ň. Není důstojné dělat hloupého. Jako kdybyste nevěděl, co národ chce. A pokud to opravdu nevíte, já vám to řeknu. Národ chce **pravdu**. Bez pravdy se totiž nedá dýchat. Když premiér neustále lže, dusí se celý národ. V evropských a krajských volbách se nám podařilo otevřít alespoň na větračku. Doufám, že tento rok už vyvětráme všemi křídly.

Vítek

Když Vás podrazí někdo z Vašich blízkých, hrozně to bolí. Proto se tomu říká zrada. Bodnutí do živého. Proti hrozbám zvenku jsme zvyklí se bránit, ale v nitru jsme zranitelní. I státy mají svá nitra, a proto potřebují „ministra vnitra.“ Jeho úkol je chránit svou zemi uvnitř jejích hranic, a to za každou cenu. Ministr vnitra je ten poslední, kdo by měl svou zemi zradit. Ale České republice se to stalo.

Byl červen roku 2023. Chlapec jménem Vítek se bez dovolení vyplížil z domu a provedl něco, co by mu žádný člen domácnosti nikdy nedovolil a nikdy neodpustil. Bohužel pro nás všechny to nebyl obyčejný Vítek, ale ministr vnitra Rakušan. Bez pověření českým parlamentem nebo vládou odletěl do Lucemburska a zvedl tam ruku pro migrační pakt, který předtím pomohl připravit.

Vítek svůj čin tajil před celou rodinou tak pečlivě, že trvalo až do listopadu, než se začalo v médiích řešit, co vlastně způsobil. „Žádný z návrhů v paktu neobsahuje povinné přijímání migrantů“, volal tehdy s bledou tváří Rakušan, když jsme ho grilovali, a on doufal, že ho tahle dětsky jednoduchá lež zachrání.

Uběhly dva roky a Vítek za tu dobu zopakoval svou lež už tolikrát, že se v ní začal cítit pohodlně. Dokonce se naučil usmívat, když ji vyslovuje. Schválně se podívejte do jeho blankytně modrých očí ve videu, na kterém ještě loni říkal: „Kvóty? Nebudou! Nebudou žádné povinné reloky“. Video najdete na jeho sítích s datem 16. března 2024.

Dva dny předtím se stejně sebejistým výrazem řekl něco, co Vám tady přepíšu v celém znění. Je to důležité pro naše vyprávění. V tu chvíli pan ministr odpovídal na stížnost diváka, že v migračním paktu jsou povinné pokuty za každého nepřijatého migranta: „Nejsou. Na to máte moje slovo. Tohle v migračním paktu není. Já jsem naopak hrdej na to, co jsem pro Českou republiku dokázal vyjednat. Víte co? Nebudeme muset na naše území přijmout ani jednoho člověka, kterého tady mít nechceme, a platit nebudeme muset, protože máme na svém území 380 tisíc Ukrajinců. Takhle jednoduché to je.“

Pusťte si to video a podívejte se mu do očí. Uvidíte člověka, který se naučil lhát, aniž by mrknul. Pravda je totiž tato. Zaprvé. Pomocí migračního paktu, který Vít Rakušan pomohl dojednat, dostává Evropská komise pravomoc nařizovat státům, kolik k sobě musí přijmout migrantů. Zadruhé. Za každého nepřijatého

migranta budou muset státy platit půl milionu korun každý rok. Zatřetí. Kdo by se chtěl vyplatit z přijímání migrantů úplně, i tak má smůlu. Komise má pravomoc nařídít státům migranty přijmout, pokud jejich počet klesne pod 60 procent nařízené kvóty. Začtvrté. V paktu není ani slovo o výjimce pro Českou republiku kvůli ukrajinským migrantům.

Trvalo pět měsíců, než pětikoalice veřejně přiznala Rakušanovu zradu. Jasně, že by o tom nejraději mlčela. „Vy jste nevěděli, co české předsednictví dojednalo?“ Až po téhle naprosto přímé otázce moderátora ve studiu CNN Prima News se rozpovídali lidovci: „My jsme slyšeli jen interpretaci Víta Rakušana.“ Dokonce i zástupkyně promigrantských pirátů v té chvíli hlesla: „To je samozřejmě obří problém.“

Přiznání pětikoalice o zradě Víta Rakušana pak ve studiu dokončil zástupce TOP 09: „Vít Rakušan na počátku říkal, že se podařilo vyjednat výjimku pro Českou republiku kvůli uprchlíkům z Ukrajiny. O tom sice byla vedena debata, ale tato slova se do samotného textu nepromítla.“

Koaliční partneři Víta Rakušana takto veřejně přiznali, že nemluvil pravdu ani v jediném bodu, který je pro naši zem důležitý. Potvrdili, že zradil. Všichni jsme čekali, co náš ministr vnitra udělá dál. Jestli se alespoň nepokusí na poslední chvíli zvrátit finální schválení migračního paktu. Měl k tomu jedinečnou příležitost, když v Bruselu zasedali ministři vnitra a spravedlnosti Evropské unie. A víte, co Vítek udělal? Poslal tam místo sebe náměstka a sám odjel na „debatu s občany“ do Vyškova.

Čtete správně. Zatímco v Bruselu se jednalo o budoucnosti Evropy a České republiky, Vít Rakušan si odjel natočit další propagační video, aby celá síť X viděla, jak triumfuje v debatě nad sedmdesátiletým pánem z Vyškova.

Je důležité chránit své nitro. Nic není v životě člověka důležitější, protože pokud máme bojovat s nástrahami světa, potřebujeme mít jistotu uvnitř. Pak zvládneme i nemožné. Ale když je člověk uvnitř nalomený a oslabený, hrouť se i z maličkostí. To naše nitro, které měl Rakušan chránit, naopak svým migračním paktem vystavil nejistotě a nebezpečí. Je to neodpuštělné u člověka, který byl zvolený lidmi své země.

Vyvolali jsme v létě 2024 mimořádnou schůzi k migračnímu paktu ve Sněmovně. Chtěli jsme, aby se celý národ dozvěděl, co se vlastně na Českou republiku chystá a co Rakušan s Fialou odkývali politikům ze západní Evropy, kterým poslední roky teče pěkně do bot právě kvůli ilegální migraci.

Hlavně ve Francii se z ilegální migrace stalo velké téma předčasných voleb. Dne 23. května 2024 proti sobě usedli v předvolebním studiu France 2 dva špičkoví politici. Na jedné straně Jordan Bardella, předseda strany Národní sdružení, a na druhé Gabriel Attal, francouzský premiér. Byly to hodně žhavé dvě hodiny plné přestřelek. Oba věděli, že se na ně kouká celá Francie před volbami. Najednou přišla chvíle, kdy moderátorka ukázala na obrazovce graf: „Podle naše průzkumu je migrace prioritou číslo jedna, kterou musí Evropská unie řešit.“ Jak vidíte, nejsou to Češi, kteří se stresují migrací, ale jsou to Francouzi, kteří jí mají po krk.

A teď si poslechněte, co řekli francouzští politici. Nikde jinde se to nedozvíte, protože dosud se nikdo neobtěžovat to v plné délce přeložit.

Nejdřív dostal slovo Jordan Bardella: „Tenhle pakt dává na výběr dvě cesty. Buď povinná imigrace, nebo finanční trest. Migrační pakt ještě urychlí nelegální migraci. Počítá s tím, že migranti, kteří vstoupí do různých zemí Evropské unie, budou přerozděleni do našich obcí, do našich měst a vesnic. Státy, které odmítnou předepsané počty migrantů přijmout, budou muset platit 20 tisíc euro za každého odmítnutého migranta. Nelegální migrace už teď destabilizuje naši společnost, dle mého představuje existenční hrozbu pro naši bezpečnost a naši identitu. Červnové volby budou pro nebo proti masivní migraci.“

Následně přišel na řadu jeho oponent, francouzský premiér Gabriel Attal: „Nelegální migrace je problém. V první řadě je to problém pro naši zemi a ty její části, kde už teď zažívají sociální těžkosti. Tam právě ilegální migranti nejvíce míří. Musíme být v otázce ilegální migrace efektivnější, a proto jsme schválili migrační pakt.“ Francouzský premiér ještě chvíli hájil, jak bude pakt efektivní, aby pak řekl, a teď se podržte: „Konečně jsme přijali solidaritu. Ale ta solidarita se netýká Francie, našich francouzských vesniček, o které vám tak jde. Týká se zemí, které dnes odmítají přijímat žadatele o azyl, zemí na východě. A měli byste si uvědomit, že se nám podařilo je přimět podepsat dohodu, která ve skutečnosti říká, buď přijmete, nebo budete finančně přispívat.“

Následující hádku už nemá cenu překládat. Politické debaty po celém světě jsou velmi podobné, jen někde mají lépe strážena saka. Já mám ale ještě pár drobných psychologických poznámek k panu francouzskému premiérovi. Zaprvé byste měli vidět to jeho gesto, které udělal při slovech „tam na Východě“. Myslím, že byste se necítili úplně důstojně. Neušel mi ani jeho úsměv, když mluvil o „francouzských vesničkách“, kterým rozhodně žádná další migrace nehrozí.

Vtom úsměvu bylo naprosto čitelné: „Samozřejmě, že to bude chodit na Východ.“ A konečně byste měli vidět, jak se mu změnil výraz při slovech „přijměte, nebo plat'te“. Tehdy už se neusmíval ani trochu.

Pokud měl migrační pakt opravdu platit tak, jak ho nechal projít ministr Rakušan, přestaly by přes nás migrovat skupiny z Blízkého Východu a severní Afriky a rovnou by u nás zůstávaly. Už bychom nebyli trasa, ale cíl. Po slovech, která zazněla z Francie, už je jasné, že politici koalice v čele s Vítem Rakušanem nikdy nehájili zájmy naší země, ale jen asistovali cizím politikům udržet se u moci v jejich zemích. Když přišlo na hlasování o finální podobě migračního paktu, všichni europoslanci tehdejší pětikoalice pro něj buď zvedli ruku, nebo se zbaběle zdrželi. Jen my hlasovali proti.

Proti nelegální migraci bráníme Českou republiku od začátku, co jsme se ocitli ve vládě. Pamatujete ještě rok 2016? Právě tehdy jsme zabránili kvótám na migranty. Porazili jsme Francouze, Němce, Italy, Španěly. Prostě velikánské, bohaté národy, proti kterým nám nikdo nedával šanci.

Ten vítězný souboj malých proti velkým byl jako z filmu, ale jeho dopad byl skutečný. Jako jedna z mála zemí v Evropě jsme zůstali uchráněni před divokou migrací z Afriky a Blízkého východu. Tedy až doteď.

Když říkám, že to bylo tehdy jako z filmu, viděli jste hollywoodský trháč Dvanáct rozhněvaných mužů? Myslím tu původní verzi z 50. let. Nenechte se odradit černobílou. Podle mě to je jeden z nejlepších filmů, který kdy vznikl na motiv boje menšiny s přesilou. V hlavní roli legendární Henry Fonda. Hraje člena poroty, která má u soudu hlasovat o vině a nevině jednoho mladíka. Všichni jsou hned na začátku připraveni zvednout ruku a odejít v klidu za svými rodinami, do práce, na fotbal. Jenom jeden je proti. Jen jeden cítí podezření, že by neměl tak snadno běžet s davem. A tím to celé začne. Získá na svou stranu dalšího člověka. Všichni jsou otrávení, už se viděli doma. A pak se přidá další...

Je nádherně symbolické, že si v tomto snímku zahrál i Čech. Nebyl to nikdo jiný než Jiří Voskovec a dostal skvělou roli. Nenápadný, nemluvný, zatímco se ostatní hádají a urážejí. Nakonec se ale ukáže, že v něm dřímá obrovská síla, s níž se jako jediný odváží vystoupit proti arogantnímu hromotlukovi: „Co jste to za člověka? Měníte názory, protože už vás unavuje se dohadovat? Copak nemáte kuráž hlasovat pro to, o čem si myslíte že je správné?“ Toto je, vážení, vzkaz pro Petra Fialu, který během českého předsednictví nechal upéct migrační pakt, i pro Víta Rakušana, který pro něj zvedl ruku v nejkritičtějším momentu, následně ho hájil a

až po obrovské bouři naoko otočil a zdržel se hlasování. Ani neměl odvahu zvednout ruku proti.

Jiří Voskovec se ukáže jako rozhodující síla, díky které se definitivně překllopí hlasování na stranu Henryho Fondy. Celé to začalo jedním jediným člověkem, který se nechtěl podvolit ostatním. Tak, jako se náš národ a pár našich sousedů nechtějí podvolit bláznivým trendům Evropské komise, i když je v tom zrazuje vlastní vláda.

A ještě jedna věc, Henry Fonda si mohl troufnout proti přesile jen díky tomu, že porota měla povinnost hlasovat jednomyslně. Jinak by film skončil hned po úvodních titulcích. Tohle právo veta je naprosto klíčové i pro Českou republiku v Evropské unii. Proto ho naše hnutí vždycky tvrdě hájilo. Politici pětikoalice naopak otevřeně prohlašují, že není potřeba. Vůbec nechápou, že sice Česká republika není až tak silná, ale pokud se spojí s Poláky, Slováky, Maďary a kýmkoli jiným, kdo odmítne nesmysly, jako byla povinná migrace, pak můžeme zvítězit. Na začátku je ale potřeba mít právo veta. Nebýt okamžitě převálcován.

Představte si, že sedmdesát procent všech zákonů, které přijímáme tady v Česku, jsou jenom reakce na to, co se předtím schválilo v Evropském parlamentu. Takže skoro tři čtvrtě zákonů, které ovlivňují náš život, už teď vzniká v Evropě. Proto tolik potřebujeme mít bojovníky za České zájmy a ne kývače.

Jak je Vít Rakušan měkký a poddajný v zahraniční politice, o to tvrdší je u sebe doma na vlastní spoluobčany. Když noviny přinášely zprávy o bezprecedentním poklesu životní úrovně Čechů, nechal si pan Rakušan proklepnout cestovní kanceláře. Šmíroval, kolik lidí v naší zemi si ještě může dovolit jet na dovolenou. I v létě 2023 se totiž našlo stále dost těch, kteří si mohou dovolit investovat 10 tisíc korun do last minute týden v Hurghadě s polopenzí. Pro pana Rakušana to byl jasný důkaz, že se mají Češi pořád dobře. Tedy, že se vládě nepodařilo odčerpat úplně všechny naše úspory a že „žádná energetická krize nenastala“. Fakt. Tohle on řekl v rozhovoru na podzim 2023, kde se dme velkorysostí a pýchou.

Co tím chtěl pan Rakušan říct? Že energie mohly být ještě o tisícovku dražší? Vládní strop na energie mohl přijít ještě později a mohli ho nastavit ne čtyřikrát, ale pětkrát výš, než bylo potřeba? Inflation mohla být ještě brutálnější? Asi si pan Rakušan myslel, že Češi všechno zvládnou. A podobně jako pan Fiala si vysvětlil holé přežití jako svůj úspěch. Pan Rakušan v onom rozhovoru samozřejmě nezklamal a označil všechny, kteří se tehdy chystali demonstrovat proti Fialově vládě jako nenávistné nacionalisty.

Jeden sympatický moment ale v rozhovoru byl. „Občané uvidí zlepšení,“ řekl Rakušan moderátorovi. A to je pravda. Začínáme tento rok, kdy se definitivně rozpadne slepenec pěti stran účelově vytvořených proti hnutí ANO.

Takzvaná pětikoalice, dnes už čtyřkoalice, vznikla tak, že strany s naprosto protichůdnou hodnotovou orientací se slepily dohromady, jen aby se dostaly k moci. Připomnělo mi to film Zelená karta z roku 1990. Gérard Depardieu se v něm snaží získat povolení k pobytu v USA, a tak si s krásnou Andie MacDowell zahrají před imigračními úředníky na zamilovaný manželský pár. Nakonec oba zjistí, že se skutečně milují. Pětikoalice to zkusila stejně, akorát její příběh začal nabírat jiné obrátky. A není to žádná romantika.

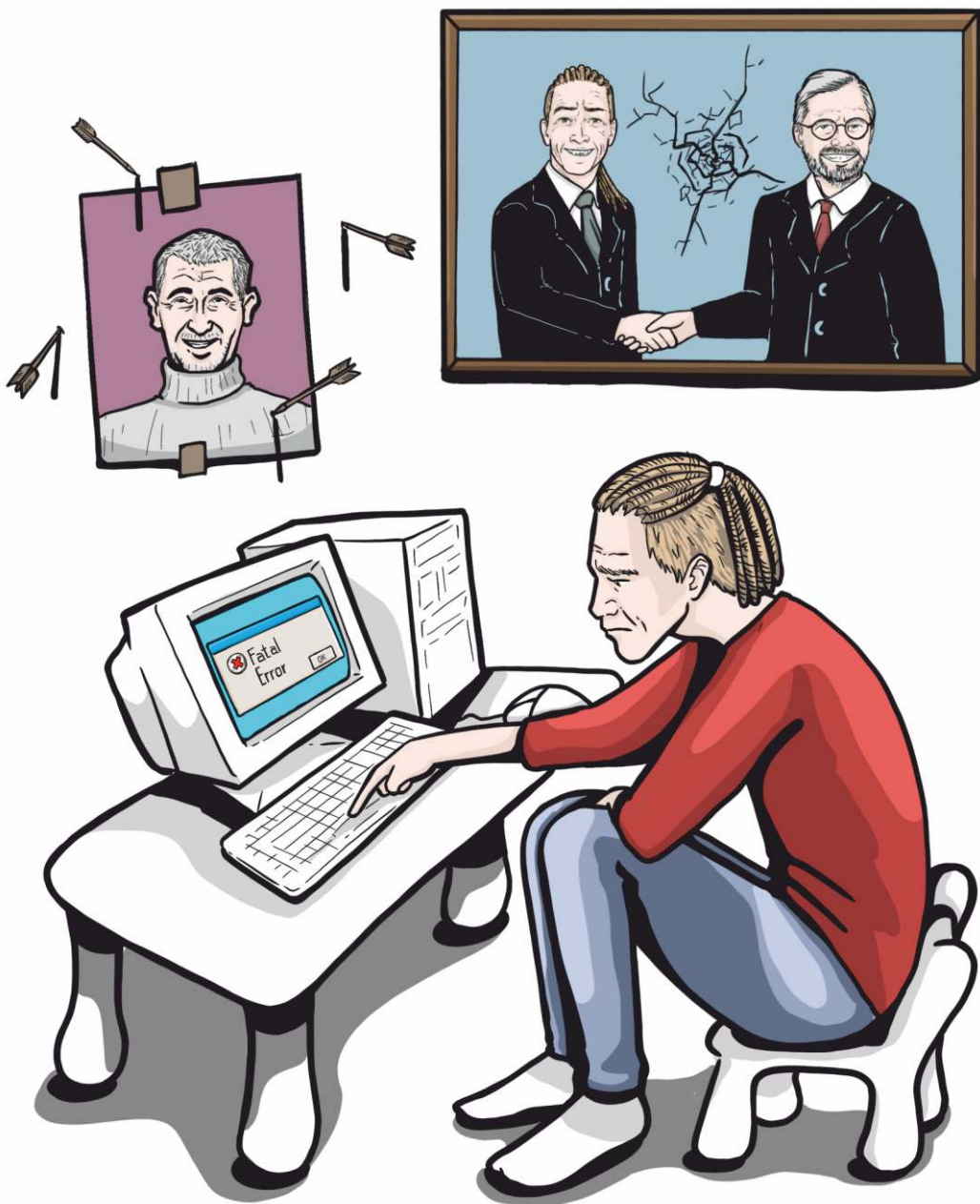
Aby se strany pětikoalice dostaly do vlády, předstíraly vzájemnou lásku před voliči, kterou ještě okořenily společnou nenávistí k hnutí ANO. Jenže láska se nedá předstírat věčně. Jakmile modro-žluto-fialovo-černo-růžová koalice dosáhla, čeho chtěla, bylo jen otázkou času, kdy si začnou lézt brutálně na nervy. Já to vidím tak, že jejich spojení byl od začátku podvod nejen na voličích, ale i na vlastních řadových členech.

Voliči i členové ODS jsou donuceni poslouchat od pirátské poslankyně Gregorové, že migrace je přirozená a nemáme jí bránit. Voliči a členové Pirátů zas bezvýsledně natahují uši, kdy se jejich vedení ozve proti korupčním kauzám STANu a Fialově kampeličce. Spousta řadových Pirátů mluví o ODSácích jako o „normálních fašistech“, ODSáci o pirátech jako o „máničkách“. A co voliči a běžní straníci lidovců? Ti se podle mě už těší na zasloužený odpočinek v opozici, poté co třetím rokem poslouchají od koaličních partnerů o manželství pro všechny.

Vít Rakušan byl první předseda vládního slepence, který si spočítal, že manželství je u konce. Došlo mu, že už vycucal všechny výhody, které z něj má, a je načase se posunout dál. Najal si reklamku a ta mu poradila, ať začne kopat do Fialy a předstírat, že se ocitl ve vládě předevírem.

Rakušanovo reklamní video, kde slavnostně prohlašuje, že teď už to Fialovi jakože fakt řekne, působí jako když si manželé veřejně vyhrožují rozvodem na Instagramu. Holt, Vítek je jednička v bodání kudly do zad. Dosud to bývali lidovci, ale ti se svými třemi procenty strašně potřebují být SPOLU, takže drží basu.

V nouzi poznáš přítele. Příběh vynuceného sňatku pětikoalice dokázal, že společná nenávist nebude nikdy tak pevná jako láska. První, kdo to odnesl, byli Piráti.

Ivan

Víte, co je to největší ponížení? Když Vás nejneschopnější premiér v dějinách České republiky vyhodí za neschopnost. To už, myslím, stojí za záznam v České knize rekordů. Toho osudového zářijového odpoledne, co dostal Bartoš od Fialy padáka po telefonu, mu měla hned nato zavolat Agentura Dobrý den. Záznam v její knížce by si zasloužil i sám pan premiér. A to za Nejztrašenější oznámení výpovědi. Během schůzky z očí do očí si Fiala s Bartošem povídal jakoby nic, potřásl si s ním rukou a hodinu čekal, dokud neodejde dostatečně daleko, aby mu zavolal, že má padáka.

Neschopnost je jako lepidlo, které protéká skrz naskrz a všechno zadržává. Když máte premiéra až tak neschopného, jako je Petr Fiala, jak asi budou vypadat jeho ministři? Fialovi jsme poslali otevřený dopis, že Bartoš způsobí katastrofu se svou „digitalizací“ stavebního řízení. Ten dopis jsme mu poslali přesně 212 dní předtím, než k ní skutečně došlo. Dalších 84 dní Fialovi trvalo, než Bartoše odvolal.

Víte, jak by to vypadalo, kdybychom byli u vlády my? První den by ministr dostal varování, že musí urychleně napravit chyby. Druhý den by dostal ultimátum, že má už jen 24 hodin. Třetí den bychom uspořádali tiskovou konferenci, na které bychom oznámili demisi ministra a zároveň řekli jméno krizového manažera, který má dát věc okamžitě do pořádku. Ministrovi bychom ze slušnosti poděkovali za snahu a dál se k němu nevraceli.

Tohle a pouze tohle jsme chtěli od Fialy už na začátku loňského července. Prostě aby bez nějakých cavyků Bartoše odvolal. Slušně, stručně, bez divadla. Jenže se stal pravý opak.

Fialova vláda dotáhla Bartoše za dredy na obětní kámen a naporcovala ho před zraky celého národa.

Obětní zvíře má důležitou funkci. Šaman Fiala skrze něj poprosil bohy, aby zbavili jeho vládu prokletí neschopnosti. Čím pestřejší rituál šaman kolem oběti udělá, tím lépe odvede pozornost sám od sebe. Stejnou příležitost vycítili i ostatní předsedové teď-už-čtyřkoalice, a tak každý z nich chytil Bartoše za jeden dred.

Bylo to jen divadlo. Všechny jsme je varovali, jaký průšvih se s Bartošem na Česko valí, a oni se jen povýšeně usmívali a plácali se s ním po zádech celou tu dlouhou dobu.

Pana Bartoše měli nechat odejít už na začátku léta 2024 s hezkou písničkou na rozloučenou:

**„Vím, že cesta má konec už má,
tak nechte mě plout,
sil už málo mám,
tak nechte mě plout.“**

Jak vůbec tahle katastrofa s názvem „digitální stavební řízení“ proběhla? Našla jsem svoje zápisky z tehdejší doby. Ten první vznikl po 25 dnech, co se ukázalo, že Bartošovo stavební řízení nefunguje a kdy už téměř měsíc stály stavební projekty po celé zemi.

26. července 2024

Ivan Bartoš nutně potřebuje rekvalifikační kurz na PC. A to rychle. Nejpozději příští rok mu totiž končí politická funkce a bude se muset rozmyslet, co dál. Uspěš na pracovním trhu není snadné, ale úřady práce nabízí dost školení právě pro lidi, jako je pan ministr. Možnosti má Ivan Bartoš v zásadě dvě. Zaprvé, dokáže nám, že to myslí s počítači opravdu vážně a zkusí se někde upíchnout jako ajťák. Zadruhé, využije svou skutečnou odbornost a začne na plný úvazek přehrávat LPčka na večírcích, oslavách a svatbách. Mně skoro připadá, že ta druhá možnost je bezpečnější, protože já osobně bych si od něj do počítače nic nainstalovat nenechala. A kdybych měla být malou firmu, nechtěla bych, aby mi ji zchromil, jako se mu to povedlo u stavebních úřadů po celé republice.

Asi čtete zprávy, takže víte, že Ivan Bartoš naprosto zpackal projekt „digitálního stavební řízení“. Chlubil se s ním dlouho dopředu jako s „největší digitální revolucí ve stavebnictví“. Když ho úředníci poprvé uviděli, vzkázali mu, že je to „nejhorší systém, co zatím během třicetileté praxe zažili“. U takových slov člověk zbystří. A po těchto slovech by se už mohl regulérně naštvat: „Obáváme se, že kvůli nefunkčnímu systému nebudeme moct v září otevřít opravené základní, mateřské školy, dětská a mateřská centra, protože je nezkolaudují.“ Tohle pronesl předseda Sdružení obcí Libereckého kraje.

Falešná fasáda Pirátů odpadla. A podle hlasitosti zuchnutí to byla pořádně tlustá fasáda. Už je to deset let, co nás Piráti a jejich fanoušci masírují, že právě oni jsou

ta nová, pokroková garda, která má převzít žezlo a posune nás do 21. století. No tak, chlapi a děvčata, to žezlo jste dostali a lidé po celé zemi vidí vaši nahotu.

Na rozdíl od pana Bartoše nebudu hrát chytrou, když jde o počítače. To, co teď budete číst, pochází přímo z úst odborníků, úředníků a novinářů. Nic nepřibarvuji.

„Nefunguje to ani v základních funkcích, natož ve slibovaném rozsahu.“

„Nefunguje propojení na mapové podklady.“

„Nefunguje propojení s orgány státní správy.“

„Nefunguje napojení na správce sítí.“

„Pohybujeme se v neopravitelném systému, kde jsou chyby i v základní architektuře.“

„Systém generuje dokumenty s náhodnými slovy, které nelze změnit.“

„Nepropisují se informace o parcelách, stavbách nebo účastnících osobách. Musí se to dělat ručně.“

„Call centrum nezná odpověď na mnoho dotazů, helpdesk neodpovídá i řadu dní.“

„Co bych měla ve starém systému za půl hodiny, v novém jsem nad tím strávila půl dne.“

„Vše musím vypisovat nadvakrát.“

„Chybí předvyplněné formuláře, šablony, dopisy a dokumenty.“

„Ve starém systému se mi automaticky načetly údaje, teď musím všechno hledat na internetu a otrocky přepisovat.“

„Doufám, že se to dostane alespoň do stádia, aby uměl to, co ten starý.“

„Představte si, že vám seberou Word a dají vám T602 z devadesátek.“

„Je to pomalé, složité, nepřehledné a zdržuje to.“

„Vypadá to, že ten systém nikdo pořádně neproklíkal.“

„Je to děsivé, ale je to realita.“

Takže tak, pane Bartoši. Vy moc dobře víte, že se vám tři čtvrtě roku snažili dovolat a dopsat stavebníci a obecní tajemníci, abyste jim milostivě poskytl alespoň nějakou informaci, jak to vaše „digitální stavební řízení“ bude vypadat. Moc dobře víte, že jste se na ně z výšky vykašlal, protože přece všechno víte nejlíp.

Proč by se měl vůbec Pirát bavit s nějakými „ouřady“? Proč by měl řešit

praktičnost a funkčnost, když je o tolik sladší snít o světlých zítřcích v kruhu svých obdivovatelů a kamarádů?

A tohle je výsledek té vaší mentality. Nezkolaudují se domy ani školky. Zoufalé úřednice a úředníci si právě v těchto dnech kvůli vaší neschopnosti vyžírají na přepážkách nadávky frustrovaných klientů a vážně uvažují o výpovědi.

Nefunkční systém jste v duchu toho vašeho „pusťte nás na ně“ jen tak hodil do placu 1. července. Po třech týdnech a něco, přesně 24. července jste oznámil, že začínáte pracovat na návodech, jak to má údajně fungovat. Pohrdavě jste mluvil o úřednících, že váš super systém nechápou, dokud vaši aroganci alespoň trochu neuzemnily katastrofální novinové titulky.

Jste, pane Bartoši, skutečně příkladným ministrem Fialovy vlády. Když se vás novináři dotazovali na tenhle váš mega průšvih, pronesl jste větu: „Naše práce ve vládě je ceněná. Lidé to vidí.“

Nevím kteří lidé. Možná tím myslíte svého partáka z ODS Stanjuru. Zatímco vy jste svou neschopností mnohonásobně zpomalil, či dokonce zastavil stavební řízení, Stanjura zařídil pokuty pro lidi, kteří už bydlí a vzali si na to hypotéku. Kdo bude chtít přejít k jiné bance za lepším úrokem, čeká ho od září pokuta za několik desítek tisíc. Jste opravdu jedna parta, pánové, a lidé už stíhají metr.

16. srpna 2024

Ve fabrice vypadne proud a elektrikář povídá, že ho za dva měsíce nahodí. V supermarketu skončí každý večer pokladní s mankem na kase 800 tisíc. Že to je sci-fi, říkáte? Že by se nic takového nemohlo ve skutečnosti stát? Máte pravdu, pracujícímu člověku by se to stát nemohlo.

Schválně píšu pracujícímu. Ve světě vysoké politiky jsou možné nepředstavitelné věci. Ministr Ivan Bartoš shodil povolování staveb po celé republice 1. července a slíbil, že 31. srpna to bude fungovat. Kvůli němu ztrácí česká ekonomika 800 milionů korun každý den. Ve funkci si hová dál.

Kdyby byl pan Bartoš pracující, kdyby řekl šéfovi, že za dva měsíce napraví chybu, kvůli které stojí celá fabrika, víte, co by se stalo. Jenže ten jeho šéf má na dveřích měděnou tabulku s nápisem Petr Fiala. Je to člověk, který ještě nikdy nikoho za neschopnost nevyhodil. Nemůže si to ani dovolit, protože jinak by musel jako prvního vyhodit sám sebe. A pan Bartoš to moc dobře ví.

Kdyby Ivan Bartoš dělal ministra za vlády ANO, a to říkají už i komentátoři

v médiích, vydržel by ve své funkci jen pár dní. Vlastně by dostal padáka ještě dříve, než by stačil zchromit stavební řízení, protože odborníci vyjadřovali svoje zděšení už půl roku předtím.

Takže teď panu řídícímu Fialovi stojí fabrika. V kantýně potká elektrikáře Bartoše a ptá se ho, jestli by nešlo nahodit aspoň něco. „Po obědě se na to podívám,“ slibuje Bartoš a po víc než měsíci přichází s velkým balíkem oprav. Česká televize z toho dokonce udělá hlavní zprávu dne.

A teď si představte, že česká města a obce jsou jako oddělení téhle velké fabriky, a přečtěte si, co hlásí po slavné Bartošově opravě:

Nový Bor: „Přestáváme věřit, že se nový systém podaří vyladit. Nezměnilo se prakticky nic. Portál často vůbec nefunguje nebo má pomalé odezvy, obsahuje i gramatické chyby.“

Kroměříž: „Úředníci zatím v novém systému nevyřídili vůbec nic. Ministerstvo i přes opakovaná upozornění nereaguje.“

Františkovy Lázně: „Jsme nuceni používat nefunkční nástroj.“

Přerov: „Když to srovnáme s předchozím systémem, to jsme jeli jak v mercedesu. Nyní jsme spadli na šlapací tříkolku.“

Když se tyhle nouzové zprávy ze všech pater továrny dostaly k panu řídícímu Fialovi, zamčel se v kanceláři a pustil si nahlas relaxační muziku. Myšlenka na to, že by měl oslovit elektrikáře Bartoše podruhé, mu byla nekomfortní.

Poplach po chodbách fabriky se šířil dál. Když Bartoše nezvládl usměrnit pan řídící, zatahly si ho na kobereček nížeji postavené šajby, ačkoli moc dobře věděly, že na něj nemají páky. Dne 14. srpna proběhla konfrontace Bartoše na půdě Senátu se zástupci stavebních úřadů.

„Na základě pokusů a omylů jsme si vytvořili vlastní manuál,“ říká vedoucí stavebního úřadu z Teplic do očí Bartošovi za přítomnosti senátorů. Dokonce si úředníci z celé republiky založili soukromou skupinu na WhatsAppu, aby si mohli radit navzájem, protože od ministra se pomoci nedočkají. A pak přišly další perly typu: „Jeden žadatel, když už nevěděl, co tam má napsat, si vymyslel datum narození 11. 11. 1111, a systém ho ztotožnil.“ Úředníci ukazovali ty nejbrutálnější nesmysly přímo na obrazovce, a když skončili, prohlásil jeden senátor: „Bez vás bych nepochopil, jaký je to průšvih.“

Připomínám ještě jednou, že tohle všechno se odehrálo po té slavné „opravě“, kterou pan Bartoš po více než měsíci provedl. Možná se ptáte, jak na výtky úředníků a senátorů zareagoval on sám. A možná to sami tušíte. „Jedinou větší

chybu, kterou v Senátu šéf Pirátů připustil, bylo podcenění obsazení infolinky.“

Takže přátelé, elektrikář fabriku nenahodil a odešel na dvůr kouřit. Ředitel se zamčel v kanceláři a poslal po sekretářce moták, ať to do konce prázdnin všechno funguje, nebo bububu... Tak uvidíme. Myslíte, že se 31. srpna pan Fiala opravdu pochlapí? Doporučuji všem nachystat si popcorn.

30. srpna 2024

Petr Fiala je tak nemožný šéf, že když dal svému ministrovi Bartošovi ultimátum, do kdy má spravit digitální stavební řízení, nepodíval se ani do kalendáře, že je to sobota. Ano, sobota 31. srpna. Teď o víkendu. Myslíte, že až si zapnou v pondělí ráno úředníci počítače, už se nebudou potýkat s problémy, které měli v pátek odpoledne?

Kdysi jsem četla knížku o řízení velkých firem a jedna kapitola jako kdyby byla napsaná přesně podle Petra Fialy. „Jak poznat špatného lídra,“ tuším, že zněla. Mezi varovnými znaky špatného vedení bylo mimo jiné „neschopnost uznat chybu, neschopnost přijmout zodpovědnost, ignorování zpětné vazby a vyhýbání se konfliktům.“ Kdo sledujete Petra Fialu, tyhle vlastnosti určitě poznáváte. Nejlíp to bylo vidět teď na Primě u Terezie Tománkové. Samozřejmě, že se ho ptala i na stavební řízení.

„Do konce srpna musíme vědět, jestli jsou tam nějaké systémové věci, které bude potřeba opravit,“ praví pan premiér 57 dní poté, co se zjistilo, jaká je to katastrofa. Čtete správně, pan premiér už nechce, aby „do konce srpna“ začal systém konečně fungovat, ale on chce dál a dál se něco „dozvídat“.

V tu chvíli zvedla moderátorka obočí a řekla to, co se nám všem chce křičet už dlouhé dva měsíce: „Ale tyhle otázky kladla opozice, prezident a starostové ještě před startem digitalizace. Vy jste se k tomu celé prázdniny nevyjadřoval a teď říkáte do konce srpna. Všichni jsou přitom naštvaní. Proč až teď? Co se vlastně vyřeší?“

Petr Fiala, aniž by tušil, že se stále víc odkopává jako neschopný manažer, hrdě odpovídá: „Vy jste zapomněla na jednoho klíčového aktéra, který ty otázky kladl, a to jsem byl já. Od jara jsem nechal ministra Bartoše pravidelně na vládě referovat o přípravě, kladli jsme mu otázky. Snažili jsme se zabránit tomu, aby došlo k problémům při zavádění. Došlo k nim. Mě to mrzí.“

„Takže abych tomu rozuměla,“ zpozorní moderátorka: „Vy jste se na vládě ptali

ministra Bartoše, jestli to bude fungovat, a on vám dával odpovědi, že bude?“ Tohle je, dámy a pánové, moment, na kterém se láme chleba. Manažer má v tu chvíli jen dvě možnosti, co udělat. Buď vyhodit neschopného podřízeného, který mu lhal a způsobil katastrofu, nebo ho „přikrýt“, a vzít tu katastrofu na vlastní zodpovědnost. Petr Fiala si vybral třetí cestu, která z něj dělá mizerného šéfa. Ani rozhodnost, ani zodpovědnost. Místo toho jen hlesl: „Ano.“

Chvíli hledal slova, jak z toho celého vybruslit: „Odvolám Ivana Bartoše? To odejdou z vlády Piráti, a to znamená i ministr zahraničních věcí a ministr pro legislativu.“ No to by bylo opravdu strašné, pane premiére. Všichni by nám moc chyběli. Ukazuje se, že vám vůbec nejde o fungování země, ale potřebujete udržet pohromadě partu, díky které budete moci i dál jít proti ANO v přesile pět ku jedné.

Nakonec ještě Fiala moderátorce povídá: „Snažím se vysvětlit, jak nad tím přemýšlím a jak nad tím musíme přemýšlet všichni.“ No tak to je další omyl, pane premiére. Nikdo není povinen přemýšlet jako vy. Normální člověk pozná vaši neschopnost. Onu neschopnost uznat chybu, přijmout zodpovědnost, a strach z konfliktu s koaličním partnerem, které z vás dělají tak špatného lídra.

Tak, přátelé, tohle byly moje poznámky z onoho rozpačitého období mezi létem a podzimem 2024. Fanoušci Pirátů si pořád myslí, že se Bartošovi stala křivda a ten padák za katastrofu při digitalizaci si nezasloužil. Už zapomněli nebo vůbec nevnímali, co dalšího Bartoš na ministerstvu pro místní rozvoj prováděl. Že pomáhal Stanjurovi s brutálními škrtý a snižováním investic právě na svém ministerstvu. Dokonce nechal na Stanjurovo přání zavést extrémní poplatky tam, kde jsme si nikdo z nás nemysleli, že by mohly vůbec existovat. Třeba poplatek za vlastní studnu.

Podle Stanjury s Bartošem je totiž pěkná drzost užívat si čerstvou nechlorovanou vodu z vlastní studny. I kdybyste totiž vypili celou vanu, pan Stanjura z ní nedostane ani halíř na daních. Na rozdíl od té kohoutkové, na kterou napálil vyšší daň už na začátku roku 2024. Mysleli jsme si, že pod betonový dekl naší soukromé studny nám nikdo ložit nebude. Vždyť už přece zvedli daň z pozemku, na kterém tu studnu máme. Na co si ale netroufl pan Stanjura v daňovém balíčku, do toho se pustil pan Bartoš jako člověk, který měl pod palcem stavební úřady. Nutno dodat, že ke zděšení úředníků, kteří na nich pracují.

Právě z Bartošova rozhodnutí jsme začali od pondělí 1. července místo 300 korun platit za stavební povolení na studnu katastrofálních 10 tisíc. Ivan Bartoš udělal z poplatku doslova pokutu.

Nevím, jestli pan předseda Pirátské strany někdy zažil práci rukama, protože se mi zdá, že pro ni nemá pochopení. Já si ještě moc dobře pamatuju časy, kdy si lidé kopali studny sami, a to byla pěkná řehole. Ani teď to není žádná sranda, ale odměnou je člověku čerstvá voda a velký kus nezávislosti.

„Bartošova dražota.“ „Zvýšit poplatek rovnou 33krát?“ „To je už opravdu síla!“ Novináři přinášeli reakce obyčejných lidí, zahrádkářů, stavařů, hydrogeologů, ekonomů. Chtěli od něj vědět, jak mohl něco tak šíleného provést. A pan Bartoš nezklamal. Učítil ve vzduchu průšvih a provedl typickou kličku ministra Fialovy vlády. Prý za to může ANO a jeho tehdejší ministryně Klára Dostálová.

Víte, na čem tuhle dětskou výmluvu postavil? Naše Klára Dostálová v minulosti zjednodušila papírování okolo stavebních povolení. Během toho se studny ocitly v kategorii staveb s názvem „ostatní.“ Tím to za nás celé končí. Nikdy jsme neřekli, že se mají v této kategorii poplatky zvyšovat. Vina leží pouze na Ivanu Bartošovi. To on nařídil, aby poplatek u všech těchto staveb sakumprásk vyletěl na 10 tisíc. Vůbec ho přitom nezajímalo, že jsou tam i studny. Prostě se mu to nechťelo řešit.

Poté, co se strhl křik, donutil pan Bartoš svou tiskovou mluvčí, aby to nějak obhájila. Já Vám ji ocituji. Vypovídá to o všem: „Ke zvýšení správních poplatků se přistoupilo hlavně z důvodu, že jejich výše zůstávala dlouhou řadu let stejná, zatímco významně stoupla administrativní náročnost prováděných úkonů. K navýšení přispěla i inflace.“

No paráda. Fialova vláda do léta 2024 způsobila inflaci okolo 30 procent a pak to Bartoš použil jako vysvětlení, proč zvýšil poplatek za studnu o 3233 procent. A co ta administrativní náročnost? Už 15 let byl Bartoš předsedou Pirátské strany a celou tu dobu se kasal, jak všechno zdigitalizuje, jak to bude jednoduché a rychlé. V momentu, když byl třetím rokem ministr, lidem oznámil, že vyřídit papíry na studnu je pro něj tak těžké, že je musí zdražit 33krát oproti vládě ANO?

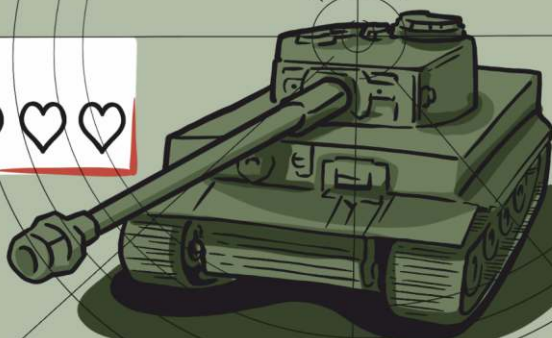
Pan Bartoš nebyl o nic lepší než pan Stanjura. Když uviděl, že má člověk peníze na vykopání studny, tak mu velkou část chtěl vzít. Nezlobte se na mě, ale tohle je uvažování zloděje-tipaře. Už jsme zažili od Fialovy vlády leccos včetně zvýšení daní na plínky a dětskou výživu. Ministr Bartoš se k těmto nemravnostem přidal a pustil žilou lidem, kteří během klimatické krize chtějí mít vlastní zdroj vody.

Lámala jsem si hlavu, jak mohl pan Bartoš udělat něco tak hloupého a krátkozrakého. Pak se mi ale vybavila jedna vzpomínka z evropských voleb, které byly minulý rok. V televizi tehdy ukazovali mapu krajů, kde zvítězilo hnutí

ANO. Našimi barvami svítila celá republika s jednou jedinou výjimkou. Hlavní město Praha. Tam pan Bartoš nikoho pokutou za vlastní studnu opravdu nenaštvál.

BATTLE

HEALTH

AMMO

Ti neviditelní

Ministr dokáže být neviditelný dvěma způsoby. Někdo je neviditelný pro voliče, kteří ani neznají jeho jméno. Jiný je naopak známý, protože pořád něco píše na síti a mluví do médií, ovšem je neviditelný pro skupinu lidí, kterou má jako ministr zastupovat. Tak jako pan Válek, který místo řízení ministerstva zdravotnictví nás už čtvrtým rokem poučuje o lásce a pravdě na síti X. V této kapitole si ukážeme příklady obou druhů neviditelných ministrů. Jsou to opravdu jen příklady, protože by se všichni do jedné knížky nevešli.

Vlastimil

Z kraje roku 2023 museli někteří rodiče balit své děti v horečkách do mokrých prostěradel. Dlouhé měsíce chyběl v lékárnách nurofen. Ministr zdravotnictví Válek tehdy radil z obrazovky, ať si obvolají 100 lékáren, že určitě někde nějaký sirup najdou. Po čase začal chybět penicilin, a to už radši pan Válek zmlknul. Co by asi tak lidem říkal? Ať si natrhají oregano, šalvěj nebo namačkají česnek? Spíš měl svou funkci, na které závisí lidské životy po celé zemi, předat někomu kompetentnímu. Někomu, kdo to nebude brát jako žert a trafikou za stranické zásluhy. Bohužel se tak nestalo, vydržel ve funkci čtyři roky jen proto, že je místopředsdou TOP09.

Až díky neschopnosti pana Válka si každý z nás uvědomil, jak tenká je hranice mezi moderní společností a středověkem. Všichni máme v paměti scény z historických filmů, v nichž rodiče bezmocně koukají na své dítě bojující s chorobou a jediné, co mohou dělat, je modlit se, aby to zvládlo. Tak vypadá svět, ve kterém neexistují základní léky. A penicilin, nezlobte se na mě, naprostý základ je. Ať už jako tableta, sirup nebo v injekci. Některé nemocnice dokonce přestaly přijímat pacienty, protože jim prostě neměly co píchnout.

Pokaždé, když měl nějaký lék několikaměsíční výpadek, pan Válek to zlehčoval a vymlouval se. I tehdy, když se děti masově potýkaly se spálou a angínou. Tyto nemoci, pokud se neléčí, jak mají, mohou způsobit zánět srdce, kostí nebo revmatickou horečku. Doktoři jim radši začali předepisovat tři různé léky v naději, že rodič alespoň jeden z nich sežene. Samozřejmě, že to mohou být léky ne úplně vhodné, podávané ze zoufalství. Širokospektrální antibiotika mají

nežádoucí účinky, a hlavně kvůli nim roste odolnost bakterií, což je největší noční můra doktorů na celém světě.

Navzdory tomu všemu nebyl pan Válek nikdy v nebezpečí. Fiala nad ním celou tu dobu držel ochrannou ruku, protože nemohl riskovat rozpad koalice. Zasloužilý straník a místopředseda TOP 09 se tak může dál věnovat své skutečné vášni, hrám na telefonu.

Martin

Vzpomínám si na scénu ze suché britské komedie. Jeden z hrdinů je přijatý do práce, posadí ho do kanceláře před počítač, ale neřeknou mu, co má dělat. Uplyne hodina, uplyne den a stále si ho nikdo nevšímá a nikdo po něm nic nechce. Dokonce ani po týdnu se po něm nikdo neshání, až z toho začne náš hrdina vyšilovat. Tahle postava se mi vybavuje, když vidím „ministra pro evropské záležitosti“ Martina Dvořáka. On sám moc dobře ví, že jeho ministerstvo je uměle vytvořená trafika, protože hnutí STAN chtělo o jedno křeslo ve vládě navíc.

Pan Dvořák je ve své zbytečnosti tak upřímný, až dokonce překonává našeho filmového hrdinu. Ten si totiž po „práci“ stěžuje kamarádům v baru, že jeho džob nemá absolutně žádný smysl a bojí se, že ho z něj vyhodí. A náš pan ministr? Přijde na Novu a otevřeně před celým národem přizná, že „tu agendu by mohli řídit státní úředník, vrchní ředitel, náměstek ministra.“ A pochvaluje si, že jeho funkce není „velká zátěž“. Dokonce tato slova, která pronesl na Nově, visí jako oficiální zpráva na webu vlády České republiky s nadpisem: „Ministr Dvořák: Všichni mi říkají eurohujer.“

Je něco sympatického na téhle odevzdané upřímnosti. Samozřejmě jen v případě, kdyby takový člověk nestál daňové poplatníky miliony ročně, a svůj národ bavit zcela zdarma, nikoli urážel výroky typu „Češi mají rádi smrádek a teploučko.“

Dvořákovu ministerstvo nepotřebuje nikdo. Ani spolustraníci Rakušan ho nepotřeboval, když odlétal do Bruselu schválit kvóty na migranty. Zbytečnost je vepsaná přímo v jeho názvu: „Evropské záležitosti“. Slovo „záležitost“ je tak krásně prázdné, že ho používáme jen ve dvou případech. Když chceme zatajit, co děláme, nebo když chceme zatajit, že nic neděláme.

Sám pan Dvořák říká, že jeho práce není náročná. Prostě ať už přijde směrem

z Bruselu jakákoli záležitost, jeho úkol je kývnout. Kvóty na migranty, konec automobilového průmyslu v Česku, ztráta možnosti vetovat šílené návrhy ostatních zemí. To všechno je pro pana ministra úplně v pořádku.

Tohle bezhlavé kývání mě osobně šokuje. Třeba když se na ČT24 řešilo, že si chce vzít Fialova vláda v Bruselu půjčku 100 miliard, aby si na oko vylepšila výsledek hospodaření. De facto by nás všechny zotročila a zatížila na dalších 40 let. Dokonce se ani nevědělo, za jaký to má být úrok. Nedávalo to žádný ekonomický smysl. Pan Dvořák nad tím ale nepřemýšlel a moderátorce v klidu povídá: „Méně podstatné je to, jestli ta půjčka je více či méně výhodná, úroky jsou technikálie. Já bych po tom skočil okamžitě.“ Pan Dvořák je prostě ministrem pro kývání. Tedy ministrem bezcenným.

Mikuláš

Na temnělé chodbě u zdi sedí docent muzikologie. Oči za skly brýlí mu nervózně těkají, ale vždy se znovu a znovu vrací k měděné cedulce na protější stěně u masivních dubových dveří. „Zbyněk Stanjura – ministr financí“, stojí na ní. Docent si trochu povolí kravatu, už tady čeká přes hodinu. Napětí a nuda zároveň jsou nesnesitelné, a tak sáhne do kožené brašny na klíně a vytáhne čtivo na uklidnění. *Jaroslav Durych: Žebrácké písně.*

Podle ohmataných stránek to vypadá, jako by šlo o původní vydání z roku 1925. Docent postaví útlou knížku na hřbet a rozevře ji na náhodném místě:

**Básníku, básníku,
jdi zpívat na hnůj,
na všivém slamníku
jezdi a panuj,
nežádej halěře,
kdopak tě zval,
klid' se jen za dveře,
o číslo dál!**

Docent si sundá brýle a dlouze stlačí palcem a ukazovákem oči. Těžko říct, jestli si je masíruje, nebo zatlačuje slzy. Je to už víc než rok, co dělá ministra školství. Stávku učitelů málem ve funkci nepřežil. Jeho předchůdce si nevedl o moc líp,

vydržel ani ne rok. A jeho předchůdce? Ten zas musel odejít kvůli kontaktům s mafií a utajeným majetkům. „Tohle nebude dobrý,“ hlesne docent sám pro sebe a upře oči znova na měděnou tabulku před sebou.

Vtom se dveře pootevřou. Ale jen na škvíru jako v čekárně u doktora. „Bek!“ vyštekne chladný mužský hlas. Ministr se narovná, otře zarosené brýle a čelo, popotáhne zkrabatělé sako, hluboce vydechne a vkročí dovnitř. V kanceláři, hluboko do koženého křesla vtisknutý sedí ministr financí. Hlavu má otočenou k oknu, ve kterém pozoruje, jak se po parapetu prochází holub. Ministr Bek chvíli postává před hranou stolu s pravicí podél těla připravenou k pozdravu. Když nepřichází ani hlásek, ani pohled, pokorně se usadí na kraj stoličky naproti. „Dám vám 268,“ pronese bez varování ministr financí, aniž by spustil oči z pochodujícího holuba za oknem. „To myslíte 268 miliard na příští rok? Vždyť už teď není na platy pro kuchařky. Už za ten letošní rozpočet proti nám učitelé stávkovali. S tím se nedá pracovat. To můžu rovnou rezignovat!“

**Takových bylo by
daremných žroutů,
z mravní tvé hniloby
nemoci jsou tu,
zčerstva jen vypadni
ze vsí i z měst,
z louže si ukradni
odlesky hvězd!**

Dokud bylo ve vládě hnutí ANO, vypadalo to s českým školstvím nadějně. Začali jsme zvedat výdaje na vzdělávání, až jsme to dotáhli na 4,7 procenta vůči hrubému domácímu produktu. Jako první v dějinách České republiky jsme se přiblížili na dohled průměru Evropské unie. Jenže pak ve vládě usedla pětikoalice. Je úplně jedno, že hned 4 její ministři jsou povoláním kantoři. Jakmile jim elektrotechnik Stanjura nadiktuje nějaké číslo, buď sklapnou paty, pokrčí rameny, nebo ještě ministra financí brání proti lidem, jejichž zájmy mají ve skutečnosti hájit. Mikuláš Bek není výjimka. Učitelé moc dobře vědí, že se za ně nikdy nepostaví. Však mu to taky vyčetli už během první vlny protestů. No a ten úplně poslední člověk, kterému by na vzdělávání záleželo, je pan profesor politologie Fiala. Proti kamarádovi Stanjurovi nikdy nepůjde.

Schůzka u ministra financí netrvala dlouho. Masivní dveře se opět otevřely a docent Bek se ocitl zpátky na zšeřelé chodbě. Ve tváři měl stejně smutný výraz jako předtím, jen byl viditelně shrbenější.

**Sebral jsem svých pět švestek a šel,
pes ani za mnou neštěk,
měsíc bděl,
abych se oknem nevrátil,
myslil snad, že jsem neplatil,
co chtěl?**

Demokraté nelžou

Václav Havel si rád půjčoval chytré myšlenky a díky tomu měly jeho projevy šťávu. Bohužel jeho nejznámější motto „Pravda a láska musí zvítězit nad lží a nenávisťí,“ se časem vyprázdnilo. Dokonce ho začali používat ti, kteří lžou, proti těm, které nenávidí.

Dva roky před svou smrtí a dvacet let od Sametové revoluce se Václav Havel ke své legendární větě vrátil. Na půdě Filozofické fakulty Univerzity Karlovy pronesl slova inspirovaná filozofem Josefem Šafaříkem. Měl by je znát každý, kdo chce mluvit o pravdě a lásce:

„Je velký rozdíl mezi informací a pravdou. Za pravdu, na rozdíl od informace, někdo ručí. Toto osobní ručení se mi zdá být bytostnou složkou pravdy. Tím, že je ve zvolání obsažená i láska, tak jakýmsi prstíčkem poukazuje právě k tomu osobnímu ručení, čemuśi velmi lidskému a svým způsobem velmi riskantnímu, čím je ta pravda zaručována.“

A teď se posuňme do roku 2017. Slovo má někdo docela jiný než Václav Havel. Hovoří Petr Fiala, který vede svou ODS do voleb:

„Můžete se spolehnout, že snížíme daně a zvýšíme příjmy. Můžete se spolehnout, že z ekonomického růstu budou bohatnout všichni a spravedlivě. Můžete se spolehnout, že zachováme silné Česko v silné Evropě.“

Jaká je pravda? Fialova vláda zvýšila daně a energetické poplatky o 124,5 miliardy a snížila ekonomickou výkonnost státu až o 107 miliard. Reálné mzdy klesly Čechům nejvíc ze všech měřených zemí celého světa a k tomu 350 miliard odteklo z účtů rodin a firem na účty výrobců energií. Zahraniční média píšou, že pod Fialovým vedením se z České republiky stal „nemocný muž Evropy“.

Takže já se ptám, kde je to osobní ručení za pravdu, jak o něm mluvil Václav Havel, pane současný premiére? Žádné není, vidíte. Proto taky věci, které říkáte, nemohou být z principu pravda a nemyslel jste je tak ani ve chvíli, kdy jste je vyslovil.

Bylo to jen divadlo. Přesněji řečeno lež. Nebyla to ale dost úderná lež, aby vám v roce 2017 vyhrála volby. Proto jste v roce 2021 nasadili ještě silnější kalibr a začali lidi vyloženě strašit. Dali jste na plakáty Babiše s Putinem, a ještě jste se spojili pět proti jednomu, abyste získali přesilu 108 poslanců. Teď už se s pravdou a láskou otravovat nemusíte ani na oko.

Ráda bych vám ale vzkázala ještě jednu větu z přednášky pana prezidenta Havla na filozofické fakultě: „Bytostnou součástí pravdy, na kterou se zapomíná, je nadhled. Já si myslím, že když se někdo bere příliš vážně, začíná být podezřelý.“

Petr Fiala dokázal, že měl Havel pravdu. Čím vážněji se prezentuje jako rytíř demokracie a prosperity, tím víc je odpojený od reality. Stalo se z toho chorobné lhaní. Loni na podzim natočil třeba video na sociální síti, ve kterém drží takovou malou brožurku. Občas se v ní zastaví nad nějakou stránkou, pousměje se, pokýve hlavou, jako by některá z nich dokazovala, o čem právě mluví. A o čem, že to pan premiér mluví? No prý jeho vláda plní svůj program na 93 procent. Jen tak na okraj připomínám, že sám pan premiér je mezi Čechy oblíbený ze 2 procent a že jeho vlastní stranu přeskočil v preferencích už i STAN.

Ale zpátky k té brožurce. Jmenuje se „Programové prohlášení vlády“ a kdokoli si tenhle název může dát do Googlu. Zjistíte, že každá strana píše naprostý opak, než co právě teď v naší zemi zažíváme.

Vezmu jenom to hlavní z úvodu, který shrnuje celé prohlášení. „Chceme zajistit bezpečnou existenci a stále rostoucí životní úroveň českých občanů.“ Naše životní úroveň přitom klesla za Fialovy vlády nejvíc ze všech zemí na světě, které sleduje Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj.

„Chceme stát, který nežije na dluh.“ Fialova vláda udělá celkový dluh 1190 miliard. Je to nejvíc ze všech vlád po revoluci.

„Chceme stát, který je chytrý, efektivní a úsporný.“ Chytrý? Digitalizace stavebního řízení byl takový průšvih, že naše ekonomika přišla o desítky miliard, projekt se musel zastavit a bude ho řešit až příští vláda. Shořel i projekt eDoklady. Úsporný? Provoz státu je nejdražší, co kdy byl, a jen Úřad vlády spolkně tento rok o 350 milionů korun navíc.

„Chceme, aby české rodiny měly kde bydlet.“ Dostupnost bydlení je nejhorší v celé Evropě, když se vezme poměr platů a cen bytů.

„Chceme, aby lidé věděli, že jejich život bude i ve stáří důstojný.“ Vláda zvedla věk odchodu do důchodu tak, že lidé ještě v 66 letech budou dělat na stavbách a na kasách.

„Chceme, aby malé a střední firmy tvořily páteř naší ekonomiky a aby je stát podpořil.“ České firmy už třetím rokem platí nehorázné ceny za elektřinu. Skončily kvůli tomu sklárny, mlékárny, kovárny, podniky, se staletou tradicí.

„Chceme, aby inovace, věda a výzkum dokázaly významně posílit českou ekonomiku v mezinárodní konkurenci.“ Výdaje na výzkum a vývoj klesly z 1,95 procenta HDP, které jsme dávali v roce 2020, na 1,83 procenta.

„Chceme, aby naše lesy, půda i vodstvo zvládly co nejlépe změny klimatu.“ Fialova vláda srazila peníze na opatření proti povodním a označila zadržování vody v krajině za dotační byznys.

„Naše země si už nemůže dovolit žádná další zpoždění.“ Pod Fialou jsme se ekonomicky vrátili do roku 2017.

Už asi chápete, kam mířím. Video pana Fialy, ve kterém si listuje onou brožurkou, je daleko větší úlet, než když nám sliboval německé platy.

A ještě bombička na konec. Cituji: „Od počátku jsme si zvolili politiku otevřenosti a transparentnosti.“ Aha, tak proč tedy účetními švindly zakrýváte mnohamiliardová manka každého státního rozpočtu, který jste dosud sestavili? Proč jste v roce 2023 přepsali své původní vládní prohlášení z roku 2022? Možná byste mohli přepsat i tuhle druhou verzi na třetí. Anebo přestaňte lidem říkat, že plníte sliby, a řekněte pravdu: „Tohle je všechno, co dokážeme.“

Lhaní se vyplácí možná tak na jedno volební období, ale jakmile se vybarvíte, jste jasní. Preference ODS jdou dolů, zatímco naše hnutí posiluje. V březnu minulého roku dokonce průzkum ukázal 40 procent. Jasně, průzkumů je hodně a lítají klidně o nějakých 8 procent. Ale zůstává fakt, že jsme 2,5krát silnější než úplně nejsilnější vládní strana, která to tady má řídit.

Když to zveřejnili, nic jsem neříkala, tak jako nikdy nekomentuji volební průzkumy. I ostatní kolegové se drželi zpátky. Ticho po pěšině. A v tom tichu se náhle ozvalo hlasité rupnutí. To povolil zadní šev na kalhotách koalice. Předsedům vládních stran praskly nervy a začali narychlo psát poplašné zprávy na sítě a točit videa. Je poučné sledovat, jak na volební průzkumy reagují ti, kterým teče do bot. Vypovídá to nejlépe o jejich charakteru.

Začněme s premiérem Petrem Fialou. Ten sáhl ke svému oblíbenému žánru. Svoje moralizující slohové cvičení tentokrát natáhl na jeden a půl strany. Tak moc ho výsledky průzkumu vyděsily. Voliči podle něj přebíhají od pětikoalice k ANO, protože máme „radikální rétoriku“. No, pane premiére, jestli je tady něco radikálního, tak je to pokles životní úrovně českého národa pod vaším zmateným vedením. Chorvaté předběhli Čechy v kupní síle a vy se divíte, že od vás utíkají voliči, pane Fialo?

Za poslední rok se pohybujete mezi prvním a druhým místem na žebříčku nejméně oblíbených premiérů na světě. Jenže ani to vás nepřiměje k zamyšlení samého nad sebou. Nikoli. Vy budete dál lidem podsouvat, že hnutí ANO je ohrožení demokracie a moralizovat všechny okolo. Prý teď bojujeme o to, jestli

„budeme žít v západní demokracii jako svobodní lidé,“ a že tu „nejde o to, jaká bude výše daní.“

No tak, pane Fialo, součástí západní demokracie jsme už třicet let absolutně bez vaší zásluhy. Tak jako nemáte zásluhu na jediném kilometru dálnice nebo cihle ve zdi nové nemocnice, kde se tak rád fotíte. Umíte jen šermovat idealismem, abyste odklonil pozornost od své absolutní manažerské neschopnosti. Chcete říct, že kdybyste neporušil všechny předvolební sliby a nezvýšil daně nejvíc v dějinách České republiky, že bychom se propadli do totality? Že vámi způsobené chudnutí rovná se svoboda? To lidi považujete za natolik hloupé?

A pak tady máme pana Rakušana. Natočil video, jak mužně povstává od stolu a mobilizuje: „Musíme zabrat!“ Jak? Je potřeba pomoci statisícům lidí v dluhových pastech: „To jsou ti lidé, po kterých populisté jdou.“ Tady máte dva důkazy Rakušanovy bezmezní arogance a naprostého odpojení od běžných lidí. Zaprvé. Voliči jiných stran, než vládní koalice jsou podle něj chudáci. A zadruhé, otevřeně přiznává, že lidé v dluhových pastech mu byli doteď ukradení a začal se o ně zajímat až v zoufalé snaze nahnat pár procent. Ráda bych se zeptala pana Rakušana, kde byl, když hnutí ANO zatočilo s lichváři? Díky nám zmizelo několik desítek tisíc žraloků, kteří cíleně připravovali lidi o majetek nemravnými úvěry. Díky nám zůstaly jen důvěryhodné společnosti s licencí od České národní banky. To jen tak na okraj.

V celé té aroganci šéfů koalice nakonec nejsympatičtější zapůsobil pan Jurečka se svou dvouprocentní stranou. Úplně bezelstně přiznává: „Nejsme dokonalí. Voliče ale jinak čeká premiér Babiš.“ Já myslím, že naši občané by možná použili jiný výraz, než „nedokonalost.“ A tihle lidé taky půjdou naprosto svobodně volit, koho chtějí.

Chování koalice je jak z učebnice. Ale ne politologie, nýbrž biologie. Opravdu, stačí bedlivě pozorovat vládní politiky, jak reagují na své klesající preference, a člověk se poučí o zvířecí říši víc než z National Geographic.

Poznatkem číslo jedna je poplachová reakce. „Jde o fyziologickou reakci organismu, která vzniká při pocitu ohrožení nebo smrtelného nebezpečí. Touto reakcí je buď útok, nebo útěk.“ Zástupci koalice nám předvedli obojí. Když se z předvolebních průzkumů dozvěděli, že jich mají vlastní voliči plné zuby, začali ve Sněmovně křičet: „Demokracie je v ohrožení.“

Poplachová reakce je bezmyšlenkovitá, což by na koalici sedělo. Takový Petr Fiala už začal, odpusťte mi, blábolit úplně nesmyslně o „oligarchické struktuře

rozhodování a posouvání na východ“. Jsem přesvědčená, že sám neví, co to znamená. A ani nechápe, jak moc si naběhl. Nedávno totiž vyšel mezinárodní žebříček „klientelistického kapitalismu“, který měří, jak moc ovlivňují státní politiku šedé eminence. Ukázalo se, že právě za vlády Petra Fialy se Česko vyšvihlo na druhou příčku hned za Rusko. Takže pane Fialo, to vy jste nás přiblížil Rusku jako nikdo předtím.

Poznatek číslo dvě. Boj o zdroje. Během období sucha se natlačí největší hroši do posledního bahnitého jezírka a širokým otvíráním tlam odhání soupeře. Přesně tak proběhla „mimořádná schůze“, kterou svolala koalice, aby na ní nadávala na hnutí ANO. Markéta Pekarová Adamová podivně vyloučila naše poslance z debaty, aby mohli mluvit jen vládní poslanci. I když jsme se přišli nahlásit jako první, dala nás na 15. místo a dál. Že to není nic jiného než surový politický boj bez pravidel, potvrdil i pirát Michálek: „Proč bychom vám měli dávali slovo?“ vrčel na kolegu Havlíčka, a dokonce u toho cenil zuby, aby nám všem připomněl, z jakého živočicha se člověk vyvinul.

Poznatek číslo tři. Papouškování. Když se rozkřičí jeden pták v lese, ostatní ho následují. Tipněte si, kolikrát zaznělo papouškování slova „Andrej Babiš“ během té slavné mimořádné schůze. Celkem 144krát, přátelé. To už je slušný virvál na tak malý lesíček Poslanecké sněmovny. Sám premiér Fiala zahlásil „Babiš“ celkem 37krát, aby potvrdil, kdo je tady největší fialový papoušek.

Národ si z Fialovy vlády rve vlasy hrůzou. A víte, jak se proti tomu obhajují? Prý „Nejsme populisté,“ a ještě u toho dělají rozvážná, státnická gesta. Ministři Fialovy vlády dosáhli naprosté dokonalosti v tom, že jako „nepopulární řešení“ označují každý projev vlastní neschopnosti. Mají tak trochu pravdu, protože neschopnost není populární nikde a u nikoho. Každá další rozzuřená reakce, kterou vzbudí u lidí, firem a živnostníků, je pro ně důkazem, že jsou dál a dál od populismu.

Je za takové situace vůbec možné se dobrat pravdy? Prohlédnout falešné řeči a uvidět skutečnost, jaká je? Ano. Návod nám už dal Ježíš. V Matoušovi 7:15 mluví o prorocích: „Po jejich ovoci je poznáte. Což se sbírají z trní hrozny nebo z bodlácí fíky? Tak každý dobrý strom nese dobré ovoce, ale prohnílý strom nese špatné ovoce.“

Uplynuly čtyři roky od voleb, a to je dostatečně dlouhá doba, aby nějaké ovoce uzrálo a mohli jsme ho ochutnat. Já teď na oplátku před vás férově položím ovoce, které za rok a půl vyrostlo během naší vlády a vedle něj to, co se urodilo koalici. Začíná ochutnávka.

Je rok 2014. Vstupujeme do vlády a okamžitě obnovujeme finanční policii pod názvem Daňová kobra, kterou předtím zrušila ODS. Kobra bojuje proti mafiánům v bílých límečcích, kteří podvádí ve velkém na daních. Jen za první rok od nich zajistíme 2,2 miliardy korun. Zavádíme centrální nákupy za 13 miliard. Stejně velkou částku zachraňujeme z Evropské unie, odkud nezvládly předchozí vlády čerpat peníze. Vypovídáme drahé advokáty a poradce a šetříme tím další stovky milionů. Šlapeme na krk hazardní mafii. Díky nám z měst a vesnic mizí 17500 blikajících automatů a končí non-stop herny. Protože ale hazardu zvyšujeme daně, vybíráme do státní kasy stejně jako předtím. Poprvé od roku 1995 se nám daří meziročně snížit státní dluh. V tomto trendu, který nastartoval jako ministr financí Andrej Babiš, pokračuji já až do covidu. Začínáme pracovat na EET a vyhlašujeme, že budeme snižovat daně, pokud se nám je podaří lépe vybrat. Oba tyto sliby dodržíme. EET přineslo za dobu svého fungování 33 miliard a my jsme snížili daně na jídlo, vodné, stočné, léky, dětskou výživu a další potřebné věci.

Ted' se podržte, dám vám číslo, které nepochází ode mne, ale od Mezinárodního měnového fondu. Díky všem těmto opatřením, která jsme zavedli, jsme snížili podíl šedé ekonomiky z 14,83 procenta HDP na pouhých 9,2 procenta. Tohle číslo znamená, že ve zlaté éře ODS se každý rok 15 procent bohatství vytvořeného prací nás všech ztratilo, ukradlo, nenahlásilo. Ještě v roce 2015 se v šedé ekonomice protočilo dvakrát víc peněz, než kolik tehdy stát ročně vyplácel na důchody.

Nebáli jsme se jít po velkých rybách. Po těch, které podváděly v miliardách. Šli jsme i po korporacích, které podváděly s převodním kurzem. Jako ministryně financí vám povím, že to nebyla snadná práce, ale dalo se to. Dokázali jsme, že je to možné.

A ted' si pojd'me vzít vládu Fialovy koalice a její ovoce. Daňová kobra? Neslyšíme o ní ani slovo. Evropské peníze? Nezvládli vyčerpat 54 miliard. Drazí externí poradci? Jsou zpět. Hazard? Už dvakrát se mu pokusili snížit daně. Státní dluh? Narostl víc než za 12 let předchozích vlád dohromady. EET? Zrušeno! Vracíme se zpět do časů šedé ekonomiky. A přitom i největší odpůrci přiznávají, že EET byl jasný přínos. Daně? Vláda je zvýšila těm nejpotřebnějším i těm, kteří jsou páteří naší ekonomiky. K tomu všemu ještě Fialova vláda nechala odtéct stovky miliard korun z účtů českých rodin a firem na účty pár výrobců energií. Během jediného roku tím roztočila inflaci až skoro ke 20 procentům a za čtyři roky už je inflace skoro 40 procent. Třetina domácností spadla pod hranici

chudoby. Vláda neřeší předražené potraviny v řetězcích. Bere důchodcům peníze, ale sama si zvýšila platy.

Takže znova. Proroky poznáte po jejich ovoci. Když ho uvidíte ležet před sebou, dokážete odhadnout, z jakého je stromu. Když vidím ovoce Fialovy vlády, odhaduji, že ten strom je slabý a shnilý. Proto taky natvrdo říkáme, že Fialova vláda je řízená korporacemi. Dělá jen to, co se hodí těm nejmocnějším, a pokaždé když na to poukážeme, vytáhne svou mantru o populismu. Jejich ovoce ale vidíme všichni.

Kdybych měla Fialovu vládu přirovnat k divadlu, byl by premiér Šípková Růženka, která čeká, až ji políbí ten správný poradce, vyvede za ruku z věže Strakovy akademie a ukáže, jak se změnil svět za ty čtyři roky, co dřímala ve své vysoké komůrce a telepaticky vysílala signály pro prince Desirého. A hned mě napadají další divadelní kusy.

Žebrácká opera. To když pětikoalice vzala peníze důchodcům, a dokonce odmítla valorizovat příspěvek na péči pro ty nejzranitelnější.

Lakomec. Když vláda pro pár jednotek miliard likviduje vědu a výzkum, a tím přímo útočí na českou inteligenci. Ruší školkovné a další benefity pro mladé rodiny a tím dál snižuje porodnost.

Mnoho povyku pro nic. Když s fanfárami vláda představila svůj daňový balíček, který akorát zchromil českou ekonomiku, zastavil rozvoj a zvýšil nezaměstnanost. To neříkám já, ale sami experti na ministerstvu financí.

Škola pomluv. Když všechna svoje selhání, nejdražší energie a jednu z největších inflací v Evropě bez ustání hází Fialova vláda na Babiše, Schillerovou a hnutí ANO. A budou v tom pokračovat, dokud neodejdou.

Sňatek z donucení. Jen díky němu dokázalo pět stran porazit jediné ANO. Pro dvě strany tohoto slepence to je zároveň poslední šance, jak se udržet ve Sněmovně. Zaplatily ale nejvyšší cenu. Ztratily svou duši. ODS žehná zelenému šílenství, Piráti přihlíží asociálním škrtům, Lidovci šlapou po mladých rodinách, Starostové ruší městům a vesnicím pošty a snaží se je připravit o část daňových příjmů. Jediný, kdo o duši nepřišel, je TOP 09, protože ji nikdy neměla.

Nepřehlédnutelným členem Fialova ansámblu je prima balerina Zbyněk Stanjura, který nám předvádí své piruety a arabesky s prasklými achilovkami a doufá, že vydrží až do konce. Každý divák se špetkou vkusu by z tohoto nechutného divadla dávno odešel. Dveře sálu jsou ale zamčené a my všichni musíme na představení plné netalementovaných sólistů koukat až do voleb.

Fialova vláda se snaží vzbudit dojem, že u nás panuje nějaká kulturní válka mezi demokraty a populisty, a že ona sama hrdinně bojuje na barikádě za „charakter národa“. Skutečná dělicí čára ale vede mezi těmi, kteří se nebojí otočit kolečkem na termostatu, a těmi ostatními. Fialova vláda se zasloužila o to, že tahle dělicí čára se posouvá čím dál víc doprostřed národa. Takzvaný „okraj společnosti“ začíná být pořádně tlustý.

Jeden milion a tři sta tisíc lidí v této zemi si nemůže dovolit zatopit tak, aby se dost ohřálo, skoro nesvítlí a jen se modlí za mírnou a krátkou zimu. Říká se tomu energetická chudoba. Za první tři roky Fialovy vlády do ní spadlo dvakrát víc lidí, než kolik jich tam bylo za vlády ANO. Logicky, když je elektřina dražší o 90 procent a plyn o víc než 100 procent. Že pak energetičtí giganti ohlásí „snižování cen“ o pár procent, nikomu nepomůže. Všichni přece víme, jak fungují „povánoční výprodeje“.

Ne, Fialova vláda nedělá, „co je třeba“, jak si v kampani vylepili na billboardy. Už i novináři si všímají, že pan Fiala a paní Pekarová mají na svých plakátech lživá hesla o rozpočtu, o závislosti na Rusku, o dálnicích. S tím, že lžou se tak nějak počítá, protože nemají opravdové výsledky. Pro mě osobně je ale nestravitelné, že se na těch plakátech usmívají.

Možná je paní Pekarová spokojená s tím, že si statisíce lidí vzaly k srdci její poučku o dvou svetrech. Aby taky ne, když si v 690 tisících domácnostech nemohou rodiny dovolit zatopit a svítit, jak by potřebovaly. Podívejte se někdy do černých oken, když pojedete domů, vážení členové vlády. Jsou za nimi lidé, i když o nich nevíte.

„Děláme, co je třeba.“ Když tuhle větu vidím, pokaždé se mi vetře představa neschopného, líného zaměstnance, který odbývá svého šéfa.

„Co právě teď děláš?“

„Co je třeba“

Tím šéfem jste Vy, voliči. Schválně se zeptejte Fialovy vlády, proč dopustila největší zdražení energií v celé Evropě. Řeknou Vám, že „dělali, co je třeba.“ Nebo se jich zeptejte, proč podepsali povinné kvóty na migranty. I to bylo třeba? A co největší zakázka v dějinách naší země, tedy dostavba jaderné elektrárny Dukovany? Proč z ní najednou zmizela podmínka zapojení českých firem, když jsme ji tam ještě za naší vlády měli? Vždyť tady se hraje o stovky miliard. Výkašlat se na ně bylo taky třeba?

Nejllepší odpověď na tohle odbývání můžete dát Fialově vládě letos ve volbách. V momentu, kdy budete vkládat do urny hlasovací lístek ANO, představte si obličej Petra Fialy, jak mu říkáte: „Dělám, co je třeba.“

Vláda se nám snaží namluvit, že i když se třeba právě teď cítíme nanic, oni „rekordně investují“ do naší budoucnosti. Že i tyhle řeči o budoucnosti jsou lež, je vidět na posledním rozpočtu, který Fialova vláda sestavila, tedy letošním roce 2025. I on je plný účetních triků jako byly ty minulé. Když se do něj podíváte, okamžitě vám dojde, že ho nedělal člověk s empatií nebo alespoň se schopností rozlišit, co je a není podstatné.

Ti, kdo budou letos potřebovat leteckou raketu, granát nebo munici do kulometu, nemusí mít obavy. Jejich potřeby jsou kryté. Horší je to s učiteli, policisty, úředníky, hasiči, kuchařkami nebo seniory. Nikdo z nich pro Fialovu vládu není lidsky důležitý, a už mi to připadá jako duševní porucha.

Stanjurův rozpočet je nemocný a podobně působí oslavné řeči premiéra Fialy. Cituji ho doslova: „Rekordně investujeme do silnic a dálnic, výzkumu a inovací, školství či obrany, protože víme, že je to pro rozvoj Česka klíčové.“

**Pane Fialo, a teď tu pravdu. Vy rekordně
neinvestujete do silnic a dálnic,
neinvestujete do výzkumu a inovací,
neinvestujete do školství.**

Vy jste všechny tyhle oblasti zmínil jen proto, abyste je mohl hodit do jednoho pytle se slovem „obrana“. Jen do ní jste nasypal peníze navíc. Všechny ostatní investice jsou menší nebo stagnují ve srovnání s vládou ANO.

Fialova vláda dala tento rok na zbrojení 62 miliard. Právě tahle obrovská částka nafoukla položku „investice“ na 250 miliard. To znamená, že čtvrtina z tolik oslavovaných investic jsou zbraně. Proto ať už Stanjura nebo Fiala mluví o dálnicích, nemocnicích, školách, vždycky k tomu přidají „či obrana“.

Nenápadné, zákeřné „či“. Když byste odečetli peníze na zbrojení, a vzali skutečné investice, které rozvíjí naši zemi, dělaly za vlády našeho hnutí 2,7 procenta hrubého domácího produktu. Ve Stanjurově rozpočtu je těch investic jen 2,2 procenta. A to je brutální pokles.

Možná si teď řeknete, že je sice smutné dávat peníze na zbraně, ale aspoň to posílí český průmysl, který pak zaplatí víc daní a vytvoří pracovní místa. I to je

omyl. Velká část těch peněz půjde na zahraniční stíhačky. Daň do české kasy nula. Nezlepši se Stanjurovo manko, nezvýší se produktivita práce, naše populace nebude vzdělanější ani zdravější.

Když jde o skutečné investice, které naše země potřebuje, je to jen horší. My dávali na dopravu 1,14 procenta HDP, Fialova vláda 1,09. My dávali na vědu a výzkum 2,5 procenta, Fialova vláda 2,2 procenta. K čemu vůbec mají ministra pro vědu a výzkum, když ani neuhájí peníze pro vědce?

Voliči ale nejsou hloupí a není možné se za slovní kličky a složitá čísla schovávat věčně. Pamatuji, jak už před rokem a půl to Fiala schytl na sítích, když se začal chlubit „snížením inflace“. Ukázalo se, že nemusíte mít vystudovaný slaboproud ani politologii, abyste tu jejich komedii rozkryli.

Šlo o tohle. Statistikové na podzim 2024 zveřejnili, že inflace je 10 procent. Rok předtím to bylo 17 procent. Okamžitě se toho chytla reklamní úderka ODS a začala se na sítích a v televizi chlubit, jak vláda „krotí inflaci“. Oni si skutečně mysleli, že lidem podsunou dojem, že inflace vzala zpátečku ze 17 na 10 procent. Myslel si to Petr Fiala, když točil slavnostní video z Kramářovy vily, myslel si to i Zbyněk Stanjura, když psal na síť X o nevděčné opozici, která nedokáže ocenit jeho zásluhy.

Po chvíli mu pod jeho příspěvkem bliknul první komentář z lidu: „Ty CENZUROVÁNO, víš jak je to s inflací? Rozumíš tomu? 10% inflace znamená, že je o 10 % vyšší než byla ta 18 % inflace!!! To znamená, že oproti předcházejícímu roku vzrostly ceny o závratných 29,8 %“

A pak už to jelo: „Co lžete, CENZUROVÁNO. Teď se už cenová hladina porovnává s tou vysokou z minulého roku. Proč jste ještě ministr financí, když tomu nerozumíte?“

„Inflace z 18 % v loňském roce následovaná inflací 10 % v tomto roce znamená, že ceny rostou dál.“ „V červenci 2022 byla inflace 17,5 %, jestli teď bude být třeba jen 9 %, tak to znamená, že během 2022 a 2023 se nám zvýšily ceny o 26,5 %.“ „CENZUROVÁNO, aby se ceny vrátily na úroveň 2021, musela by být deflace -23 %.“ „Chápete snad, že inflace 10 % je CENZUROVÁNO nebo už jsou nějaké nové standardy?“ „Inflace 10 % není úspěch. Je to prohra.“

Takhle se táhlo vlákno komentářů na profilu pana Stanjury ještě hodně dlouho. A jak jsem psala před chvílí, nemám ani tak radost z toho, že lidé pana Stanjuru oprávněně a polopaticky kritizují, ale že se ukazuje, jak obrovské množství z Vás si uchovalo zdravý selský rozum.

Už jen tím jste ekonomicky způsobilější než Fialův ministr financí. Ten v únoru 2023 ohlásil, že je prý „ideální čas na úsporné škrtý“. Řekl to ve chvíli, kdy už třetina českých domácností nevycházela se svými příjmy kvůli inflaci, kterou pan Stanjura nijak neřešil. Ani ji nikdy nezkusil řešit. Místo toho cynicky přiznal novinářům, že svoje asociální a nepromyšlené škrtý, které ještě víc zbrzdí českou ekonomiku, chce udělat právě na začátku roku 2023, aby na to lidi do těch hlavních voleb 2025 zapomněli.

O našem národě rozhodují asociálové, kteří nemají ponětí, jak funguje ekonomika. Národní hospodářství ve skutečnosti neřídí, ale jen sahají na peníze všem, kteří se nemůžou bránit. Zrušili školkovné, zvýšili daně na věci, jako je kojenecká výživa, léky nebo knihy, a prodloužili odchod do důchodu. Čekám, kdy Stanjura zavede daň z frustrace českého voliče. Vybral by totiž takový majlant, že další daně by už zvyšovat nemusel.

Pamatujete, komu jsme zvyšovali daně my? Hazardu, výrobcům cigaret a tvrdého alkoholu. Lidem a zvláště rodičům jsme naopak ulevovali. Pomáhat lidem je ale panu premiérovi a jeho ministrovi financí úplně cizí. I když je podle oficiálních čísel naprosto jasné, že lidé přestávají mít peníze i na to jídlo. Prodej v maloobchodu se propadl nejvíc od doby, co se začalo měřit.

Takže ještě jednou k té vládě odborníků. Kvůli inflaci jdou do státní kasy rekordní peníze. Přesto to nikde není vidět. Vláda nepomáhá lidem ani firmám, dává méně do investic, a i tak prohlubuje schodek státního rozpočtu. Jediné, nad čím přemýšlí, je vytáhnout z lidí a firem další peníze. Je to celé úplně naopak, než slibovali.

To velkolepé představení škrtů, které se odehrálo v květnu 2023, měla Fialova vláda uspořádat na hřbitově. Pan profesor Fiala se dokonale hodí do role faráře, který káže nad otevřeným hrobem, zatímco do něj hrobníci zbylých stran koalice spouští rakev českého hospodářství. Jeho kázání však bylo příliš dlouhé, příliš nesrozumitelné a všem pozůstalým v České republice připadalo, že si to pan farář cucá z prstu, zatímco on se tváří, jako by nám zjevoval věčnou pravdu.

Ne věčná pravda. Kázání o údajném „ozdravení veřejných financí“ byla jedna velká, nehorázná lež. Na sociálních sítích novinářů a komentátorů bylo jasné vidět, jak údiv a zmatení postupně přechází v rozčarování až zděšení. Spousta voličů koalice a speciálně ODS čekala na tu chvíli s velkou nadějí. Po roce a půl zmatků a silícího zklamání si říkali „Teď to přijde, teď uvidíte, na čem celou tu dobu pracovali!“ Zjištění, že i tento slavnostně ohlášený balíček je nepromyšlený

slepenec, který nedává žádný ekonomický smysl, muselo být i pro voliče ODS zdrcující.

Fiala se Stanjurou až do oné chvíle v květnu 2023 hlásali mantru, že při „ozdravování veřejných financí“ dokáží 70 procent slibovaných úspor udělat na provozu státu a 30 procent dosáhnou zvýšením daní. Opakovali to i během své slavné konference, zatímco jim nad hlavami svítila prezentace, která na první pohled ukazovala 50 na 50. No a když jsem se do těch čísel podívala podrobně, zjistila jsem, že je to vlastně 20 na 80. To znamená, že jen z 20 procent chtěla vláda šetřit na provozu státu a 80 procent „zalepit“ tím, že nám všem zvýší daně. Nebyl to tedy od samého začátku „ozdravný balíček“, a už vůbec ne „úsporný balíček“. Byl to daňový balíček, a pěkně perverzní.

Obří částku v tom údajném šetření tvořily dotace. Astronomické 54,4 miliardy. „Konec dotačnímu byznysu“, zněl titulěk ministerstva financí. Když se o tuhle částku začali zajímat novináři, zjistili, že 18 miliard je znovuzavedení poplatků za obnovitelné zdroje. Ano, čtete dobře, poplatky za obnovitelné zdroje se vrátily, takže k už tak nemravným částkám za plyn a elektřinu nám přibyla ještě pětistovka měsíčně navíc. My všichni jsme těch 18 miliard zaplatili a Fialova vláda si to drze započítala jako „úsporu státu“.

Co dalšího schovali do kapitoly „dotační byznys“? U Ministerstva školství a ministerstva pro místní rozvoj bylo napsané mínus 4,8 miliardy. Měli opravdu takovou nehoráznou drzost, že dotace na školní obědy a kroužky, na opravy hřišť, investiční projekty vysokých škol, veřejné budovy nebo chodníky nazvali „dotační byznys“. Z toho už se mi udělalo opravdu zle.

„Všechno jsme vydiskutovali a všechno si obhájíme,“ rozkládal rukama před kamerami premiér Fiala. Když potom začali novináři obvolávat tiskové mluvčí jednotlivých ministerstev, jak se to projeví na jejich provozu, netušil odpověď jediný z nich. Když jsem se zeptala osobně ministra Stanjury v Událostech komentářích, nevěděl ani on. Moderátor Řezníček se zase ptal premiéra Fialy, jak chce s takovými škrty ufinancovat školství. Zaznamenali jste, co odpověděl? Prý si půjčí v zahraničí. Takže vláda udělá škrty, aby se přiblížila číslům ve své bezcenné prezentaci, a pak si ty peníze, které budou chybět na provoz, půjčí, takže stejně deficit udělá.

Úplná pecka byla snížení DPH na jídlo. Fialova vláda vymyslela šidítka a ve své bezbřehé aroganci si myslela, že tím „uklidní masy.“ Tak se na to zpětně podívejme. Daň z přidané hodnoty na potraviny jsme do té doby měli nejvyšší

v Evropě. Fialova vláda ji nechala na 15 procentech, zatímco třeba v Polsku zavedli nulu, aby svým lidem pomohli v těžkých časech. Díky tomu se Fialova vláda mohla během prezentace chvástat, že daň snižuje. Víte o kolik? O trapná 3 procenta. S peněženkami našich rodin to neudělalo absolutně nic. Rozdíl byl tak malý, že si o něj v klidu navýšily marži obchodní řetězce a cenu pro lidi nechaly, jak byla. Gratuluji Fialově vládě k dalším vydělaným miliardám pro korporace na úkor českých rodin.

V daňovém balíčku Fialovy vlády se neukrývalo naprosto nic pozitivního pro lidi a firmy. Pro živnostníky to byla přímo poprava. Rodina s malými dětmi a průměrnými příjmy, ve které jeden z rodičů pracuje na živnost'ák, hned následující rok přišla o 100 tisíc korun. Započítané jsou v tom vyšší odvody na sociální pojištění, zvýšení daně z nemovitosti, zrušení školkovného a další nesmysly, které Fialova vláda do svého balíčku narvala. Kvůli tomu všemu slušní, poctiví, pracující a o děti pečující manželé zchudli o 100 tisíc korun za rok.

Nabízí se otázka, komu se vlastně snaží Fialova vláda zalíbit, když takhle šlape na krk poctivě pracujícím. Jediná skupina, která z vládního období 2022-2025 vyšla dobře, jsou podvodníci na daních.

Řekněme si to s konečnou platností a otevřeně. Někdo daně odvádí bez reptání, někdo „optimalizuje“, a někdo podvádí bez skrupulí. Každý národ na světě je složen z těchto tří skupin. To je pravda, ke které jsme se já a Andrej Babiš na ministerstvu financí postavili čelem. I proto jsme srazili šedou ekonomiku z 15 na 9 procent hrubého domácího produktu, i proto jsme snížili zadlužení naší země z Kalouskových 44,4 procent na 30 procent před covidem.

Vzpomínám na 1. leden roku 2016. Byla to přelomová chvíle. Spustili jsme elektronickou evidenci tržeb a víte, co nám tehdy řekli zástupci restauratérů a hoteliérů? Člověk by si myslel, že se budou pohoršeně bránit, že budou nadávat na „státní šikanu“ a „šmírování“.

Bylo to úplně naopak. Změnu poměrů otevřeně přivítali. A víte proč? Protože to jsou lidé z praxe. Ne ideologové. Chtějí žít, podnikat, prosperovat a byli jen rádi, že jsme jim pomohli odplevelit vlastní řady od šizůnků, kteří jsou nekalou konkurencí těm poctivým.

Všichni jsme potkali tyhle typy. Když jim platí hosté za útratu, nebo když platí oni svým kuchařům a číšníkům za práci, všechno jde hezky do ruky a bez papíru. „Karty nebereme!“ Přesně tohle jsme si po vyhraných volbách vzali na mušku a trefili jsme se. Výběr daní díky EET začal stoupat o 14 miliard a bylo jasné, že až

plně naběhne, bude každý rok přinášet o 20 miliard víc. A to nemluvím o kontrolním hlášení a dalších opatřeních, které přinesly do kasy tohoto státu ještě řádově víc.

Elektronickou evidenci tržeb uvítali všichni, kteří chápali, o co se snažíme. Platit daně budou všichni bez pardonu. Výměnou za to daně nejenže nebudeme zvyšovat, ale ještě jsme je snížili. Živnostníkům, sestřičkám, učitelům, vojákům, policistům, hasičům, pracujícím rodičům jsme přidávali peníze a zvyšovali jejich kvalitu života.

Srovnajte to s Fialovou vládou. První, co udělala po vyhraných volbách, bylo zrušení EET. Uplynul rok a výběr daní měla nejhorší od roku 2009. Praští Vás to do očí hned, jak odečtete uměle navýšené příjmy státní kasy kvůli astronomické inflaci. Tenhle průšvih se pak snažili žehlit na důchodcích, mladých rodinách a vlastně všech, které jsem už vyjmenovala.

Zrušení EET byl ryzí populismus ODS, s nímž šli do voleb. Je to zároveň jediný ze všech předvolebních slibů, který dodrželi. Kdyby EET nezrušili, nezůstalo by jim před voliči v rukách zhola nic.

Celé období 2022-2025 působí jako jeden dlouhý aprílový žert. A víte, jak tenhle vtípek začal? Psal se rok 2021 a v magazínu E15 vyšel rozhovor se Zbyňkem Stanjurou. Jmenoval se „Z EU dostaneme stamiliony eur. Musíme je vynaložit efektivně.“ Když se na něj podíváte, dojde Vám, že každá jedna věc, kterou před volbami Fialova vláda slíbila, byla myšlena jako vtíp.

Tak třeba: „Jaký je recept na snížení státního schodku? Zlepšení podmínek pro podnikání a udržení relativně nízkých daní. Vytvoříme tak prostředí pro to, aby firmy byly úspěšné a neodváděly státu více než nyní.“ Úplně vidím, jak se pan Stanjura u toho v duchu hihňá. České firmy pod jeho vládou platí nejdražší energie v Evropě, kolabují a totálně je válkuje konkurence ze zemí, kde na rozdíl od pana Stanjura a Fialy mají o své podnikatele starost. Tolik k tomu „zlepšení podmínek pro podnikání“. A co „udržení nízkých daní“? Sami dobře víte, kolik teď platíte.

Otded' to bude čím dál šťavnatější. Pojd'me na další fór. „Celkově lze ušetřit 100 až 120 miliard,“ povídal v roce 2021 pan Stanjura. Hned první rok ve funkci udělal sekeru 360 miliard.

„Zrušení přebytečných agend.“ Stanjura a spol. vytvořili tři nová ministerstva s desítkami trafik. Fialových ministrů je už tolik, že se nedokáží nacpat do lavic ve Sněmovně. Když tenhle sál budovali v 19. století za Rakouska-Uherska pro Český zemský sněm, neuměli si představit, že bude potřeba tolik židlí.

„Z Evropské unie má Česko v příštích letech dostat stamiliony eur, které musí být vynaloženy efektivně.“ Aha, to mělo být asi těch 54 miliard, které ministři pětikoalice nezvládli hned první rok pro naši zemi vyčerpat.

„Role státu spočívá v tom, aby firmám zajistil férové podmínky a kvalitní servis.“ Prosím? Férové co? Stanjura zrušil EET a poctiví podnikatelé se už zase musí dívat, jak jejich konkurence kšeftuje bez faktury. A „kvalitní servis“? Podnikatelé by vám mohli vyprávět o tom, jak se mocipán Síkela zabarikádoval na ministerstvu průmyslu a obchodu před nepřijemnými návštěvami.

„Chceme vytvářet prostor pro zvyšování mezd.“ Pecka! Za dva roky pod Stanjurou klesla Čechům reálná mzda nejvíc z celé Evropy kvůli inflaci, na jejíž řešení se úplně vykašlal.

Tak nevím, nepřijde vám tohle všechno jako příliš mnoho vtipů na jednoho Apríla? Já myslím, že je jich moc i na jedno volební období. A že to vlastně nejsou ani příliš dobré fóry. Nevšimla jsem si na demonstracích proti vládě, že by se někdo smál. Ani mezi zemědělci, ani vysokoškoly, ani mezi odboráři.

Členové Fialovy vlády jako by úplně zapomněli, že jsou placení z daní občanů České republiky a tedy jsou de facto jejich zaměstnanci. Představte si, že vy sami máte firmu a naberete do ní nového pracovníka. Po uplynutí zkušební doby zjistíte, že vám lhal v CV, že motivační dopis si stáhl z internetu, že vůbec není kvalifikovaný pro svou pozici a má nejhorší výsledky v dějinách vaší firmy. Zavoláte si ho na kobereček a on vám tam nejen natvrdo lže, že to tak není, ale ještě si řekne o vyšší mzdu. Cítíte, jak se vám hrne krev do hlavy. Vytočíte personální a až tam se dozvíte, kde se vzala všechna ta jeho drzost. Má nevypověditelnou smlouvu na čtyři roky. V této situaci jsme teď chycení my všichni všichni obyvatelé České republiky.

Ministr financí udělal největší sekeru v dějinách státní kasy. Dostal za to vyšší plat. Ministr průmyslu dopustil největší zdražení energií v Evropě. Dostal za to vyšší plat. Premiér rovnou před kamerou roztrhal předvolební program své strany. I on dostal vyšší plat, protože si to tak poslanci koalice odhlasovali. Mimochodem, vládní poslanci jsou ti nejlepší odboráři. Sami sobě vyjednali pracovní podmínky a pak si je schválili.

Když jsme u té drzosti podložené nevypověditelnou smlouvou, připadá mi, že si ji nejvíc užil pan Jurečka. Kolabující úřady práce, senioři a matky samoživitelky čekající na své peníze tři měsíce, nic z toho nebylo dost vážné, aby ho připravilo o ležerní úsměv na tváři. Se stejným úsměvem sledoval, jak ministr financí rušil

školkovné a další podporu klíčovou pro mladé rodiny a zmrazoval důchody. Dokonce pan Jurečka přišel na Novu a tam si stěžoval, že politici mají pořád ještě moc nízké platy. Doslova řekl: „Jsou politici u nás v České republice na úrovni parlamentu, kteří jsou zadarmo drazí, a pak jsou politici, kteří tu práci dělají s velkým nasazením, dobře, a tam si můžeme říct, že nejsou adekvátně zaplacení. Manažeři v privátním sektoru jsou placení násobně více.“

Všimněte si, jaký je pan Jurečka lišák. Diskrétně se nezmínil, do které skupiny patří on. Jeden čtenář mu okamžitě napsal: „Říkáte, jak se lidi mají uskromnit, zatížíte je zvýšením daní a odvodů a týden na to si stěžujete na váš plat? Jestli se vám nelíbí, můžete dělat něco jiného, třeba i toho manažera.“

Tady bych se ale pana Jurečky ráda zastala, protože moc dobře víme, jak by to v soukromé firmě s jeho výsledky dopadlo: „Mariane, můžete ke mně na chvilku do kanceláře? Raději zavřete dveře.“ Hned poté by přišel na řadu Pepa, Zbyněk, Zdeněk a Vlasta. Pro lidi, jako jsou oni, je parlament opravdu bezpečný přístav. Na rozdíl od všech ostatních, kteří každodenně vyplouvají na širé moře, aby něco ulovili pro sebe a své blízké, naprosto přestali chápat, jak drsné je to tam venku. Buď ztratili kontakt s realitou po všech těch letech v politice, nebo mají, a teď mi odpusťte, lehký sklon k autismu, který ještě přizivuje houf placených příkyvovačů.

Jen tak si dovedu vysvětlit, že je vůbec napadlo škrtit mladé rodiny, které zápasí o každou korunu a snaží se přežít během pobíhání mezi prací a domácností, že měli tu drzost obrátit důchodce, kteří si musí vybírat, jestli zaplatí energie, nebo prášky, a že si dovolí pronásledovat studenty, kteří během studia vydělávají na nájem a jídlo.

Do toho všeho přijde Petr Fiala s řečmi o německých platech. On sám je v pohodě, protože jako jeden z mála vyvolených už německý plat má. A bude ho mít i dál, pokud ho tento rok opět zvolíme. Tohle asi myslel, když říkal u Moravce: „Potřebuji ještě další čtyři roky,“ a měl u toho lehce žadonící tón. Jenže co platy všech ostatních? Za tři roky Fialova vládnutí klesla skutečná hodnota průměrného platu o 3,8 tisíc měsíčně. Bez ohledu na to, co Vám možná přibýlo na výplatní pásku, koupíte si za to méně než v roce 2021. Říká se tomu **reálná** mzda.

Kdyby Petr Fiala uměl správně vyhodnotit své schopnosti, slíbil by nám „platy jako v Lotyšsku“. Tam bychom se tímhle tempem dostali, kdyby vládl ještě 4 roky. Osobně neznám moc lidí, kteří jsou ochotní ubrat si hodnotu mzdy o dalších 5 až 6 tisíc měsíčně.

Pan Fiala se nám snaží namluvit, že bychom ho neměli soudit za to, co udělal dosud, ale máme mu dát druhou šanci, protože... Protože proč vlastně? Tvrdí nám, že „to nejhorší máme za sebou“ a teď už to bude fajn. No tak dobrá. Pojďme se podívat na ty nejslunnější předpovědi ekonomů, kteří pracují pod Stanjuroou. Sepsali předpověď, jak by hodnota našich platů mohla v příštích letech růst. Odpověď je 750 korun ročně.

Pokud mají Stanjurovi ekonomové pravdu a všechno půjde už odteď jako po drátkách, dotáhnou české platy ty německé za 85 let. Petru Fialovi v tu chvíli bude 145 let, bude už po dvacáté třetí premiérem České republiky a tehdy, v roce 2109, slavnostně prohlásí: „Vidíte? Máte platy jako měli Němci v roce 2024.“

Anebo to bude úplně jinak. Petra Fialu letos pošleme do předčasného důchodu, na který si uložil peníze v kampeličce v Celetné ulici, a vlády se ujme opět hnutí ANO. Znovu zavedeme důsledný výběr daní, zastavíme šikanu živnostníků, firem a pracujících rodin a bez velkých řečí navedeme naši zemi zase k prosperitě.

Německé platy nebyly jediná Fialova šílenost u Moravce. Pokud Vám to uniklo, tak sám sebe prohlásil za „nejlepšího premiéra od roku 1938“. Asi proto, že jsme brali „pocitivé“ Kronen v Protektorátu Böhmen und Mähren.

Na rozdíl od obyčejných lidí stačí poslancům zvednout ruku, kdykoli si chtějí zvýšit plat. Ti ostatní z 10.999.355 obyvatel této země, kteří nemají „zákonodárné“ schopnosti, si můžou mávat rukama, jak chtějí. Dostanou za to maximálně práci navíc.

Upřímně, zastavuje se mi mozek pokaždé, když si vybavím tuto větu z minulého roku: „Politici koalice si chtějí zvednout platy o 14 procent.“ Jde k tomu vůbec něco říct? Může člověk udělat něco jiného než vytřeštit oči, mávnout rukou, ironicky se zasmát? Ti stejní politici, kteří způsobili největší propad životní úrovně ze všech národů na světě? Ti politici, kteří znehodnotili mzdy v České republice o třetinu? Za tohle si chtěli poslanci koalice zvednout mzdu o 14 tisíc měsíčně a pan Fiala o 37 tisíc měsíčně? V době, kdy je Fialova vláda nejméně oblíbená v dějinách České republiky. Volby byly už tehdy za rohem a oni takhle plivnuli do tváře všem. Co to mělo za logiku? Neptám se z morálního hlediska, to ani nejde. Ptám se ryze prakticky, proč se takhle odkopali. Proč se rozhodli vyměnit poslední zbytky cti za pár tisíc měsíčně?

Asi mám odpověď. A ta odpověď je smutná. Myslím, že si vládní poslanci už minulý rok balili kufrы na odchod do opozice a snažili se narychlo přibalit i něco, co jim nepatří. Oni moc dobře ví, že poslanecký plat budou brát i v opozici,

nemusí tedy sedět ve vládě. O ten plat jde, že? Takový pan Stanjura nebo Rakušan tuší, že i kdyby se jejich strany dostaly do parlamentu s odřenýma ušima, oni tam sedět určitě budou. Jsou totiž na vrcholku potravního řetězce svých stran. Schválně si vynásobte těch 14 tisíc, co chtěli navíc, dvanácti měsíci a čtyřmi roky, které trvá jedno volební období. Výsledek je bonus 672.000 korun. Nebo třeba 1.344.000 korun pro toho, kdo se udrží do dalšího kola.

Proto to zkusili. Byl to jejich únikový plán, který funguje za všech okolností.

Ze všech nejvíc hraje vabank pan Marian Jurečka. Byl to on, kdo přinesl do Sněmovny návrh na mozekrvoucí zvýšení platů. Pokud by se ve volbách rozpadlo SPOLU, jeho strana by se už do Sněmovny nedostala a nepomohlo by mu, že je v ní nahoře. Možná proto na sebe vzal tuhle špinavou práci.

Je úplně jasné, že nemorální a neobhajitelné zvyšování platů politiků nebyla sóloakce Jurečky. Ministr financí Stanjura to dopředu připravil. Když se totiž podíváte do jeho návrhu rozpočtu na rok 2025, peníze pro sebe a svoje kamarády tam už měl připraveny. Stačilo to jen formálně protlačit hlasováním ve Sněmovně.

Vypadá to, že pan Jurečka si zvykl pracovat jako pašerák pro pana Stanjuru. Rok předtím to byl právě Jurečka, kdo tlačil snížení valorizace důchodů. A když byste se tehdy podívali do Stanjurova návrhu rozpočtu, viděli byste, že tam skutečně peníze na spravedlivé navýšení důchodů neměl.

Historie nás poučila, jak funguje koalice. Stanjura nedal do rozpočtu peníze na důchody, Jurečka o tom věděl, ale do poslední chvíle sliboval seniorům, že své peníze dostanou. Tedy do chvíle, než skončí prezidentské volby. Rakušan zase loni moc dobře věděl, že Stanjura nemá v rozpočtu peníze na zvýšení platů policistů a hasičů. Přesto do poslední chvíle sliboval, že je zvedne o 10 procent. Než skončily krajské volby.

A ještě jedna zajímavost. Stanjurův rozpočet na rok 2025 v sobě neměl peníze na opravu krajských silnic a mostů. Že by trest voličům, díky nimž ANO totálně zvalcovalo koalici v krajských volbách? Už bych se nedivila ničemu.

My jsme řekli jasně, že politici si žádné zvýšení platů nezaslouží. Naopak je potřeba jejich platy zmrazit. A měli jste vidět tu říjnovou schůzi, na které jsme se pokusili zmrazení platů politiků prosadit. Bylo to jako na výstavě mrtvých brouků. To byla podívaná! Fialové krovky, růžové, žluté a úplně bez hnutí. Ještě nikdy jsem neviděla tolik exemplářů čeledi Vyhybavých a Netečných. Tyhle druhy se budí k životu jen tehdy, když se hlasuje o omezování důchodů a rušení školkovného. Když dojde na jejich vlastní platy, okamžitě upadají do hibernace.

Nejdřív sám premiér Fiala obhajoval v televizi, že nemá jinou možnost než si nechat zvýšit plat o 14 procent. Když mu napsal Ústavní soud, ať nemluví hlouposti, a když naše hnutí ANO spustilo hlasitý křik, tak vláda couvla a řekla si „jen“ o 7 procent navíc. My jsme jim připomněli jejich vlastní slova. Pokud tvrdí, že ve státním rozpočtu není ani koruna navíc pro seniory, sportovce, učitele, tak kde našli ty desítky tisíc korun pro každého svého poslance?

Vyvolali jsme kvůli tomu mimořádnou schůzi Sněmovny. Protože na to máme jako opozice právo, věděli vládní politici, že se jí nevyhnou. Taky moc dobře věděli, jaká je to ostuda říkat si o zvýšení platů v době, kdy kvůli jejich neschopnosti klesají reálné mzdy všem ostatním obyvatelům naší země. A tak místo, aby nám čelili napřímo před zraky celého národa, zvolili taktiku mrtvého brouka. Já Vám teď popíšu, jak ten mrtvý brouk ve Sněmovně funguje.

Zaprvé. Markéta Pekarová Adamová coby předsedkyně sněmovny svolala schůzi na šestou hodinu večer, aby se na ni dívalo co nejmén lidí i novinářů.

Zadruhé. Na jednání přišlo tak málo vládních poslanců, že jsme je přehlasovali a prosadili si program schůze. Díky tomu mohlo vystoupit víc mých kolegů a možná jste si jejich projevy pustili. Stálo to za to.

Zatřetí. Předložili jsme usnesení schůze. V něm bylo černé na bílém, že není možné, aby v této těžké době rostly platy politiků a že si je všichni dobrovolně zmrazíme. Bylo to naprosto jasně řečeno a jediné, co jsme chtěli, aby o tom poslanci hlasovali. Chtěli jsme, aby každý z nich ukázal, na čí straně stojí. Aby se před lidmi odkopal.

V tu chvíli se listí pohnulo a objevilo se pod ním tykadélko dosud mrtvého brouka. Zástupce poslaneckého klubu lidovců si vyžádal pauzu. Když skončila, přihlásil se o pauzu poslanecký klub STANu. A když skončila i ta, řekl si o ní zástupce ODS. Úplně stejně jako ve fotbale, když zbývá do konce utkání pár minut, trenér ohlásí střídání a jeho svěřenec se líně krok po kroku sune k postranní čáře, zatímco kouká na hodiny.

Tímhle způsobem vládní poslanci zdržovali až do devíti večer, dokud pan předsedající Bartošek za lidovce neohlásil konec schůze. Mrtví brouci mohli zůstat pod listím. Růst platů si zachránili.

Pojďme se podívat, jak ti stejní politici hlasovali rok předtím. Víte, kolik z nich zvedlo ruku spolu s námi, aby kojenecká voda, pleny a menstruační pomůcky zůstaly uchráněny před radikálním zdaněním? Čtyři. Je to tak malé číslo, že je lepší ho napsat slovy. Všichni ostatní poslanci koalice naopak zvedli ruku pro to,

aby nejpotřebnější věci pro ženy a děti Stanjura zdanil 21 procenty. Nevěřím, že jen 4 z tehdejších 108 vládních poslanců má svědomí. Spíš ho ti ostatní už poněkolkáté nechali spát, aby neměli problémy ve straně. Stejně jako za minulého režimu.

Tady je máte, demokraty. Dokonce nám ani nedovolili se před hlasováním vyjádřit. Prostě nedali našim poslancům řádně přihlášeným do debaty slovo. Nechtěli dopustit, aby celý národ slyšel, jakou katastrofu tehdy v roce 2023 vláda odmávala. Nešlo totiž zdaleka jen o ženy a o děti.

13. října 2023 si budeme pamatovat jako černý pátek pro českou ekonomiku. Poslanci pětikoalice, která má v programu snižování daní, odhlasovali největší zvýšení daní v historii České republiky. Tento den se rozhodlo, že čeští zaměstnanci budou platit nejvyšší odvody ve vyspělém světě, a živnostníci, kteří od státu nechtějí skoro nic, budou platit na pojistném o 20 tisíc korun ročně víc. Tento den se rozhodlo, že 80 procent domácností bude potrestáno zdvojnásobením daně za byt nebo dům, na který si našetřili nebo který draze splácují hypotékou.

Pátek třináctého. Vláda, která by měla bojovat s hospodářskou stagnací a inflací, prosadila Stanjurův balíček, který snížil náš hrubý domácí produkt o desítky miliard korun, podpořil další inflaci a snížil životní úroveň českých domácností o desítky tisíc korun ročně. My jsme byli proti zvyšování daní vždy a na rozdíl od stran, které jsou teď u moci, svou politiku neměníme. Viníme Fialovu vládu, že se dopustila největší národohospodářské chyby v dějinách České republiky. Tím to ale neskončilo, Stanjura si nachystal daňový balíček číslo dvě, kterým ještě víc zdrazil energie českým firmám a domácnostem.

Někdy se v politice setkáte s tak šokujícím nedostatkem empatie k druhým lidem, že Vám přeběhne mráz po zádech. Třeba když se schylovalo k hlasování o náročných profesích. Hrál se o to, jestli si těžce pracující občané udrží právo jít do předčasného důchodu. Do ruky se mi tehdy dostal dokument ODS a TOP09, na základě kterého chtěli tohle právo vzít 125 tisícům lidí. V tom dokumentu navrhli škrtnout právo všem, kteří denodenně podstupují, a teď cituji doslova, „podmínky vibrace, zátěž chladem, zátěž teplem nebo celkovou fyzickou zátěž, jde-li o zátěž při dynamické fyzické práci vykonávané velkými svalovými skupinami.“ Psali o pracujících lidech jako o věcech. Jako o pracovních nástrojích, které nemají žádnou cenu, když doslouží.

Poslanci ODS a TOP09 přiznali právo odchodu do předčasného důchodu jen

takzvané „čtvrté skupině“ náročných profesí, tedy například těm, kteří pracují s vysoce nebezpečnými látkami a u nichž „hrozí vysoké riziko ohrožení zdraví, které nelze vyloučit ani při používání dostupných a použitelných ochranných opatření.“ U nich milostivě právo na předčasný důchod zachovali. Ovšem nikoli ze soucitu. Zaprvé je to proto, že lidí, kterým je přiznaný status „čtvrté skupiny“, je v Česku jen asi 15 tisíc. A zadruhé, když jim milostivě dovolíme odejít o něco dřív, možná se tím ušetří nějaká ta koruna na akutní zdravotní péči, mysleli si vládní poslanci.

Musím se Vám přiznat, že mi při čtení tohoto „pozměňovacího návrhu“ běhal mráz po zádech. A hned potom přišel vztek. Lidé, kteří berou od 150 do 300 tisíc měsíčně a jejichž pracovní prostředí znamená kancelář, bistro a jednací sál, se rozhlíží shůry po dělnících na stavbách, v mrazírnách, na linkách, po ošetřovatelkách a pečovatelkách se zničenými zády a s feudální arogancí je poučují, že nemají důvod ani právo pokukovat po důchodu před 67. rokem života.

Paní Pekarová Adamová už v tu dobu brala s náhradami skoro půl milionu korun, aby tuto magickou hranici překonala, jakmile si poslanci koalice odhlasovali vyšší plat. Přitom co je náplní její práce? Udílet slovo řečníkům u pultíku. U toho se fakt neničí záda, ani oči, ani plíce. Věřím, že se jí osobně do důchodu nechce a ráda by ho oddálila co nejvíc. Nechápu ale, jak může necítit vůbec nic k lidem, kteří berou 20x méně než ona a jejichž jediný sen je zažít alespoň pár posledních let života bez budíku a bez útrap.

A co pan Fiala? Pár dní před hlasováním o zrušení předčasného důchodu pro náročné profese poskytl rozhovor do novin. Aniž se ho na to novinář zeptal, začal mu důrazně o sobě vysvětlovat: „Nejsem blázen“ a „nejsem mimozemšťan.“ Jak je tedy možné, že pan Fiala za všechny ty roky strávené na Zemi nepochopil, jak funguje lidský organismus? Jeho „reforma penzí“ je totiž určená pro jiný planetární druh, než je ten lidský. Za situace, kdy tvrdil, že nejsou žádné peníze v rozpočtu navíc, si chtěl zvýšit plat o 14 procent. Poté, co jsme začali křičet, si ho nechal zvýšit o 7 procent. To už je víc než mimozemské. To už by pohoršilo i Marťana.

Posílat lidi v 67 letech do důchodu je extremismus. Zrušit EET, aby se politik zalíbil své politické bublině, je populismus. A tvrdit lidem, že je vláda úspěšná, když má nejhorší výsledky v Evropské unii, je dezinformace. Vychází mi z toho, že pokud chce Fialova vláda bojovat s extremismem, populismem a dezinformacemi, musí okamžitě složit funkce, letmo se mezi dveřmi omluvit

a tiše odejít. Místo toho ale pan Fiala slavnostně ohlásil, že slepenec SPOLU bude opět kandidovat v parlamentních volbách. A protože jejich cynismus nemá strop, vybrali si k tomu Den české státnosti 28. září 2024.

Lidovci a topkaři se přizpůsobili svým dvouprocentním preferencím dokonale a znovu hezky poslušně zajeli pod ploutev ODS. Chovají se stejně jako rybičky druhu Štítovec lodivod, které plují se žralokem. Štítovci z těla hostitele odstraňují nečistoty a on jim na oplátku poskytuje ochranu a potravu, která mu odpadne z tlamy či kloaky. Štítovci jsou špatní plavci, a tak cestují se žralokem jen díky tomu, že se k němu přisají.

Ptáte se, jaké nečistoty odstraňují lidovci ze žraločího těla ODS? No třeba tyhle. Snížení valorizace penzí. Zrušení školkovného. Zvýšení věku odchodu do důchodu. Zrušení práva na předčasný důchod pro 100 tisíc tvrdě pracujících. S tím vším přišel lidovecký „ministr práce a sociálních věcí,“ protože mu to nařídil ministr financí za ODS. Lidovec poslušně vyzobal špínu, která byla Stanjurova.

I topkaři jsou hbití vyžírači nečistot ODS. Když je potřeba umlčet hnutí ANO ve Sněmovně, přispěchá její předsedkyně Markéta Pekarová Adamová. Svolává námi navržené schůze na nesmyslné hodiny, bere slovo řádně přihlášeným řečníkům, no prostě plní svou čistící roli tak horečně, až dokonce porušuje pravidla jednacího řádu.

Úspěch žraloka je pro Štítovce životně důležitý. Když se nenažere žralok, neodpadne nic ani jim, malým prisátým rybičkám. A tak můžete vidět lidovce a topkaře skandovat hesla o populitech a extremistech, o svobodě a demokracii se stále větším zápalem. Jsou tím otravní jako svazáci na Prvního máje. Je v tom něco mezi nadšením a hysterií. Urputně fandí svému slábnoucímu žralokovi ODS, aby zvládl ještě jeden lov.

Ten žralok je ale zesláblý a začal se bát sám o sebe. Možná jste viděli hned první video, které tento rok předseda ODS vypustil do světa. Bouchá v něm do stolu ne zcela mužnou pěstičkou, kterou má připravenou na každého, kdo nebude volit SPOLU. Pan premiér ve svém novoročním klipu ale hovořil i o jiných věcech. Třeba o naději. Když si ale video pustíte bez zvuku, zjistíte, že jediná naděje byla v muzice.

A ještě něco mnohem zajímavějšího zjistíte. Totiž že filmovému štábu ODS se nepodařilo za celé čtyři roky najít jediný záběr, ve kterém by se Petr Fiala bavil na ulici s běžnými lidmi a ti měli z jeho přítomnosti radost. Proto je pan Fiala v klipu

téměř celou dobu sám. Buď popochází v šeru Kramářovy vily, nebo si podává ruce s jinými politiky.

Filmaři od Petra Fialy nenašli ani jeden záběr za poslední čtyři roky, na kterém by lidé jákali z čehokoli, co udělala jeho vláda. To je ovšem problém, když děláte politickou propagandu.

Když způsobíte téměř čtyřicetiprocentní inflaci, ale musíte tvrdit, že jste ji zkrotili. Když prohloubíte státní dluh nejvíc ze všech vlád v dějinách, ale musíte tvrdit, že jste ho snížili. Tehdy se moc a moc hodí záběr nadšeného davu, aby vám to „jako by“ potvrdil. Jenže kde ho vzít, když neexistuje?

V nouzi nejhorší sáhli filmaři od Petra Fialy do rezerv. Představte si, že pustili záběry z vlastního volebního štábu z roku 2021, kde straníci SPOLU v modrých sakách nadšeně skáčou z těsného vítězství nad hnutím ANO. Právě v momentu, kdy se Petr Fiala chlubí, jak všechno zvládl, vyřešil a otočil k lepšímu, se nedíváme do tváří rodin, seniorů a živnostníků, kteří by s ním souhlasili, ale sledujeme čtyři roky staré úsměvy marketingových poradců, lobbistů a politiků SPOLU, a to ještě v době, kdy Fiala ve vládě nebyl a před žádnou výzvou nestál.

Dlužno dodat, že od té chvíle se přestali smát i jeho vlastní lidé. Od roku 2021 jim nevyšly jediné volby a preference mají po právu katastrofální. Tyhle nepříjemné pravdy ani reklamní mágové ODS z videa nevymažou, a tak je alespoň zkusili přehlušit pořádnou dávkou nenávisti. Babiš-Putin-Východ, však už to znáte. Před čtyřmi roky jim to těsně vyhrálo volby, tak to zkouší znovu. Mě to vlastně už netankuje, v politice musíte být trochu splachovací. Nikdy mě ale nepřestane vytáčet, jak Fiala útočí na všechny lidi, kteří ho nevzývají. Dokonce se ve svém videu pustil do všech, kteří jsou, a teď se podržte, „skeptičtí“.

Čili, pane Fialo, útočíte na 98 procent národa. Právě tolik Čechů si dovoluje mít k vašemu vládnutí výhrady. Vaše dvouprocentní oblíba je druhá nejhorší ze všech politiků světa s výjimkou jihokorejského Jun Sok-jola blahé paměti, který poslal do vlastního parlamentu vojáky a pak se schovával před zatčením ve své rezidenci. Jste v národě oblíbený skoro jako byl on, a budete lidi kádrovat?

To chcete opravdu až do posledního dne voleb roku 2025 lhát? Ve svém novoročním videu jste prohlašoval, že jste řešil pandemii covidu. Neřešil jste ji. Tvrdil jste, že inflaci způsobilo ANO, přitom jste ji způsobil vy katastrofální energetickou politikou. Inflace za vás neklesla, vystřelila nejvíc v Evropě a stoupá dál, jen pomaleji. Dluh jste nesnížil, bude přes 1100 miliard. Odvážný nejste, nechal jste se použít jako figurku zelených šílenců v Evropské komisi a nic jste

pro Česko nevyjednal. Prosím, už opravdu nevykládejte o odvaze a o hodnotách.

Jak už jsem psala, jsou pravdy, které ani oficiální video neschová. Když sledujete, jak pan Fiala postává v novoročním klipu na hradbách Kramářovy vily, nemáte úplně pocit, že je to předseda vlády. Spíš turista, co s lehkou bezcílností prochází stověžatou Prahou, aby si pak sedl na pivo za 150 korun načepované z petflašky. A do dna ho pak s úsměvem vypil.

Pro autory Fialových propagačních spotů bych měla jednu radu do nadcházejících voleb. Až budete znovu natáčet, jak pan premiér bouchá pěstí do stolu, možná byste mohli použít o něco větší pěst. Bude to na obrazovce vypadat líp. Máte ve svých videích už tolik lží, že tahle se schová.

Slovo na závěr

Tak přátelé, co letos podnikneme? Podle numerologie je tento rok 2025 nesmírně zajímavý. Jeho součet, tedy číslo devět, značí dovršení. Prání, která v nás doutnala, podniky, do nichž jsme se pustili, a vztahy, které jsme navázali za posledních devět let, by měly právě tento rok dospět ke svému rozuzlení. Numerologové totiž říkají, že devítka, nikoli desítka, je číslem úplnosti. Co bylo rozděláno, tento rok bude dokonáno.

Dívám se do svých poznámek z uplynulých let. Vážně uvažuji nad cestou, kterou jsme nastoupili jako hnutí a já osobně. A vida, ze všech možných devítek mě praštila do očí hned ta první.

Tento rok to je devět let, co jsem nastoupila na Ministerstvo financí jako náměstkyně pod Andrejem Babišem. Můj úkol byl jasný. Zavést elektronickou evidenci tržeb, která narovná podnikatelské prostředí v naší zemi, a taky zavést projekt Moje daně, díky kterému bude přiznávání daní mnohem snazší. Prostě všechno ve jménu hesla, že daně budou platit všichni, a za odměnu se jim nebudou zvyšovat, ale naopak snižovat. Kéž by takto přemýšlel každý politik, co říkáte?

Troufám si tvrdit, že právě naše vláda byla tou nejméně populistickou od sametové revoluce. Řekli jsme nahlas, že se v naší zemi krade, a to nejen v politice, ale i v ekonomice. Podstoupili jsme riziko, že si to někteří lidé vezmou osobně a budou nás už navždy nesnášet. Ale i tak jsme tuhle šeptanou pravdu vyslovili a něco velmi praktického proti tomu učinili.

Podvody na dani z přidané hodnoty, které za zlatých časů ODS vystoupaly na 17,7 procenta, jsme srazili na 4,2 procenta. Šedá ekonomika jako celek spadla z 15 na 9 procent. To byly desítky miliard ročně na daních, které se přesunuly do státní kasy a my je použili na rozvoj naší země.

Od začátku jsem cítila, že tenhle boj se vyplatí. A víte proč? Protože všichni lidé bytostně touží po spravedlnosti. Proč se má někdo dít a všechno přiznávat, zatímco konkurent z vedlejšího podniku si strká tržby přímo do kapsy? Ještě dřív, než jsme elektronickou evidenci zavedli, nás za ni veřejně pochválily všechny podnikatelské svazy.

Rok 2016 byl začátek něčeho velkého. Proto si myslím, že možná mají numerologové s tou devítkou pravdu. Doteď si pamatuju na ty brutální obstrukce

opoziční ODS, TOPky a dalších stran, které chtěly zabránit EET za každou cenu.

Porazili jsme je. O rok později vyhlásil Eurostat, že naše veřejné finance jsou druhé nejlepší v celé Evropské unii hned po Lucembursku a nezávislí odborníci prohlásili EET jako jeden z nejlepších zákonů roku.

Beru čtyři roky Fialovy vlády jako nechtěné zdržení na cestě, kterou jsme nastoupili už předtím.

Je pravda, že Fialova vláda zrušila EET, zničila stavební zákon a způsobila ekonomický propad o sedm let nazpátek. Ale to nejdůležitější se jí zničit nepodařilo. Hnutí ANO je nejsilnější od svého založení. Lidé, kteří se zasloužili o správné nasměrování země, zůstávají ve Vašich službách. Jsme připraveni převzít vládu. Znovu se budou daně vybírat spravedlivě a stát se bude o lidi starat. Ne je falešně krmit projevy z Kramářovy vily. To Vám slibuji za celé hnutí ANO.

NA TAHU JSOU SRDCE

Alena Schillerová

Vydání první

2025

Zadavatel a zpracovatel ANO 2011

facebook.com/SchillerovaAlena

instagram.com/alenaschillerova

tiktok.com/aschillerka

**Posílat lidi v 67 letech do důchodu je
extremismus. Zrušit EET, aby se politik
zalíbil své bublině, je populismus.**

**A tvrdit lidem, že je vláda úspěšná,
když má nejhorší výsledky v Evropské
unii, je dezinformace. Vychází mi z toho,
že pokud chce Fialova vláda bojovat
s extremismem, populismem
a dezinformacemi, musí složit funkce,
letmo se mezi dveřmi omluvit a tiše
odejít.**